ஏகலைவன் தனது வலதுகைக் கட்டைவிரலை,
குருதக்ஷிணையாகத் துரோணருக்கு அளித்தல்
(முன் சஞ்சிகையில் வெளிவந்த "சிஷ்ய லக்ஷணம்"
என்னும் கதையைப் பார்க்க)

விவேகபோதினி

"எப்பொருளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு." — திருவள்ளுவர்

தொகுதி **IX** } நள ௵ மார்கழி ௴ :: 1917-௵ ஜனவரி ௴ { பகுதி **7**

நல்லொழுக்கம்

GOOD CONDUCT

3. நட்பு

உலகத்தில் ஒருவருடன் ஒருவர் கலந்து பழகுவதற்கு ஒருவரை யொருவர் அறிந்து நடக்கவேண்டியதவசியம். இவ்வாறு பழகுவதால் ஒவ்வொருவர்க்கும் தமது நடைநொடி பாவனைகளால் ஒரு வகைப் பிடிப்பு ஏற்படும். இதனால் வர வர ஒருவர்க்கொருவரிடம் அத்யந்த ப்ரியமும், ஒருவர்க்கொருவர் உதவும் இயற்கையும் நிலைபடும். இந்நிலை வர வர விருத்தியாகி, ஒரே உயிர்கொண்ட இரண்டு உடல்போல் அவர் விளங்கு நிலை ஏற்படும். அந்நிலைக்கே நட்பு எனப் பெயர். மனிதராகப் பிறந்தவர் ஒவ்வொருவருக்கும் பிறனுடைய உதவியில்லாது விளங்கமுடியாதாதலால் நட்பு இன்றியமையாத ஸாதனமாகும். உண்மை நேசர்கள் தம்மிடமுள்ள எவற்றையுந் தம் நேசர்க்குக் கொடுத்துதவப் பின்வாங்காரென்பது திண்ணம்.

அவந்தி என்பது வட மதுரைக்கு அருகாமையில் ஒரு ஊர். அதற்கு அருகாமையில் ஒரு காடுண்டு. அதில் முன் அநேக முனிவர்கள் வாழ்ந்து வந்தனர். அவருள் ஸுதாமா என்பவர் ஒருவர்; இவர் பிராமணர்; வெகு நல்லவர்; பரம ஏழை; இவர் கிருஷ்ண பரமாத்மாவுடன் சாந்தீபமுனிவரிடம் படித்துக் கற்று மஹா மேதாவியாக விளங்கினர். பின் ஸுசீலை என்னும் நல்ல மனைவியையடைந்து அவளிடம் இருபத்தேழ் மக்களைப் பெற்று மிக்க வறுமையை அடைந்தார்.

ஸுதாமாவுக்குக் குசேலரெனக் காரணப் பெயரொன்றுண்டு, அவர் கட்டியிருந்த துணி சல்லடைக் கண்போலக் கந்தையாக விருந்ததைப்பற்றி அப்படி அழைக்கப்பட்டனர். அவர் பெருந் தரித்திர தசையிலிருந்தும், ஏற்பதிகழ்ச்சி யென்று, கஞ்சி கூழானாலும் கிடைத்ததைக்கொண்டு ஜீவித்துச் சதா காலமும் தவத்தி லாழ்ந்திருந்தனர்.

ஆனால் ஸுசீலையை அக்குழந்தைகள் படுத்திய பாட்டிற்கு அளவே இல்லை. அக்குழந்தைகள் அன்னமில்லாமலும் மற்றும் பல வழியிலும் படுந்துயரத்தைப் பலநாளு மவள் தன் கணவனிடம் காட்டக்கூடாதென்றே யிருந்தாள். தனக்கு ஏற்பட்ட பாகமாகிய அன்னத்தையுங் குழந்தைகளுக்கிட்டுத் தான் பட்டினியாகக் காலங்கழிப்பாள். தவத்திலழுந்திய முனிவனோ, வீட்டு விஷயங்களில் தலையிட்டுப் பார்ப்பதே கிடையாது. அதனால் அவள் மெதுவாகத் தன் கணவனை யடைந்து "கிருஷ்ணர் உமக்குத் தோழரென்று எல்லோரும் சொல்லுகிறார்களே! தாங்கள் அவரையடைந்து, கண்டுவந்தால் நமது கஷ்டந்தீரும். தகுதியானால் செய்யும்" எனத் தான் படும் கஷ்டங்களை எல்லாங் காட்டாது கூறினாள்.

நிஷ்காம்யராகிய குசேலர், முதலில் பல தர்மங்களைச் சொல்லி, தன் மனைவியைத் தேற்றினாலும், அநேக நாள் அவள் பொறுமையுடனிருந்தும் பொறுக்கமுடியாமையால் மீண்டும் தன் கணவரை அடைந்து தனக்குக் கடவுளாய்க் காப்பாற்ற விரும்பினாள்.

"கடவுளையாவது, அரசனையாவது, நேசனையாவது காணப்போனால் வெறுங் கையனாகப் போகலாகாது; கல்யாண குணமுடையாய் ஏதேனும் கொடு; அதை எடுத்துச் சென்று அவரைக் கண்டு வருகிறேன்"

என்று குசேலர் சொன்னார். இதைக் கேட்ட ஸாத்வீ ஸந்தோஷமுற்றுத் தன் பாகத்துக் கேற்படும் நெல்லை உபயோகப்படுத்தாது பட்டினியிருந்து, அந்நெல்லை நனைத்து, பொரித்திடித்து அவலாக்கி அவரது கந்தைத் துணி ஒன்றில் கட்டிக்கொடுத்தாள்.

"செல்வங் கிடைத்தால் ஸந்தோஷமுமில்லை, கிடைக்காவிட்டால் வருத்தமுமில்லை. எனது நண்பனது தரிசனங் கிடைத்தால் அதுவே போதும்" என்று கொண்டு அம்மூட்டையைத் தனது அக்குளில் இடுக்கிக்கொண்டு த்வாரகா நகரத்தை நாடிக் குசேலர் செல்லலானார். வழியில் பசியாலும், வலியாலும் வாட்டமடைந்து, மேலை ஸமுத்ரக் கரையை அடைந்து, அக்கடலைக் கடந்து துவாரகையை எவ்வாறு அடைவது என்று ஏக்கங்கொண்டார். அங்கிருந்த மாலுமி ஒருவன் அவரிடம் அனுதாபங்கொண்டு அவரை மெதுவாக அக்கரை சேர்த்தான்.

இறங்கிய தொன்றுதான்; குசேலர்க்குத் தனக்குந் தெரியாமல் உத்ஸாக முண்டாகி விட்டது. அவர் பட்ட சிரமமும் இளைப்பும் அலைச்சலும் பறந்தோடின. அவ்வூரின் அழகை நோக்கிக்கொண்டு பல தெருக்களையுங் கடந்து ஸ்ரீ கண்ணபிரான் வசிக்கும் மாளிகையை அடைந்தார். அங்கு வந்ததும் தனது வரவைத் தெரிவிக்கும்படி துவாரபாலகரைக் கேட்டார். அவருள் சிலர் "நீயெங்கே; கிருஷ்ணர் எங்கே. அந்நாளில் அவருடன் படித்திருந்தால், மகா மகா ராஜாக்கள் எல்லாரும் காணத் தத்தளிக்கும் இந்த நாளில் உன்னைக் கவனிப்பது மிக அஸம்பாவிதம். அவமானப்படாது வந்த வழியே மீண்டு போவது நல்லது" என்று பரிகாஸஞ் செய்தனர். "இவர் மகா முனிவர்போல் காண்கிறார். அவ்வாறு சொல்வது தவறு" என்று சொல்லி வேறு சிலர் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவிடஞ் சென்று, "தங்களுடன் படித்த குசேலராம்; அவர் வாயிலில் இருக்கிறார்" என்றார். "உடனே ஓடி அழைத்துவா" என்றார் அவர். துவாரபாலகரும் தலை தெறிக்க ஓடினர்.

குசேலர் வரவைக் கண்ணுற்றதும், தனது மனைவியருடன் கேளிக்கையில் இருந்தவர் திடுக்கென எழுந்தோடி, அவர் காலில் விழுந்து நமஸ்கரித்துக் கட்டி அணைத்து, அவருக்கு உபசார மெல்லாம் தனது கையாலேயே செய்து, களைப்பை மாற்றி உண்டி செய்வித்துத் தனது படுக்கையிலேயே உட்கார வைத்துக்கொண்டு, தாம் சின்னஞ் சிறுநாட்களில் செய்த காரியங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டே "எனக்கென்ன அபூர்வமான வஸ்து கொண்டுவந்தீர்" எனக் கேட்டார். கொடுக்கத் தயங்கிய குசேலரது அக்குளில் இருந்த மூட்டையைத் தாமாகவே எடுத்து அவிழ்த்து அதிலிருந்த அவலை வெகு ஆசையுடன் ஒரு பிடி வாயில் போட்டுக்கொண்டார். இரண்டாவது பிடி எடுத்து உட்கொள்ளப் போகும்போது ருக்மிணிப் பிராட்டியார் "எங்களுக்கெல்லாம் வேண்டாமோ?" எனக் குசேலரது நன்மையை நாடித் தடுத்தாள்.

மறுநாள் உதயம் ஸ்ரீ கண்ணபிரான் குசேலருக்கு விடைகொடுத்தனுப்பினார். வெறுங் கையராகவே குசேலர் வெளி வந்தார். ஆனால் அவர் கந்தைத்துணி பீதாம்பரமாகவும், அவர் துளஸிமணிமாலை பொன்னாரமாகவும் விளங்கியதால் பல அரசர்களும் பெரியோர்களும் அவரைப் பின்தொடர்ந் தழைத்து வந்து அவந்திநகர்க் கருகாமையில் விட்டுப்போனார்கள். தன் ஊரை அடைந்ததும், அவர்க்கு அடையாளமே தெரியவில்லை. மேடைமாளிகையுடன் பலவித விமரிசைகளுடன் அநேகாயிரம் தோழிமாருடன் அளவிலா ஐச்வர்யத்துடன் தமது மனைவி தம்மை வந்தெதிர்கொண்டபோது, அவளை உணராது பின்வாங்க, பின் தெரிந்து தமது வீட்டை யடைந்து ஸ்ரீ பரந்தாமனது நேசத்தின் சிறப்பை விஸ்தரித்து வெகுவாய்ச் சிலாகித்துக் கொண்டாடினர். சில காலம் அப்பெருஞ் செல்வத்தை அனுபவித்து, அது தமது தவ முதலியவற்றிற்கு இடையூறாகி விளங்குவதைக்கண்டு, மீண்டும் ஏழ்மை விரும்பி அடைந்து, கண்ணபிரானையே தியானஞ் செய்து, தவம் பெருகிப் பவமொழித்தார்.

"முகநக நட்பது நட்பன்று; நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு" —திருக்குறள்.

—ஸ்ரீமத் பாகவதம், தசம ஸ்கந்தம்.

விவேக போதினி

தொ. 9] நள ஹ மார்கழிமீ [ப. 7

வர்ணாச்ரம குதர்க்க நீக்கம்

VARNASRAMA OBJECTIONS ANSWERED

முன் எடுத்துக் காட்டியதிலிருந்து இக்காலக்கொடுமைக் கேற்ப வர்ணாச்ரம தர்மம் சாஸ்திரப்படி இவ்வாறு குறுக்கி அமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதும், அக்குறுகிய தர்மங்களையும் பின்பற்ற முடியாது, இக் காலக் கொடுமை பெரும்பாலார் விஷயத்திலும், புதிய படிப்பு, நாகரீகம், வெளி நாட்டுப் பயணம் இவைகள் வழி இவ்வாறு வந்து தாக்குமென்பதும், நன்றாக விளங்கியிருக்கும். இவ்வாறு ஏற்படும் தடைகளைப் பொதுவாக நீக்கிச் சுருக்கப்பட்டுள்ள வர்ணாச்ரம தர்மங்களைப் பின்பற்ற ஆஸ்திகர் ஒவ்வொருவரும் முயலலாம் என்பதும் ஒருவாறு காட்டியாகிவிட்டது. இங்கு இத் தடைகளால் ஆஸ்திகர்கள் மனது இவ்வாறு மாற்றப்பட்டுப் பல குதர்க்கங்களுக்கு இடமாக உள்ளது என்பதையும், அவைகளை இவ்வாறு சாஸ்திர ஒழுங்குபடி நீக்க முயல்வதென்பதையும் விளக்குவோம்.

இக்காலத்துள்ள வர்ணாச்ரம தர்ம விஷயக் குழப்பங்களே இக் குதர்க்கங்களுக்கு முக்கிய காரணம். அவை (1) வர்ணங்களுக்குள் ஆச்ரமதர்ம ஒழுங்கும் பிடிப்பும் தவறி, நிலை குலைந்து, எல்லா வர்ணத்தாரும் ஸங்யாஸத்தில் முனைந்து, சட்டை, பணம், விஷய ஆசை, லௌகிக வேலை இவைகளில் ஈடுபட்டு நின்று சீரழிகின்றனர். (2) மத விஷயங்கள் ஒழிந்த மற்றவைகளை வாழ்க்கைத் தொழிலாகவும் நோக்கமாகவும் கருதி இக்காலத்திய க்ருஹஸ்தர், ஓயாது தொழிற் படுகின்றனர். (3) பிராஹ்மணர்கள் எவ்விஷயத்தில் தம்மைவிட உயர்ந்தவர்கள் என்று மற்றைய ஜாதியாரிடம் இறுமாப்பும் த்வேஷமும் காணப்படுகிறது. (4) ப்ராஹ்மணருக்கே தாம் எவ்வழியிலுயர்ந்தவர் என்ற ஸந்தேஹமும் மற்றைய ஜாதியார்களை, மேன்மை அடைந்துள்ள தாம் சீர்குலைத்துவிட்டோம் என்ற தீர்மானமும், ஆகையால் தாம் தம் இறுமாப்பைவிட்டு மற்றைய ஜாதியர்களேயாகி அவர்களை உயர்த்த முயலவேண்டும் என்ற எண்ணமும் ஏற்பட்டுவிட்டன. (5) புருஷர்களையே பாடுபடுத்துமிக்காலக் கல்வியைப் பெண்களுக்கும் கொடுத்து விடவேண்டியது. (6) நீண்ட காலம் ப்ரஹ்மசாரி நிலையிலிருக்கவேண்டியது என்பவைகளே. இப்படியெல்லாம் செய்துள்ள வர்ணாச்ரம தர்மங்களைத் தலை தூக்கவொட்டாமலடித்து எல்லோரும் ஒரு வழிப்பட்டால்தான் நம் பரதகண்டம் இழந்த சீரையும் சிறப்பையும் மறுபடி பெறும் என்ற தீர்மானமும் படிப்பாளிகள் பலர் மனதிலும் வேரூன்றிவிட்டது. இவ்வாறெல்லாம் சீரழிந்து நிற்கும் நம்மவர், 'வர்ணாச்ரம தர்மங்களே ஜனங்கள் ஸுகஸௌகரியங்களுக்காக முன் ஏற்படுத்தப்பட்ட கட்டுப்பாடு; அக்காலத்தில் அது நன்றாக உதவியது, காலமாறுபாட்டிற்கேற்ப நமக்கு அது பயனற்றதாகிவிட்டதால் அந்த ஏற்பாட்டை இக்காலத்திற்கேற்ப மாற்றவும், ஆவசியக மிருந்தால் அதை வேரோடு ஒழிக்கவும் வேண்டும்' என்று பொதுவாக அபிப்பிராயப் படுகின்றனர். இம் மாதிரியான வீண் குழப்பங்களைக்கொண்டு இக்காலத்தவர்கள் வர்ணாச்ரமாதிகளைப் பற்றிச் செய்யுங் குதர்க்கங்கள் எல்லாம் பலவாறாகவிருப்பினும், 'வர்ணாதிகளும் ஈசன் ஏற்பாடல்ல மானிடர் கட்டுப்பாடே ஆதலால் அதை ஏற்கலாம், விடலாம், நம் மனப்படி மாற்றலாம்' என்ற முக்யநோக்கத்தையே உடையவை.

(1) வேதத்தில் வர்ணாச்ரம விஷயங்களைப் பற்றியவை வெளிப்படையாக இல்லையே என்பர் குதர்க்கிகள். இதற்குப் பதிலாக, 'ருக் வேதத்தில் முன் பாகங்களில், பல

விடங்களில் வர்ண பதங்களான ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைச்ய சூத்ர பதங்கள் பல ஸந்தர்ப்பங்களில் வந்துள்ளன. புருஷ ஸூக்தத்தில் நேராகவே ஸ்ருஷ்டி கர்த்தாவின் முகமே ப்ராஹ்மணனுகி விட்டது, கைகளிலிருந்து க்ஷத்ரியன் உண்டானுன், தொடை கால்களிலிருந்து வைச்ய சூத்ரர் ஏற்பட்டனர் என்று கூறியுள்ளது. சாந்தோக்யம், லோகாந்தரங்களி லிருந்து இவ்வுலகில் பிறவிபெறத் திரும்பும் ஜீவன் அவன் புண்ய ஏற்றத்தாழ்விற் கேற்ப, நான்குவர்ணப் பிறவியும், பாபத்தாழ்விற் கேற்ப பன்றி, பசு முதலிய பிறவியும் பெருமெனக் கூறும். இன்னும் பல விடங்களில் வேதம் வர்ண தர்மங்களைத் தெளிவாய்க் கூறுமென்று நாம் மறுக்கலாம்.

(2) இதற்கு இக்காலத்திய குதர்க்கிகள் வெகுவாகப் பின் வருமாறு வாதாடுவர். பாணினி ஸம்ஸ்கிருத இலக்கணம், இக்காலத்திற்கும் வேதங்களுக்கும் பொதுப்படச் செய்துள்ளார். ருக்வேத முன் பாகங்களைப் பார்த்தால் இந்த இலக்கணத்தை விட்டுப் பெரும்பாலும் மாறியே காணப்படும். அதில் சில பாகங்களும்,யஜுர் வேத முதலியவைகளும், பாணினி இலக்கணத்திற்குப் பெரும்பாலும் இசைந்துகாணப்படுகின்றன. உபநிஷத்துகளோ மிக எளிய நடையில் பாணினி இலக்கணத்திற்கு மிக நெருங்கிய பொருத்தம் உடையதாக இருக்கின்றன. ஆதலால் பாணினி இலக்கணஞ் செய்த வெகுகாலத்திற்கு முன், ருக்வேத முற்பாகங்களும், பின்னர் யஜுர் வேதாதி பாகங்களும், சிறுகாலம் முன்னரே உபநிஷதாதிகளும் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். ஆதலால் ருக்வேதத்தில் காணப்படும் ஜாதிபேத வாக்யங்கள், பொதுவாகக் குணம் தொழில் வழிகளாகப் பொருள்படுத்தக்கூடியவைகளாகவும், யஜுராதிகளில் உள்ளவை கூட்டத்தார் வழி பொருள்படுத்தக் கூடியவையாகவும்,உபநிஷத்துகளில் உள்ளவை பிறவி உடல்கள் வழி பொருள் படுத்தக்கூடியவையாகவும். உள்ளன. இவற்றிலிருந்து ஜாதி பேதம் முதலில் இல்லை; எல்லோரும் ஒரு கூட்டமாகத்தா னிருந்தனர்; பின்னர் தொழிலிற்கேற்ப ருக்வேதகாலத்தில் ஜனங்கள், வந்த குழப்பங்களை நீக்கத் தாமே பிரிந்தனர்; யஜுர் வேதாதி காலங்களில் இவர்கள் கூட்டங்கள் திடப்பட்டுப் பிரிந்து விசேஷ தர்மங்களைக்குழப்பமின்றி அனுஷ்டித்தன. உபநிஷதாதிகள் காலங்களில் இந்த வெகு காலப் பழக்கத்தில் பிறவி வர்ணங்கள் ஏற்பட்டுத் திடப்பட்டு விட்டன. இந்த விஷயங்களைக் காட்டுபவைதான் முன் ஆஸ்திகர்கள் எடுத்துக்காட்டிய வேதத்தில் காணப்படும் வர்ணவிஷயங்கள். புருஷ ஸூக்த நடையை ஆராய்ந்து பார்க்குங்கால் பின்னர் இயற்றப்பட்டுப் பழமையான ருக்வேதத்தில் தந்திரசாலிகளான ப்ராஹ்மணர்களால் அது சேர்க்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். மேலும் இதில் யாக உவமை வழியாக ஸ்ருஷ்டி கூறப்படுகின்றதே ஒழிய இயற்கையாக எடுத்துக் காட்டப்படவில்லை. ஆதலால் வர்ண விஷயத்தை, வைதிக முறைப்படி ஈசன் ஏற்பாடு என்று தீர்மானிக்க முடியாது' என்று பலவகையாகக் குதர்க்கிப்பர் இக்காலத்தவர்.

பாஷை நடையைக் கொண்டே ஒருநூல் முன்னர் ஏற்பட்டது அல்லது பின்னர் ஏற்பட்டது என்று தீர்மானிக்க முடியாது. பாஷைநடை, எழுதுபவர் திறனையும், தேச பேதத்தையும் முக்யமாகப் பொருத்தது. ஆகவே பாணினி இலக்கணத்தைக்கொண்டு அவர் இருந்த விடத்தில் அத்யயனம் பண்ணிவந்த வேதங்களை அவர் ஆதாரமாகக் கொண்டு இலக்கணம் செய்தார். இதுபற்றி அவைகளுக்கு அது மிகப் பொருத்தமாய் உள்ளது; அவர் இருந்த இடத்தில் அத்யயனத்தில் இல்லாதவைகளுக்கு அந்த இலக்கணம் முற்றிலும் பொருத்தமாயிராது;- என்றுமாத்திரம் கொள்ளலாமே ஒழிய வேத பாகங்கள் முன்னவை என்ருவது பின்னவை என்ருவது எள்ளளவும் இதனுல் மாத்திரம் தீர்மானிக்கவே முடியாது. இதற்கிணங்கவே, பாணினியும் தாம் கூறியதுள் அடங்கா வேத விஷயங்களை, ஆங்காங்கே வருமாறு கண்டு இலக்கணத்தை அவைகளுக்கு இசைக்க வேண்டும் என்ருர். ஆகவே, வேதங்களில் முன் பின் ஒழுங்கு என்பது எந்த யுக்தியாலும் ஸாதிக்கவே முடியாது. வேதத்தில் எங்கு என்ன சொல்லி

யிருந்தாலும், எல்லாம் ஒரேவித ஆற்றலுடைய ஆதாரம் என்று கொள்ளாது வேத விஷய ஆஸ்திக தர்க்கம் செய்வது வீணே ஆகும். ஆதலால் காலவரையரையைக் கொண்டு, வேதத்தில் வெளிப்படையாகக் கூறியுள்ள வர்ண பேதங்கள் ஈசன் ஏற்பாடு என்பதை எவ்வழியிலும் அசைக்கவே முடியாது. மேலும் வர்ணாச்ரம தர்மம் என்ற பத்திரிகையில் இக்கால குதர்க்கிகள் மிகப்பழையன என்று ஒப்புக்கொண்டு பேசும்பாகங்களிலும்,பிறவிவர்ணங்களையே நேரிடக் குறிக்கும் வாக்யங்களுள என்று மஹான்கள் எடுத்துக்காட்டி இக்காலத்தவர்கள் காலவரையரை யுக்திகளைச் சிதற அடித்துள்ளார்கள். இங்கு எடுத்தாண்டால் பெருகுமாதலால் அவைகளை வருமிடத்துக் கண்டு கொள்க. காலவரையரை யுக்தி வீணாகவே, இக்காலத்தவர், விரிவாக இதைப் பொருத்துச்செய்யும் குதர்க்கங்கள் முற்றும்ஒழிந்தன.வர்ணாதிகள் கடவுள் ஏற்பாடே மனிதனதல்ல என்பதே ஸத்யம்.

(3) "இப்பரத கண்டத்தைத் தவிர, வேறெங்கும் இத்தகைய பிறவி வர்ணபேதமில்லையே. அங்கெல்லாம் உள்ள ஏற்பாடுகள், நாளடைவில் உலக அனுபவத்தின் பேரில் மாற்றப்பட்டுச் சீர் திருத்தப்பட்டல்லவா இக்காலத்தில் இப்பொழுதுள்ள நிலையை அடைந்துள்ளன. இதற்கிணங்கவல்லவா நமது வேதமும் இருத்தல் வேண்டும்? அப்படியில்லாமலும் போகவில்லையே. ஆகவே இப்படிப் பொதுவாயுள்ள நாளடைவில் ஏற்படும் மனித ஒழுங்கிற்கு மாறாக எந்த விஷயங்களிலும் நம்முள்ளிருக்கும் ஏற்பாடுகள் விஷயத்தில் ஈசன் ஒழுங்கை ஏன் பற்றவேண்டும்? ஆகவே வர்ணபேதங்கள் வெறும் கட்டுப்பாடென்பது சரித்திர விஷய இயற்கைக்குப் பொருந்தும்" என்று குதர்க்கிகள் மேலும் மறுப்பர்.

இவ்வாறு செய்யப்படும் குதர்க்கத்தைப் பலவாறு தாக்கி நாம் சிதற அடிக்க இடம் உண்டு. உலகில் எல்லாம் தேச சரித்திர ஒழுங்கிற்கு இணங்கியேதா னிருக்கவேண்டுமோ? இக்காலத்தவர் கூறும் சரித்திர ஒழுங்கு, இவர்கள் அறிவிற்கெட்டிய சில ஜாதியார்கள் சரித்திரங்களைப் பொருத்து, எல்லாம் முன்னர் தாழ்ந்தநிலையிலும் குழப்பத்திலுமிருந்து பின்னர் வரவர லோகானுபவத்தால் ஒழுங்குபட்டு நாகரிகப் படவேண்டும் என்று அனுமானிக்கப் படுவதே. இது கொஞ்ச காலத்திற்கு முன்னர் ஏற்பட்டு முன்னுக்குவந்த ஜாதியார்கள் விஷயத்தில் பொருத்தமாக இருக்கலாம்: நமது பரத கண்ட வைதிகர்களைப் போன்றவர்கள் சரித்திர ஆராய்ச்சிக் கால அளவைக்குள் மாத்திரம் அடங்கிக்காணப்படாத ஜாதியாரிடம் இது பொருத்தம் உடையதாகவே இராது, இந்தச் சரித்திர ஒழுங்கு லௌகிக வ்யவஹார விஷயங்களில் ஒருவாறு பொருத்தம் உடையதாக இருக்கலாம்: மதவிஷயம் மோக்ஷம் அடையும் வழிகள் இவைகள் விஷயத்திற்குமுற்றிலும் பொருந்த மாட்டாது. இக்காலத்தவர் எடுத்தாலும் சரித்திர விஷய ஸம்பந்த முடைய ஜாதியார்கள் தேசங்களே கடவுள் மூழ்கி வெளிவந்திராதகாலங்களிலும் நம்பரதகண்டத்தில்ராமர்தர்மபுத்திரர்முதலிய மஹான்களிருந்து நான்கு வர்ணங்களை நிலைபெறச் செய்து ஈசன் முறையைப் பின்பற்றி ஓங்கி வாழ்ந்திருந்தனர்என்றால், இவ்விஷயத்தை எப்படி இக்காலத்தவர் அறைகுறையாகக் கண்டுதெளிய முயலும்சரித்திர ஒழுங்கோடு பொருந்தவில்லையென்று ஒதுக்கமுயல்வது? சரித்திர ஒழுங்கை வர்ணாதி ஈச ஒழுங்குடன் பொருத்த முடியாவிடில் ஒதுக்க முயல்வதல்லவா யுக்திக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும்.

பரதகண்டம் ஒழிந்த வெளி நாட்டவர்களிடம் இந்த வர்ண ஒழுங்கு இருக்க இடமேயில்லை. அவர்கள் தாழ்ந்த நிலையிலிருந்து நாகரீகம் பெற்று உயருபவராதலால் அவர்களிடம் முன்னொழுங்கு இருக்கவேண்டியது அவசியமும் இல்லை. நம்மிடமோ அப்படியல்ல. நமது புராணங்களைக் கொண்டு வேதாதி சாஸ்திரங்களை எவ்வளவு ஆராய்ந்து பார்த்தாலும் அனாதியாக நம்முள் நாகரிகம், அநாகரிகம், எல்லாம் சேர்ந்தே காணப்பட்டுள்ளதென்றும், தனியாக எல்லோரும் தாழ்ந்த நிலையில் இருந்த சரித்திர நிலை வீண் பொய் என்றும் நன்றாக ஏற்படும். இப்படியிருந்த நாகரிகஸ்தர்களுள் நமது

வைதிக மதம் மாருதிருந்து நம்முள் பரவி, அவரவர்களுக் கிசைந்தபடி அவர்கள் நிலைகளுக்கேற்ப அவர்களை உயர்த்தி மோக்ஷமடையத் தூண்டவேண்டிய ஒழுங்குகள் அதில் ஈசனலேயே அமைக்கப்பட்டே இருந்தன வென்றும் வெளியாகும். இந்த வர்ண ஒழுங்குக்கு வேண்டிய உடல் உயிர் இவை இரண்டிற்கும் உள்ள ஸம்பந்தம், அவைகளைப் பற்றிய தெளிவான உணர்வு, ஆகிய இவை வெளிநாட்டவரிடம் இன்னும் ஏற்படவில்லை என்ருல் முன் எப்படி இருந்திருக்கும்? அவர்கள் நாகரிகமற்ற நிலையில், அவர்களிடம் எக்காலத்திலும் இருக்க இடமே இல்லாத ஈசன் ஒழுங்கான வர்ணுச்ரம ஒழுங்கு, எக்காலத்தும் நாகரீகம் நுட்பம் அறிவு இவை இடைவிடாது சில கூட்டத்தாரிடமாவது இருந்துவந்த வைதிகர்களாகிய நம்மிடம், ஏன் இருக்கக் கூடாது! இப்படி இருப்பதற்குத் தகுந்தஆதாரமிருப்பதால், இது எவ்விதத்திலும் யுக்திக்குப் பொருந்தா மாறுபாடென்று எந்தக் குதர்க்கிகளாலும் நிலைநாட்ட முடியாது.

மேலும் நம் நாட்டுக் குதர்க்கிகள் பிறநாட்டுக் குதர்க்கிகள் அபிப்ராயத்தைப் பின்பற்றி, அவர்கள் நாட்டிலே ஒழுங்குகள் எப்படி முதலில் அறியாமை நிலையில் ஒருவாறு தொடங்கிப் பின்னர் உலக அறிவு முதிர்ச்சியில் வரவரச் சிறப்படைந்து இக்காலத்து நிலைக்கு வந்தனவோ, அப்படித்தான் எங்கும் இருத்தல்வேண்டும் என்ற. ஒரு மூட நம்பிக்கையைக் கடைப்பிடித்து விட்டனர் முதலில். இதைக்கொண்டு நமது வேதங்களை ஆராயப்புகும் முன்னர், வர்ணுச்ரம தர்மம், விக்ரஹாராதனம், கர்மானுஷ்டானம் இவைகளும் இப்படி நாளடைவில் ஒழுங்கு பட்டவைகளாகத்தா னிருக்கவேண்மென்று இறுமாந்தே தொடங்கினர். இதற்கேற்ப, ஜாதிபேதாதிகளை வெளிப்படையாகக் கூறுதுள்ள வேத பாகங்களை முதலில் ஏற்பட்டவை என்றும், அவைகளைப்பற்றி விரிவாகக் கூறுபவைகள் எல்லாம் பிற்பட்டவை என்றும் வகுத்து ஜாதிபேதம் வேதத்திலுள்ள ஈசன் ஒழுங்கல்ல, மானிடர் கட்டுப்பாடே என்று கொக்கரிக்கின்றனர். இப்படி வேதத்தை ஆராயப்புகுவது, நிலை நாட்டவேண்டியதை முன்னரே உண்மை எனக் கடைப்பிடித்துவிட்ட பெருங் குற்றமுடைய குதர்க்கமே. இவ்வாறில்லாது 'நம்மவர்கள் இந்த விஷயங்களை எப்படி ஆராய்ந்துள்ளார்? வேதங்களின் எல்லாப்பாகங்களும் அநாதி; ருஷிகள் முன்பின்னுக அவைகளைக் கண்டறிந்திருக்கலாம்; பின்னர், வியாஸர் அவைகளை ஒழுங்குபடுத்தி யிருக்கலாம்; அவைகளில் எல்லாப் பாகங்களிலும் உள்ளவைகளைக்கொண்டுதான் ஜாதி பேதம் முதலியவைகளில் தகுந்த அபிப்ராயம் கொள்ள வேண்டும்; அவைகளை வகுத்து நிறுத்தும் அதிகாரம் ஒருவனுக்கும் இல்லை; தகுந்த முகாந்தரமும் இல்லை; இந்த ஜாதி பேதம் இயற்கையாக உள்ள வேற்றுமையையே பொருத்துள்ளது' என்றெல்லாம் முதலில் கண்டு தெளிந்துவிட்டுப் பின்னர் வெளிநாட்டார் நம் விஷயங்களை அறியாது குழப்பும் விஷயங்களை எடுத்தாராய முயலவேண்டும். இதைவிட்டு, அவர்கள் குழப்பத்தை முதலில் மனதில் ஏற்றுக்கொண்டு வேதங்களை அனுவசியமாகக் குதர்க்கமாக வகுக்கத் தொடங்கும் அறிவுநுட்ப மெதைச் சேர்ந்தது? இவ்விஷயத்தில்அறியாமை மிகுந்துள்ளவர், தாம், மேனுட்டவர் குதர்க்கக்கொள்கைகளை ஆலோசியாது பின்பற்றிக் கதறுவர். இப்படி மிகுந்த யுக்திவாதிகள்போல் வர்ணுதிகளை ஈசன் ஒழுங்கல்ல என்று நிலைநாட்ட முயல்பவர்கள் வேத ஆதாரத்தையே ஒதுக்கிவிட்டு, வெளிநாட்டுச் சரித்திர ஒழுங்கை மாத்திரம்ஆதாரமாகக்கொண்டு, தம் கொள்கைகளை நிலைநாட்டிப் பின்பற்றலாம். வேத சாஸ்திரங்களை அணுகினுல் அவர்கள் வீண் குதர்க்கிகளாகித் தாம் பிடித்த முயலுக்கு மூன்றே கால் என்று கூறும் பிடிவாதக் காரரே யாவர். ஆதலால் இவர்கள் வேத விஷய யுக்தி வாதம், ஆழ்ந்ததேயல்ல, நம்மவர் தன்மையின் உணர்வற்றது, மேனுட்டார் அறியாமையால் வெளியிட்ட கொள்கைகளில் மூடத்தனமான பற்றுடன் கூடியது, என்ற மூன்று பெருங்குற்றங்களால் வீண் குதர்க்கம் என்று ஒதுக்கப்படும்.

பொதுவாக வெளிநாட்டார் நமது மத ஒழுங்குகள் விஷயமாகக் கூறியுள்ளவைக

ளைப் பற்றிக் கவனிக்கவேண்டிய விஷயங்கள் பல உள. இவைகளை நன்கு மனதில் வைத்துக் கொண்டால்தான் அவர்கள் சிறந்த யுக்திவாதங்களாக நமது மதவிஷய அபிப்ராயங்களை எடுத்துக் காட்டுங்கால் நாம் மயங்கி அவர்கள் கூறுவதே உண்மை என்ற படுகுழியில் விழாதிருக்கலாம். (1) வெளி நாட்டவர்களுக்கு உலக வ்யவஹார விஷயங்களைப் பரிசீலனம் பண்ணுவதற்கு ஏற்பட்ட நுட்ப உணர்வுபோன்ற மதவிஷய ஆராய்ச்சி விஷய நுண்ணறிவே கிடையாது. தமது மதவிஷயங்களையே அவர்களால் ஸரிவர ஆராய்ந்து பின்பற்றித் திடமாக நிற்க முடியாது பல மஹான்கள் அவர்களுள் கிடந்து தத்தளிக்கின்றனர். இவர்களாலா நமது மதவிஷயங்களைத் தெளிவாக ஆராய முடியும்? (2) இவர்கள் தமது மதங்களையே மானிடர்களால் ஏற்பட்டவை, ஆதலால் மற்றைய ஏற்பாடுகளைப்போல அவற்றிற்கு ஏற்றம், தாழ்வு, சீர்திருத்தம் முதலியவை உண்டென்பர். இவர்களாலா ஈசனால் வெளியிடப்பட்ட வைதிகமதத்தை மனக் கனிவுடன் அணுகமுடியும்? (3) வெளிநாட்டார்கள் சீரும் சிறப்பும் வாய்ந்து பொழுது போக்கமுடியாது பலர் பலவித வாழ்க்கைத் தொழில்களை மேற்கொண்டு வாணாளைச் சலிப்பின்றிக் கழிக்க முயல்பவர். இந்த நிலையில் உள்ள சிலர் நமது மதவிஷய ஆராய்ச்சியை வெறும் பொழுது போக்காக மேற்கொண்டவர். இவர்கள் ஆராய்ச்சியிலிருந்து என்ன உண்மை வெளிவர இடமுண்டு? (4) வெளி நாட்டார்கள் தமது மதம் உலகெங்கும் தடையின்றி ஓடிப் பரவிவந்ததைக்கண்டு, வெகு காலமாக மகிழ்ச்சியுடனிருந்தனர். ஆனால் இந்தியாவில் அம்மாதிரித் தமது மதம் பரவாது தடைபட்டதைக்கண்டு அவர்களுள் பலர் நமது வைதிக மதத்தைக் குற்றங்கூறி நமது அபிப்ராயத்திலேயே அதைத் தாழ்த்திவிட்டால் தமது மதம் நம்முள் பரவும் என்ற ஆவலுடன் நமது மத விஷயங்களையும் அதைப்பற்றிய ஒழுங்குகளையும் பல யுக்திகளால் குற்றங்கூறி வருகின்றனர். இதற்காக அவர்கள், பொதுவான நமது மதவிஷய ஒழுங்குகள் எல்லாம் வேதத்தில் இல்லாதவைகள், பின்னர் ஏற்படுத்தப் பட்டவைகள் என்ற குதர்க்க வாதங்களைத் துண்டு பத்திரிகைகளிலும் நமது பாட புத்தகங்களிலும் கிளப்பிவிட்டுள்ளனர். அவர்களுள் வேறு சிலர் வடை தின்பதற்குப் பதிலாகத் தொளை எண்ணுவது போலவும் பழம் தின்பதைவிட்டு இலை எண்ணுவது போலவும், நமது மத விஷய புத்தக நுட்பங்களை உணரமுயலாது, அவைகள் இயற்றப்பட்ட காலம், ஆசிரியர் வாழ்ந்த காலம், இவைகளை ஆராய்ந்து வாயில் வந்தவற்றைச் சொல்லி, அவைகள் மிகுந்த பின்பட்ட காலங்களில் தமது புத்தகங்களைப் பார்த்தே இயற்றப்பட்டவை என்று வீண் குதர்க்கம் செய்து வருகின்றனர். இவர்கள் எடுத்துக்காட்டும் முடிவை நம்பியா நமது வேதாதி சாஸ்திரங்களை நாம் ஆராயப் புகுவது?

ஆதலால் நாம் இக்காலத்திய கல்வி ஒழுங்கால் நமக்கு ஏற்பட்டுள்ள குதர்க்க உணர்வுகளை எல்லாம் ஒதுக்கிவைத்து நமது சாஸ்திர ஒழுங்குகளை நம்மஹான்கள் இவ்வாறு எடுத்து ஆராய்ந்துள்ளனர் என்பதைக் கூடியவரையில் நேரிட உணர முயன்று, தெளிந்து, பின்னர் வெளி நாட்டவர் ஆராய்ச்சி முடிவின் தன்மைகளை எடுத்தாராய்வோமானால், அவர்களுடைய ஆராய்ச்சி உண்மையேயல்ல என்பது நன்கு வெளியாகும். தமது அறிவுக் குறைவு, தம் மதாபிமானம், தமக்கு இயற்கையாகவுள்ள பயனற்றவைகளைச்சிறந்தவையாகக் கருதும் தன்மை, ஆகிய இந்த இழிவுகள் நிறைந்தனவே அவர்கள் ஆராய்ச்சிகள் என்பது நன்றாக வெளியாகும். ஆகவே வர்ணாச்ரம தர்மம், விக்ரஹாராதனை, கர்மானுஷ்டானம், ஸம்ஸ்காரங்கள் இவைகளைப்பற்றி வெளி நாட்டாரும், அவரையே பரமாசாரியராகக் கொண்டு ஆடுகள்போலப் பின்பற்றிய நம்மவர்கள் ஆராய்ச்சிகளும் பயனிலாச் சொற்களே என்பதற்கு என்ன தடை?

இத்தன்மை வாய்ந்து, நம்மைக் குழப்பும் மற்றைய வர்ணாச்ரம் தர்மக் குதர்க்கங்களை மேலெடுத் தாராய்வோம்.

சேலம் இராமசுவாமி முதலியார்
SALEM RAMASWAMI MUDALIYAR

சேலம் இராமசுவாமி முதலியார்

"தூயவாய்ச் சொல்லாடல் வன்மையும் துன்பங்கள்
ஆயபொழு தாற்று மாற்றலும்—காய்விடத்து
வேற்றுமை கொண்டாடா மெய்ம்மையும் இம்
சாற்றுங்காற் சாலத் தலை" [மூன்றும்

என முனைப்பாடியார் முறையிட்டிருக்கிறார். பிறருக்குத் துன்பம் உண்டாகாத விதம் அவரை நல்வழியிலுயர்த்தும் பேரெண்ணத்துடன், மனத் தூய்மையுடன் வாய்த் தூய்மையுங் கலந்து, மயங்காதபடி அழுத்தமாகப் பேசுந்திறனும், தமக்குத் தாம் ஏற்றுக்கொண்ட காரியங்களைச் செய்யுமிடத்து ஏற்படும் கஷ்டத்திலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ளச் செய்யுங் காரிய நிர்வாகமும், பிறர் தம்மிடம் தமது எண்ணங்களில் கலவாது, அல்லது வேறு காரணங்களால் வெறுப்புக்கொண்டு விளங்கினாலும், அவரிடத்துப் பேத புத்தி பாராட்டாது விளங்குவதும், மிகவுயர்ந்த எண்ணமும் பாரித்ருஷ்டியும் பெருமையும் உள்ள பெரியோரிடமே விளங்குங் குணங்களாகும். இம்மூன்று குணங்களும் மனிதனை யுயர்த்தும் ஸாதனங்களாகும். இவற்றின் விசேஷ ப்ரபாவத்தினாலேதான் சேலம் இராமசுவாமி முதலியார், என்றும் இந்தியர் மனத்தை விட்டகலாத திவ்ய விக்ரஹமாக விளங்குகின்றனர்.

படிப்பு

இவர் சேலத்தில் 1852ஹ செப்டம்பர்மீ 6உ பிறந்தவர். இவர் தந்தை, சேலத்தில் ஒரு பெரிய மிட்டாதார்; நாமக்கல் தாசீல்தாராயிருந்து 1867ஹ பென்ஷன் பெற்றவர். இராமசுவாமி முதலியார், அவரது ஆறுவது வயதில் படிப்புக்காகப் பட்டணத்திற்கு அனுப்பப் பட்டார். அங்கு அவர், தமிழில் மஹாவித்வானாகப் பிரசித்தி பெற்றிருந்த காஞ்சீபுரம் சபாபதி முதலியாரது குமாரராகிய நாகலிங்க முதலியாரது மேற்பார்வையின்கீழ் வைக்கப் பட்டனர். அன்றியும் அவர் மிகச் சாதுரிகரும்பண்டிதருமாக விளங்கிய கதிர்வேல் வாத்தியாரென்பவரிடம் தமிழ் படிக்கும்படி அமைக்கப் பட்டனர். வரவரப் படிப்பேற இராமசுவாமி முதலியார் சென்னை ஹைஸ்கூலில் சேர்க்கப் பெற்றனர். ஆனால் அப்பள்ளிக் கூடத்தில் கீழ்ப்படிப்பு வகுப்புகளை எடுத்துவிட்டதும், பச்சையப்பன் கலாசாலையில் அவ்வகுப்புப் படிப்பை ஏற்றதும், மீண்டும் ஹைஸ்கூலில் சேர்க்கப்பட்டார். இங்கவர் தமது உபாத்தியாயரது ப்ரீதிக்குப் பாத்திரராகி அநேக பரிசுகள் பெற்று விளங்கினார். மெட்ரிகுலேஷன் என்னும் ஸர்வகலா ஸங்கப் பிரவேசப் பரீட்சையில் தேறியதும், அவர் முதல்வகுப்பில் முதல் 15 பேர்களுள் இருந்ததால் கவர்ன்மெண்டாரால் அளிக்கப்பட்ட உபகாரச் சம்பளத்திற்குப் பாத்திரரானார். எப். ஏ., பரீக்ஷையிலும் அவர் இராஜதானியில் முதலாகத் தேறினர். 1871-ஹ அவர் பி. ஏ., பரிக்ஷையிலும் இராஜாதானியில் முதலாக வெளியேறினர். அக்காலம் சென்னைக் கவர்ன்மெண்ட் கலாசாலைத்தலைவராகியமிஸ்டர் தாம்ப்ஸன், பெருமதிப்புடனும் அன்புடனும் அவரிடம் விளங்கியதல்லாமல், அவரது முயற்சி, சாமர்த்தியம், நல்லொழுக்க மிவற்றிடமும் மிக நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டு இருந்தனர். முதலியார் பி.ஏ., பரீட்சையில் தேறியதும், தமது பள்ளிக்கூடத்தில், ஆங்கில உதவி ஆசிரியராகும்படி அவர் வேண்டினர். ஆனால் முதலியார், உதாரகுணம் நிறைந்தவ

ரானபடியால், தன்னைக் காட்டிலும் அத்யாவச்யகமாய் இன்றியமையாத நிலையிலிருந்த, தம் பின் அடுத்துப் பரீட்சையில் தேறிவிளங்கி வறுமையிற்பொதிந்து விளங்கியவற்கு அப்பதவியை அளிக்குமாறு, மிக்க மரியாதையுடன் அவ்வேண்டுகோளை மறுத்தனர். பிறகு அவர், வீட்டிலேயே படித்து எம். ஏ., டிக்ரீ பரீட்சையைச் சரித்திர வகுப்பில் 1873-ஆு தேறினர். அதன் பின் அவர் சட்டப் பரீட்சைப் படிப்பில் முந்தி 1875 ஆு பி. எல். பரீட்சையில் தேறியவர்களது பட்டியின் தலையில் விளங்கினர். அப்போது, அன்பே அவதாரமாக விளங்கிய ஹைகோர்ட் ஜட்ஜ் ஹாலவே அவர்களின் நல்லபிப்பிராயத்தை முன்னிட்டு, முதலியார் கனம் மிஸ்டர் பி. ஓ' ஸலிவனிடம் அப்பிரன்டிஸாக அமைக்கப்பட்டு, 1876-ஆு ஹைகோர்ட் வக்கீலாகப் பிரசுரிக்கப்பட்டனர்.

இராஜாங்க உத்யோகம்

ஹைகோர்ட் வக்கீலாகப் பஹிரங்கப்படுத்தப்பட்டதும், முதலியார் சேலத்தில் வக்கீலாக அமர்ந்தனர். தமது நல்லொழுக்கத்தாலும், குணத்தாலும், தமது வியவஹாரங்களை நடத்தும் ஸாமர்த்தியத்தாலும் அவர் பொது ஜனங்களாலும் சேலம் ஜில்லா கோர்ட் ஜட்ஜ் அவர்களாலும் மிகவும் பெருமையாகப் பாராட்டப் பட்டனர். அவரது மனோதர்மம், நியாயவாதத்தைக் காட்டிலும் நியாய பாலனத்தைச் செய்யும் வழியிலேயே நடந்துகொண்டிருந்தது.

தமது புத்தியைக் கவர்ன்மெண்ட் ஸர்வீஸில் உபயோகப்படுத்த விரும்பி நியாயவிலாகாவில் அவர் வேலை பெறப் பிரயத்தனஞ் செய்தார். அவர் செய்த விண்ணப்பத்தின் மேல் "சட்ட ஞானத்திலும், அதைக் காட்டிலும் என்னபிப்பிராயத்தில் மிகச் சிறந்ததாகக் கொள்ளப்படும் நன்னடத்தையிலும் ஒருங்கே இவர் சிறப்புற்று விளங்குவர் என நான் ஸந்தோஷப்படுகிறேன்" என்று ஜில்லா கோர்ட் ஜட்ஜ் தமது அபிப்பிராயத்தை வெளியிட்டனர். முதலியார் 1876-ஆு திருசிராப்பள்ளி ஜில்லாவில், ஜில்லா முன்ஸிப்பாக நியமிக்கப்பட்டனர். அவரது தீர்ப்புக்கள் எல்லாம் பொது ஜன ஸம்மத முள்ளனவாயும் ஸத்தியத்திற் குட்பட்டனவாகவும் விளங்கின. யாராவது தவறான வழிகளில் அவரை வசியப்படுத்த நினைத்தால் அவர் தமக்குப் பெருந்தீங்கு செய்தாக நினைப்பர். இது விஷயமாய் அவரைப்பற்றிச் சொல்லும் ஸம்பவ மொன்றுண்டு. அது வருமாறு:—

"ஒரு வியவஹாரத்தில் ஸம்பந்தப்பட்ட கட்சிக்காரன், முதலியாரவர்கள் வெகு மரியாதையுடன் பாராட்டிய பெரியவரொருவரிடமிருந்து நல்லபிப்பிராயக் கடிதத்துடன், அவரிடம் வந்தனன். முதலியாரவர்கள் தமது மனத்தெண்ணத்தை வெளியிடாது, வந்தவனை மிக மரியாதையுடன் வரவேற்றனர். அடுத்த நாள், தமது வண்டியிலேயே அக்கட்சிக்காரனை அழைத்துக்கொண்டும் போனார். கட்சிக்காரன் வெகு குதூஹலத்துடன் வியவஹாரம் தன் பக்கமே தீர்ப்பாகும் என்று எண்ணியிருந்தான். அவன் எண்ணிய விதமில்லாமல் தீர்ப்புச்செய்யப்பட்டதும், அவன் முதலியார் வண்டிக்காகக் காத்திருக்க வில்லை."

இம்மாதிரிக் கட்சிக்காரர் விளங்குவதைப் பற்றி அவர் பல முறை நியாயஸ்தலத்திருந்து விளக்கியிருக்கிறார். அவர் தமது மனஸ்ஸாட்சிக்குச் சிறிதுங் கோணாது எக்காலத்துமிப்படியே விளங்கினர். அவர்க்கு வரவர இராஜாங்க வேலையில் அப்ரிய மேற்பட்டுக்கொண்டே வந்தது. சில ஸமயங்களில் தர்ம ஸங்கடங்களில் அகப்பட்டுத் தத்தளிக்கும் போதுஅவர் மனவெறுப்புவளர்ந்துகொண்டே வந்தது. ஒரு ஸமயம் தமது கச்சேரியில் நடந்த தப்புக்கணக்கு விஷயமாய்த் தமது கையிலிருந்தே பணத்தைக் கவர்ன்மெண்டாருக்கு அவர் போட்டுக்கொடுக்கும்படிநேர்ந்தது. இச்சம்பவத்தின்பிறகு அவர் நெடுநாள் நியாயாதிபதிப் பதவியிலிருக்கவில்லை.

வக்கீலானது

முதலியார் இராஜாங்க வேலையிலிருப்பதால்பொதுஜனங்களுக்கு உழைக்கத்தமக்கு இடமேற்படவில்லையென்றும், தமது பெருமையை விளக்கத்தக்கவழியில்லையென்றும் அவ்வேலையை ராஜீநாமா செய்தனர். ஆயினும், அவரது நியாயநிலையைப்பற்றிப் புதுக்கோட்டைத் திவானாகவிருந்து சிறிது நாள் முன் காலஞ்சென்ற கனம். அ. சேஷய்ய

சாஸ்திரியார் அவர்கள் "சேலம் இராம சுவாமி முதலியார்எனக்கு நேராகத் தெரியா விடினும் அவரைப்பற்றிப் பிரபலமாகக் கேட்டிருக்கிறேன். அவரது அசைவிலாத நடு நிலைமையும், களங்கமற்ற ஒழுக்கமும், உண்மை வழியும் அவரிடம் பொது ஜன முழுதும் நம்பிக்கை கொள்ளுமாறு செய்துள்ளன. எனக்கெப்பொழுதும் அவர் பெரும் பதவிக்கென ஏற்பட்டவரெனவே அபிப்பிராயம்" என வெளியிட்டது இழுக்காகாது.

லா ஜர்னல்

1882-ம் வருஷம் வேலையை விட்டதும், அவர் சென்னையில் ஹைகோர்ட் வக்கீலாக அப்யஸிக்க ஆரம்பித்து மிக்க கியாதியுடன் விளங்கினர்; ஐயந்திரிபறச் சட்டங்களின் நுட்பங்களை, வீணே குதர்க்கஞ் செய்யாது விளக்குபவரெனவும் பேரெடுத்தனர். அவர்க்கு நியாய விஷயத்தில் ஏற்பட்ட பேராவலே அவரை 1891-ஷ இப்பொழுதும் பெரும்புகழுடன் ஓங்கிவரும் "லா ஜர்னல்" என்னும் நியாய விஷயமான மாதாந்தப் பத்திரிகையைப் பிரசுரிக்க வாரம்பித்து, அதன் முதல் பிரதான பத்திராதிபராக விளங்கச் செய்தது. அவரது சட்டஞானச் சிறப்பின் பெருமையே அவரைச் சென்னை ஸர்வகலா ஸங்கத்துப் பி. எல்., எம். எல்., பரீட்சைகளின்பரீட்கராகச்செய்தது; மற்றவர் தமிழ்ப் பாண்டித்தியம், அச்சங்கத்துத் தமிழ் பரீட்சகருமாக்கியது. 1887ஷ அவர் அச்சங்கத்து அங்கத்தினராகவும் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர்.

போதுஜன ஸேவகாரம்பம்

40 வருஷங்களுக்கு முன்னிருந்த இந்திய தேசம் இக்காலத்தில் இருக்கும் நிலையிலிருக்கவில்லை. இப்போதைய ஸ்வாதந்திரியங்கள் அப்போதிருக்க வில்லை. நமது முதலியார் அக்காலத்தில் பொதுஜன சௌக்ய விஷயத்தில் கண்ணுங்கருத்துமா யிருந்தனர். தாம் நியாய இலாகாவில் உழைத்த காலத்து எப்படி அந்நியரது செலுகையால் தமது ஒழுங்கு கெடாதவண்ணம் விளங்கினரோ, அவ்விதமே பொதுஜன விஷயத்தில் தலையிட்டதும் தாம் தமக்கே உத்தரவாதமாகும்படி தமது ஒழுக்கத்தை நிறுத்து நடந்தனர். அவர் முதல் முதல் பஹிரங்கமாகப் பொதுஜன விஷயமாக 1882-ம் ஷ பேசினர். அப்போது கவர்னரது ஆலோசனை ஸபையின் அங்கத்தினர் ஒருவர் தமது வேலையிலிருந்து செலவுபெற்றுக் கொண்டபோது, அவர் ஞாபகார்த்தமாக ஏற்படுத்தப்பட்ட கூட்டம், பொது ஜன ஸம்மதத்தினல் ஏற்பட்டதாகக் கொண்டாடக் கூடாதென்னும் விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசினர். இது முதலாகிய விஷயங்களில் அவர் பொதுஜன அபிப்பிராயம் எள்ளளவும் அகௌரவமடையா திருக்கும்படி உழைத்தார். இந்தியரின் நிலையையுயர்த்தும் பேரெண்ணத்துடன் ஏற்படுத்தப்பட்ட சென்னை மஹாஜன ஸபையின் அங்கத்தினராக விருந்து, பொது ஜனபிப்ராயத்தைக் குவிக்கும்படி செய்து, கவர்ன்மெண்டின் பாரசக்ரம் மெல்லச் சூழன்று பொது ஜன கஷ்டமென்னும் பரல்வழியை ஆங்காங்கு சிறிதுச் சிறிது செம்மைபடுத்தச் செய்தனர். மேலும் அச்சபை அந்நாளில் பல வித தேச வியக்கத்தால் ஏற்பட்ட சலனமென்னும்சுழல் நீரில் கவிழாது நிலை நின்று விளங்கச் செய்தது முதலியாரது பாரிபுத்தியேயாகும். இவ்வாறு இருக்கும்போது சேலத்தில் நடந்த கலகத்தில், மிக்க செல்வாக்குடன் விளங்கிய மிட்டாதாராகிய, நமது முதலியாரது தந்தையையும், குற்ற நடந்த காலத்துச் சென்னையிலவர் இருந்ததையுங் கவனியாது, குற்றவாளியாக்க யத்தனித்த கிருமினல் கேஸில் நமது முதலியார் வக்கீலாக ஹாஜராகும்படி பலர் விரும்பியும் அவர் மறுத்தார். அவர்க்குத் தமது ஜனங்களை வேறு வழிகளால் ஸ்வாதந்திரியம்பெறச் செய்ய வேண்டுமென் றிருந்த அவாவே இதற்குக் காரணம்.

சீமையில் வேலை

இவ்வெண்ணத்துடன் இவர் விளங்கிய காலத்து, அப்போதைய ஜனத்தலைவர்களுக்கு ஒன்று தோன்றியது. அப்பொழுது தான், மஹானுபாவனுக விளங்கி, இந்திய நாட்டை ஆண்ட இராஜப் பிரதிநிதியாகிய கனம் ரிப்பன் ப்ரபு தமது சீமைக்குத் திரும்பிவிட்டிருந்தார். ஆகையால் எல்லோரும் கூடி, சீமைக்கு ஜனப்பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்

தெடுத்து ஆங்கிலப் பொது ஜனங்களுக்கு இந்தியரது நிலைமையை விளக்க அனுப்பி விக்கவேண்டுமென்ற பேரெண்ணம் தோன்றியது. முதலியார் அவர்களே இந்தப்பெரும் வேலைக்குத் தகுந்தவரெனச் சென்னை ராஜதானியின் பிரதிநிதியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டனர். இவரும், பம்பாய் இராஜதானிக்கும், வங்காள ராஜதானிக்கும் எனத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பிரதிநிதிகள் இருவருமாகச் சேர்ந்து சீமைக்குச்சென்று, அதன் பிரதான பட்டணமாகிய லண்டன் மாநகரில் இறங்கினர். அங்கிருந்து இந்தியரது நிலையைப்பற்றிப் பலமுறை ஆங்கிலப் பொது ஜனங்கள் ஏனையோர் முன், நன்கு விளக்கினர். பின் சீமையில் பிரபலமான பட்டணங்களிலெல்லாம் விஜயம்செய்து ஆங்காங்கும் இந்தியரது கஷ்ட நிஷ்டூரங்களை எடுத்துத் தொகுத்துக்காட்டி அவரைப்பற்றிக் கவனிக்குமாறு அந்நாட்டாரை வேண்டிக் கொண்டார். இவ்விதம் பலவிடங்களிலும் பொதுஜன ஸேவை நிமித்தம் யாத்திரை செய்தும் பிரஸங்கித்தும் வரும்பொழுது, அன்றும் இன்றும் ஆங்கிலத்தில் ஆடங்க மற்று நிகரற்று விளங்கிய பிரஸங்க சிரோமணியும், மேதாவியும், நடுநிலை தவறாத மஹானுபாவராகிய ஜான் பிரைட் என்பவர் இந்திய விஷயமாய்ப் பர்மிங்ஹாம் பட்டணத்தில் பேசியதைக் கேட்டு மெய்ம்மயங்கி விளங்கினர். அங்கிருந்து அபேர்டீன் என்னும் பட்டணத்திற்குப் போகும் வழியில், எடின்பரோ பெருநகரில், நிகரிலாப் பொதுஜன ஸேவகாதிபதியாகிய கிளாட்ஸ்டன் என்னும் ஆங்கில மந்திரியாரது பிரஸங்கத்தைக்கேட்டுத் தான் நெடுநாளாகக் கேட்கக் காத்திருந்த அவாவைப் பூர்த்திசெய்து கொண்டனர். அபேர்டீன் நகரில் கூடிய ஸபையில், இராஜாங்க விஷயத்தில் பிரபல வித்பன்னராகிய பிரைஸ் என்பவரும் டாக்டர் ஹண்டர் என்பவரும், இராமசுவாமி முதலியார், தம் முன்னிருக்கும் சேர்க்கையை உபயோகிக்க விரும்பி, இந்தியநாட்டைப்பற்றிய ஞானத்தை ஆங்கிலதேசத்தில் பரவச்செய்ய ஒரு ஸபை ஏற்படுத்தும்படி செய்தனர். இதுதான் முதலியாரும் அவருடன் வந்தவரும் சீமைக்குத் தாம் புறப்பட்ட காரணம். அது பலித்ததவர்க்குப் பேரானந்தம். இவ்வாறு இந்தியப் பிரதிநிதிகள் தாம் வந்த காரியத்தை ஒரு வழியாக முடித்தனர். அவரது செயல்கள் முற்றும் பலித்ததற்கு முதலியாரது ஊக்கமும் ஒழுக்கமும் தேசபக்தியுமே காரணம். அவரைக் கொண்டாடாத பத்திரிகை சீமையில் இல்லையென்றே சொல்லலாம். அவரது வாக்கிலிருந்து வந்த மொழிகள் யாவும் மனத்தைக் கவர்ந்து உள்ளே ஊறி வேலை செய்யக்கூடிய சக்திவாய்ந்திருந்தன. சீமை முழுதும் ஸஞ்சரித்ததால், முதலியாரது ஆங்கிலமொழிகளின் உச்சரிப்பு வரவர ஆங்கில பத்ததியில் ஓங்கிச் சிறப்புற்று விளங்கிற்று. முதல் முதல், முதலியார் பேசிய போது அவ்வுச்சரிப்பின் பேதமும், அவர் பேசும் ஊக்கமும் வைராக்கியமுமே அவரிடம் ஆங்கிலப் பொது ஜனம் ஒருவித அதிசயமும் அன்பும் கொள்ளுமாறு செய்தன; அவர் பேசுவது உண்மையே என்று எண்ணுமாறுஞ் செய்தன.

பப்ளிக் ஸர்விஸ் கமிஷனில் வேலை

முதலியார் சீமையிலிருந்து வந்ததும், சென்னையில் வெகு விமரிசையுடன் வரவேற்கப் பட்டனர். அப்பொழுதவர் பேசிய வணக்கமொழிகள், அவரது உண்மை வேலையையே வெளியிட்டன. அவர் சேலஞ் சென்றதும், அங்கு மேலும் விமரிசையாக வரவேற்கப் பட்டனர். 1896-ம்௵ இராஜாங்க உத்யோகங்களைப்பற்றிய கோளாறுகளைக் கவனிக்கவென ஏற்படுத்தப்பட்ட பப்ளிக் ஸர்விஸ் கமிஷன் என்னும் ஆலோசனை ஸபையில் முதலியார் அவர்கள் ஓர் அங்கத்தினராக நியமிக்கப்பட்டனர். அவ்வாலோசனை ஸபையின் வியவஹாரங்களில் உழைத்து, அச்சபையிலிருந்த உத்யோக அங்கத்தினரது பேத நோக்கத்தை ஸமதிருஷ்டிக்குக்கொண்டுவர அவர் முயன்றார். ஆனால் அவ்வாலோசனை ஸபையின் இந்திய அங்கத்தினர், தமது கண்டிப்பான அபிப்பிராயங்களைத் தனியாக எழுதாது, எல்லாருடன் அச்சபையின் தீர்மானத்திற்குக் கை நாட்டிட்ட விஷயமாய் ஜனங்களிடம் அபிப்பிராய பேதமிருந்தது. முக்கியமாக அவர் இந்திய ஸிவில் ஸர்விஸ் பரீட்சை ஒரே சமயத்

தில் இந்தியாவிலும் இங்கிலாந்திலும் தனித்தனியே நடைபெற வேண்டுமென்ற தமது கண்டிப்பான அபிப்பிராயத்தை, மற்றைய அங்கத்தினரோடு சேராது வெளியிடவில்லை என்பதே. ஆனாலும், முதலியார் அலஹாபாத்தில் கூடிய காங்கிரஸில் பேசிய போது "வீரியத்தில் காட்டிலும் காரியத்தில் கண்ணுயிருப்பதே நல்லது. ஓட்டைச் சட்டியானாலும் பணியாரம் ஆகவேண்டிய தொன்று. இந்த எண்ணத்துடன் தான் நாங்கள் அச்சபையின் முடிந்த அபிப்பிராயத்திற்கே கைநாட்டிட்டதற்கு முக்கிய காரணமாகும்" என்று விளக்கினர்.

காங்கிரஸும் முதலியாரும்

பொதுஜன ஸங்கமாகிய இண்டியன் நேஷனல் காங்கிரஸ் என்னும் இந்திய மஹா நாட்டிற்கு முதலியார் இருமுறை தாம் போக அவகாச மேற்பட்டது. கல்கத்தாவில், பப்ளிக் ஸர்விஸ் கமிஷன் வேலை முடிந்ததோ இல்லையோ, மிகு பரபரப்புடன், 1887ஸு சென்னையில் கூடிய மஹா நாட்டில் விஜயஞ் செய்து, ஆயுதச் சட்டத்தைப் பற்றிப் பேசி, அதனால் இந்தியருக்கேற்பட்டிருக்கும் அஸௌகரியங்களை மாற்ற வேண்டுமென அவர் வெளியிட்டனர். மற்றொரு ஸமயம் அவர் 1888–ஸு அலஹாபாத்தில் கூடிய மஹா நாட்டிற்கு விஜயஞ் செய்தார். இம்மஹா நாட்டின் அக்கிராஸனம் அவ்வருஷம் முதலியாரவர்களை ஏற்கும்படி, அவ்வூர் வரவேற்புக் கூட்டத்தார் வேண்டினராயினும், முதலியாரவர்கள் தாம் அதற்குத் தக்கவரல்லரென்று சொல்லி ஏற்காதிருந்தனர். இவ்விஷயம் முதலியாரிடம் ஜனங்கள் கொண்டிருந்த அன்பையே வெளியிடும்.

பின்காலம்

நிற்க, முதலியாரவர்கள் சென்னைப் பச்சையப்பன் தருமங்களைக் கவனிக்கும் ட்ரஸ்டியாக ஏற்படுத்தப்பட்டனர். அக்காலத்துச் சென்னை முனிசிபல் போர்டிலும் உழைத்து, முனிஸிபாலிடியின் அக்ராஸனாதிபதியும் கமிஷனர்களும் மிக்க மதிப்புடன் பாராட்டும்படியாக ஸமயோசிதமான புத்திமதி புகன்று வந்தனர். தமது பிந்திய காலங்களையும், பொதுஜன ஸேவைக்கே முதலியார் அவர்கள் முழுதும் அர்ப்பணஞ் செய்தனர். இந்திய ஆலோசனை ஸபைகளைப்பற்றிய சட்டத்தை ஏற்படுத்தி அமுலுக்குக் கொண்டுவர இவர் வெகு கவனஞ் செலுத்தினர். அச்சட்டம் அமுலுக்கு வந்திருக்குமானால் முதலியார் சென்னை சட்டசபையின் ஓர் அங்கத்தினராகத்தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருப்பர். ஆனால் அது அமுலுக்கு வருவதற்குள் யமதருமராஜன் 1892ஸு மார்ச்மீ 2வ அவரைத் தன் நாட்டிற்கு வரவேற்றுச் சென்றான். இவ்வாறு இந்திய வானத்தில் உச்ச நிலைபெற ஓங்கிக் கொண்டிருந்த பெரு நட்சத்திரம், கட்புலனிற்குத் தோன்றாது மறைந்தது.

முடிவுரை

முதலியாரது குணங்களில் மேன்மையாக விளங்கியவை வணக்கமும் நன்மொழியுமே. எல்லார்க்கும் இணங்குவது போலவர் பேசினும், அவரிடம் வெளித்தோன்றாது பிடிவாத குணம் சில வேளைகளில் விளங்கும்; அது நியாயத்தில் நிலைத்துக் கட்டுக்கடங்கியிருந்ததால், அவரை மேன்மையிற் புகுத்தப் பெருஞ்சாதனமாகியது. கபடமென்பதின்னதென்று அவர் அறியார்; அடங்கிப் பேசினாலும் அடக்கவும் பேசவர்; பிறரைப் பற்றித் தவறான அபிப்பிராயங் கொண்ட தென்றுங் கிடையாதானாலும், அவரது தப்பைப் பார்த்துச் சகிக்கார்.

ஒழுக்கம் மதப்பற்று முதலியகுணங்கள் முதலியாரிடம் விளங்கியதுபோல், பிறரிடமிருக்கமுடியா. சீமைக்குச் சென்ற போதும் அவர் தம்முடன் தனது பரிசாரகனை அழைத்துப்போய் அவன் அட்டுஇட்டதைப் போஜனங் கொண்டாரே ஒழிய எங்காவது மாம்ஸ போஜனத்திற்காவது மது பானத்திற்காவது சென்றாரில்லை. எங்கிருப்பினும் அவர் தம்முன்னோர் வழிகளையே அனுஸரித்து வாழ்ந்தனர். இத்தகைய ஒழுக்கமே அவரிடம் ஆங்கிலரை அன்பு கொள்ளுமாறு செய்தது; அதுவே அவர் மீண்டும் தம் நாடு அடைந்ததும் பிராயச்சித்த மில்லாமலே சிறிதும் களங்கமற்ற சுத்தரென அவருறவினரால் ஜாதிக்குள் கொள்ளப்பட்டதற்குங் காரணமாகும்.

"ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலால் ஒழுக்கம்
உயிரினு மோம்பப் படும்"

என்ற தேவர் குறளுக்கு இவரையே உதாரணமாகக் கூறுவது இழுக்காகாது. இராமசுவாமி முதலியாரிடம் இந்திய நாடு முழுதும் அன்பு கொண்டதற்கு அவர் உண்மை நோக்கமும், பொதுஜனஸேவையும், பேசும் வன்மையும், படிப்பின் பிரபாவ முதலிய குணங்கள் மாத்திரங் காரணங்களல்ல; பிரபலமான காரணம் வேறு ஒன்றுண்டு. அது அவர் பாஸ்சாத்ய வழிகளில் சென்றிருந்தாலும், அந்நாட்டாரது நிந்தாஸ்பதமான வழிகளை எலாது, தமது முன்னோர் வழியிலிருந்து முறணுது, இந்தியரது உத்தமகுணங்களை விட்டகலாது, பரிசுத்த இந்திய விக்ரஹமாக விளங்கியதே யாகும்

அசையும் படங்கள்
Motion Pictures

[ஸ்ரீமான் ஏ. வரதாசாரியார் அவர்கள், பீ.ஏ., எல்.டி.]

இங்கிலீஷ்ப் பாஷையில் 'ஸயன்ஸ்' என்று சொல்லப்படும் 'பௌதிக சாஸ்திர' ஆராய்ச்சியால் ஏற்பட்டுள்ள பலவித நவீன யந்திரங்களுள், சலிக்கும் படங்களின் காட்சி சில வருஷ காலமாய் பிரஸித்தி யடைந்து வருகிறது. பயாஸ்கோப் (Bioscope), ஸினிமாட்டோகிராப் (Cinemotograph), க்ரோனோபோன் (Chronophone) என்னும் சிற்சில பேதங்களுள்ள கருவிகள் மூலமாய் இவ்விதக் காட்சிகள் ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்களால் பிரதிதினம் பார்க்கப்படுகின்றன. இந்தச் சித்திரக் காட்சிகள் கற்பிக்கக்கூடிய கல்வியையும், இவைகளாலுண்டாகும் இதர உபயோகங்களையும் முதலில் சற்றுக் கவனித்துப் பார்ப்போம். இக்கருவிகளின் உற்பத்தி, அபிவிருத்தி, அவைகளின் அமைப்பு இவற்றைப் பின்னர் விவரிப்போம்.

மேற்கண்ட விநோதக் காட்சிகளில் ஜனங்களுக்கு விசேஷ விருப்பமிருக்கிறதென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயமே. தனிகர்களும், எளியவர்களும், படித்தவர், படியாதார், ஸ்திரீகள், பாலர்கள், விருத்தர்கள் முதலிய எல்லோரும் ஆயிரக்கணக்காய் ஒவ்வொரு நாளும் இவ்வித விநோதங்களைப் பார்க்கப்போவது, சென்னை முதலிய நகரங்களிலிருப்பவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும். ஸாமான்ய ஜனங்களுக்கு, இக்காலத்திற் கநுகுணமாய் அவரவர்கள் மனோவிகாரத்தைத் திருப்தி செய்யக்கூடியவும், ஐம்புலன்களுக்குப் பலவிதமாய் இன்பமளிக்கத் தக்கனவாயுமுள்ள நாடகம், ஸங்கீதக் கச்சேரி, ஸர்க்கஸ் முதலான பொழுதுபோக்கு விநோதங்களைக் காட்டிலும், பயாஸ்கோப் சித்திரப் படங்களைப் பார்ப்பதில் மிக்க ஆசை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இவைகளில், பற்பல மனோ பாவங்களுள்ளவர்கள் கண்டு களிக்கக்கூடிய பலவிதக் காட்சிகள் காண்பிக்கப்படுகின்றன. இதைப் பார்க்க வருபவர்களெல்லோரும், தங்கள் மனதை, பார்ப்பதைவிட்டு ஒரு க்ஷணங்கூட வேறு விதம் செலுத்தாமல், ஒரே மனதினராய் இக்காட்சிகளைக் கண்ணுற்றுப் பார்ப்பது இவைகளிடத்திலுள்ள ஆவலுக்கு அறிகுறியேயாகும். சுருட்டு முதலிய லாகிரிவஸ்துக்கள் உபயோகப்படுத்தக் கூடாதென்று நோடீஸ் பெரிய எழுத்தில் எழுதியிருந்தும், ஓயாமல் பீடி, ஸிகரெட் என்று பற்பல நாமதேயங்களால்வழங்கும் புகையிலைத் தூமயந்திரங்கள் மூலமாய் இஞ்சினிலிருந்து வருவதுபோல், வாய் மூக்குகளிலிருந்து ஓயாமல் வெளிவிடப்பட்டு, மூக்கு, காது, கண் இவைகள் நிறம்பக்கூடிய புகையை ஸஹித்துக்கொண்டும், இடம்விட்டுநகர்ந்தால் மறுபடியும் அதே இடம் கிடைக்காதென்று பயந்தோ, காட்சிகளின் ஸ்வாரஸ்யம் போய்விடுமென்று நினைத்தோ, தேகத்தின் ஸ்வாபாவிகஉபாதியைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடச் சில க்ஷணங்கள் வெளியில் போக மனம்வராமலும், கண்ணை உறுத்து நோக்குவதாலுண்டாகும் கண்ணெரிச்சலைக் கவனியாமலும், அசையாத படங்

களிலுள்ள ப்ரதிமைகள்போல், அசை வற்று மிக்க ஸாவதானமாய் ஜனங்கள் நோக்குவதும் அபூர்வகாட்சியே. மேற்சொல்லிய இதரப் பொழுதுபோக்குக்காக நடைபெற்றுவரும் நாடகம் முதலிய ஏற்பாடுகளில், ஆதிமுதல் அந்தம் வரையில் இவ்வளவு சிரத்தையும், ததேகத்தியானமுள்ள பார்வையும் இல்லையென்பது அநேகருக்கு அனுபவஸித்தமாயிருக்கலாம். ஆனால் இவ்வித ஆஸ்தைக்கும் கவனிப்புக்கும், காரணமில்லையென்று சொல்லக்கூடாது. இவ்வுலகத்தில் பற்பல நாடுகளிலுள்ள நதி, மலை சம்பந்தமான காட்சிகளும், அநேக ஜாதியாரின் ஆடை, ஒழுக்கம், வழக்கங்கள் முதலியவற்றை விவரித்துக் காட்டக்கூடிய சரித்திரங்களும், நிலத்திலும், நீரிலும், ஆகாயத்திலும் செல்லும் அற்புத யந்திரங்களின் விவரங்களும், மஹாகோரமான யுத்தக்கருவிகளும், அவைகளாலுண்டாகும் நாசமும், திருடர்கள்வெகுசாமர்த்தியமாய்ப்பிறரை ஏமாற்றித் தங்களுக்கு நேரிடும் ஆபத்திலிருந்து தங்களைத் தப்புவித்துக்கொள்ளச் செய்யும் பிரயத்தனங்களும், இவைகளெல்லாம் தெரிந்துகொண்டு அவர்களைக் கண்டுபிடித்துத் தண்டனைக்குள்ளாக்குவதற்காகப் போலீஸ் முதலிய அதிகாரிகள் செய்யும் யுக்திகளும், இன்னும் மற்ற விஷய ஞானமும் ஸுலபமாய் உண்டாக இவ்விதக்காட்சி ஓர் முக்கிய ஸாதனமாகும். அப்ரத்யக்ஷமான கொள்கைகளின் விஷயங்கள், கிருத்யங்களின் பலன்கள் முதலியவைகள் தவிர, ப்ரத்தியக்ஷமாய்க் கிரஹிக்கக்கூடிய வஸ்து சம்பந்தமான அறிவானது புஸ்தகாதி மூலமாய் ஏதோ ஒருவாறு ஏற்படக்கூடியதாயினும், அவைகளை நேரில் காணுவதா லுண்டாவது போல், தெளிவாய்ப் புத்தியில் பதியும்படி ஏற்படாதென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. நீராவிக்கப்பல் ஸமுத்திரத்தில் போவதை எப்போதும் பாராத ஒருவனுக்கு அதைப்பற்றி எவ்வளவு வர்ணித்துச் சொன்னாலும், யதார்த்தமான ஞானம் ஏற்படுவது கஷ்டம். ஒருக்கால், அதில் நம்பிக்கையே ஏற்படாது. அப்படி ஏற்பட்டாலும், ஏதோ ஸ்தூலமான அறிவு உண்டாவதிலும், பிரத்தியக்ஷயமாய்ப் பார்ப்பதாலுண்டாகும் வஸ்து ஸ்திதி ஞானமும் மனத்திருப்தியும் விசேஷமே. ஆகாயக் கப்பலைப்பற்றி எவ்வளவு வர்ணித்துச் சொன்னாலும், எழுதினாலும், நேரில் பார்ப்பதுபோ லாகுமா? நம் புராணாதிகளிற் சொல்லப்பட்ட விமானங்களைப் பற்றி இது வரையில் எவ்விதம் நினைத்தார்கள்! சில வஸ்துக்களை, நேர்த்தியான படரூபமாய் வரைந்து காட்டினால், அவைகள் விஷயமாய் ஸ்தூலமான அறிவு ஏற்படலாம். அப்படியிருந்தாலும், சலிக்கும் வஸ்துக்கள் விஷயத்தில், அசையாத சித்திரப்படங்கள் மனதில் நன்றாய்ப் பதியக்கூடிய ஞானத்தை உண்டு பண்ணா. பல விதமாய் அசைவதைக் காட்டக்கூடிய படங்களைக் கண்ணுற்றால், சற்றேறக்குறைய விஷயங்களை நேரில் பார்ப்பதற்கு ஒப்பாகும். இதர தேசங்களிலுள்ள அதிசயக் காட்சிகளையும், ஜனங்களின் நடை, உடை, நாகரிகம் முதலிய விஷயங்களையும், புதிது புதிதாய்க் கண்டுபிடிக்கப்படும் யந்திரங்கள் கருவிகளின் அமைப்பையும், ஆச்சரியச் செயல்களையும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற ஆவல், பொதுவாய் மனுஷிய ஸ்வபாவத்திற்கு இயல்பே. இவ்வித ஞானத்தை, வெகு தனம் செலவழித்து, அனேக அஸௌகர்யங்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு தேசாந்திர ஸஞ்சாரம் செய்துதெரிந்துகொள்வது அனேகருக்கு அஸாத்தியமான காரியம். ப்ரத்யக்ஷ ஞானத்துக்கு ஒப்பென்றே சொல்லக்கூடிய அறிவு, பயாஸ்கோப் முதலிய சலிக்கும் படக்காட்சியால், எளியவர்களுக்குக்கூட ஸ்வல்பச் செலவு செய்து இருந்த இடத்திலேயே கிடைக்கக் கூடுமானால், இவ்விதக்காட்சி உலகில் கல்வி பரவுவதற்கான தத்கால முக்கிய ஸாதனங்களில் ஒன்றென்று சொல்லச் சந்தேகமில்லை.

மேற்சொன்னபடி, இவ்விதக் காட்சிகள் பலபேர்களுக்கு விநோத ரூபமாய்க் கல்வி பரவக்கூடிய ஸாதனமா யிருப்பதுடன், இதர விதத்திலும் உபயோக முள்ளதாயிருக்கின்றன. தனிகர்கள் தங்கள் மூலதனத்தை, மற்ற வியாபாரத் தொழில்களில் உபயோகிப்பதுபோல் இவ்விதப் படங்களை அமைத்து, வெகு ஜனங்கள் பார்க்கும்படி செய்து, அதனால் தகுந்த லாபத்தை அடைவ

தற்கும், எளியவர்களில் பலர் வேலைசெய்து ஜீவிக்கவும் அவகாசம் ஏற்படுகிறது. இக்காலத்தில், பல வஸ்துக்கள் உண்டாகிவியாபாரத்தொழில் நடத்தும் சாலைகள் அனேகம் ஏற்பட்டு, அதன் மூலமாய் ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்கள் பிழைத்து வருகிறார்கள். நாளடைவில், பயாஸ்கோப் முதலிய யந்திரங்களின் அமைப்பும் காட்சியும் ஒரு பெரிய தொழிலாகி, அனேக தனவான்கள் ஏராளமான தனத்தைச் செலவழித்து இவ்விதத் தொழிற் சாலைகளை ஸ்தாபித்து, அதனால் தங்கள் தங்கள் கைம்முதலுக்குத் தகுந்த லாபமும், இதரர்களுக்குப் பொருளுதவியும், ஞான அபிவிர்த்தி ரூபமான ஒத்தாசையும் ஏற்பட இடமுண்டு.

முதலில், இவ்வித படங்களின் காட்சி ஸாமான்யமாய்க்கல்விக்குஸாதனமாயிருப்பதைப்பற்றி சொன்னோம். முக்கியமாய், கல்வி இருவகையாகும் (Instruction and Education). மனிதர்களுக்கு இயற்கையாய் மூன்று வித சக்தியுண்டு. அது தேகபோஷணம், புத்திக் கூர்மை, நல்லொழுக்கம் இவை சம்பந்தமானது. இவ்வித சக்தியானது, வரவர விருத்தியாகி, ஒவ்வொருவனும் தன் வாழ்நாளைத் தனக்கு ஸுகமாயும், பிறருக்கு உபகாரமாகவும் நடத்தி, நற்கதியடைய எந்த ஞானம் ஸாதனமாயிருக்கிறதோ அது தான் சரியான படிப்பு (Education) அல்லது கல்வி எனச் சொல்லத்தகும். இவ்விதக் கல்வியைப் பரவச் செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் எல்லாத் தேசங்களிலும் பாடசாலைகளும், பெரிய கலாசாலைகளும் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் அனுபவத்தில் அவ்வித எண்ணம் சரிவர நிறைவேறி வருகிறதென்று சொல்லச் சாத்தியமில்லாமலிருக்கிறது. மாணாக்கர்களுக்குக் கற்பிக்கப்படும் பாடங்கள் அவர் மனதில் நன்றாய்ப்பதிந்து ருசி உண்டாக்கி அதனால் மேற்சொன்ன மூவகைச்சக்திவிசேஷமும் முறையே ஒன்றுக்கொன்று அநுகுணமாய் விஸ்தரித்து, இவ்வுலக வாழ்க்கையில் தங்களுடையவும், தேசத்தினுடையவும், ராஜாங்கத்தாரினுடையவும், ஹிதத்தைக் கருதி நடக்கக்கூடிய யோக்கியதை ஏற்பட்டால் தான் கல்வி ஸபலமாகும். அப்படிக்கு அல்லாமல், உலகத்திலுள்ள வஸ்துக்கள், ஜாதியார்கள் விஷயமாக உபாத்தியாயர்கள் சொல்வதை மாணாக்கர்கள் சரியாகத் தெரிந்து கிரஹித்துக் கொள்ளாமலும், பிறகு அவர்கள் மனுஷியத் தன்மை யடையுங்கால் அவரவர்கள் வாழ் நிலைமைக்குரிய கடமைகளைச் செய்து வர எவ்விதமும் பயன்படாமலுமிருந்தால், அவ்வித ஸ்தூலஞானம் அல்லது கேவல அறிவு (Instruction) அதிகப் பயன்படாது. சில ஸமயம் மூளைக்குப் பெருஞ் சுமைபோல் ஆனாலும் ஆகலாம். இக்காலத்தில் கற்பிக்கப்படும் அறிவு ஸார்த்தகமாக வேண்டுமானால், கூடியவரையில் பிரத்தியக்ஷத்தில் காண்பிக்கக்கூடிய வஸ்து ஞானத்தைக்கொண்டே பாடங்கள் கற்றுக் கொடுக்கப்படவேண்டும். மேற்குத் தேசத்தார்கள் இதை யறிந்து, பாடசாலைகளில் ஏற்படும் அறிவு, மாணாக்கர்களுக்கு அனுபவரீதியாகப் பயன்படும்படித் தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்விஷயத்தில், மேன்மேலும் ஊக்கமுடையவர்களாய்த் தங்கள் ஆஸ்தையைக் கூடியமட்டில் கார்யத்தில் காண்பித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் தேசத்தில் இவ்விதப் பிரயத்தினம் அனேகமாய் இல்லாமலிருந்து, கொஞ்சகாலமாக ஸ்வல்பமாய்ப் செய்யப்பட்டு வருகிறது. பௌதிக சாஸ்திரப் பாடங்கள் விஷயத்தில் மாணாக்கர்கள் எக்ஸ்பெரிமெண்ட்ஸ் (Experiments) என்று சொல்லப்பட்ட பலவித கருவி விசேஷங்களின் அமைப்பு, அதன் செயல் முதலிய விபரத்தை உபாத்தியாயர் செய்து, தாங்கள் பார்க்கவோ அல்லது சில ஸமயம் தாங்களே நேரில் செய்து தெரிந்துகொள்ளவோ ஏற்பாடுகள் நடைபெற்று வருகின்றன. இனி, செய்யப்படவேண்டியது ஏராளமாயிருக்கிறது. ‘அல்பாரம்ப: க்ஷேமகர:’ என்பதுபோல், ஒருவிதத் திருப்தி உண்டாக்கக்கூடியதாயினும், ஆரம்பத்தோடேயே அநேகமாய் நின்று விட்டால், தேசாபிவிருத்திக்குப் பாதகமாயிருக்கும்.

இவ்விஷயத்தில் பயாஸ்கோப் மூலமாய்த் தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய அம்சங்கள் அநேகமிருக்கின்றன. ஏற்கெனவே, மேற்குத்தேசத்தில் இது சம்பந்தமான ஏற்பாடு

கள் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. ஓரிடத்தில், ஏழு பாடசாலைகளின் அதிகாரிகள் ஒன்று சேர்ந்து தங்கள் பாடசாலைகளிலுள்ள மாணாக்கர்கள் ஒவ்வொரு வாரக் கடைசியில் ஒரு நாள் காலையில் பயாஸ்கோப் சாலைக்குப் போய், அந்த வாரத்தில் நடந்த பாடங்களுக்குரிய படங்கள் காட்சியைப் பார்த்துவிட்டு உடனே தங்கள் தங்கள் பாடசாலைக்கு வந்துசேரும்படியான ஏற்பாடு செய்து வருகிறார்கள். பூகோள சாஸ்திரம், பௌதிக சாஸ்திரம் இவைபோன்ற பாடங்களைச் சார்ந்த காட்சிகள் விசேஷ உபயோகமுள்ளவை. பிட்ஸ்பர்க் (Pittsburg) என்னுமிடத்திலுள்ள தொழில் கலாசாலையில் (Technical School), லோஹ ரூபமான இரும்பு, உலகத்தில், மிகப்பெரிய சுரங்கத்திலிருந்து மஹத்தான யந்திரங்களால் வெட்டப்படுவதும், தகுந்த கலங்களில் ஏற்றிக் கொண்டு போய் இறக்கப்படுவதும், பிறகு ஐக்கிய மாகாணங்களிலுள்ள உருக்கு யந்திரச் சாலைக்கு அனுப்பப்படுவதும், அவ்விடத்தில் இரும்பு லோஹத்தை உருக்கி, நேர்த்தியான எஃகு ஆக்குவதும், வெகு விசதமாய்ப் பயாஸ்கோப் படங்கள் மூலம் கற்பிக்கப்படுகின்றன. லண்டன் தேசத்தில் உபாத்தியாயர்களின் சங்கமானது (London Teachers' Association) இவ்வித படங்களின் உபபோக விஷயமாய்ச் சர்ச்சை செய்து, அவர்களுள் சிலரைக், காரிய விசாரணை ஸபையாராக நியமித்து, அவர்கள் ஏற்கெனவே ஏற்படுத்தியுள்ள படங்களை எவ்வாறு உபயோகப்படுத்தலாமென்றும், எலிமெண்டரி பாடசாலைகளுக்குத் தகுதியாய் எவ்வித புதிய படங்கள் தேவையாயிருக்குமென்றும் விசாரித்துகொண்டிருக்கிறார்களாம். நகரத்தில் வசிக்கும் சிறுவர்களுக்கு, கிராமவாஸ ஸம்பந்தமான படங்களும், உள் பிரதேசத்திலிருக்கும் சிறுவர்களுக்கு கடற்கரை பட்டினம், துறைமுகம், கப்பல் சமுத்திரத்தில் செல்வது முதலிய காட்சிகளும், பூகோள சாஸ்திரம், தேச சரித்திரம் கற்றுக் கொள்பவர்களுக்கு இதர தேசத் தோற்றங்கள், அஜ்ஜாதியாரின் நடை, உடை, பாவனைகள் சம்பந்தமான சித்திரங்களும், இன்னும் நாம் தினந்தோறும் பார்த்துக் கையாடிவரும் பதார்த்தங்களை உண்டு பண்ணுவதை யுணர்த்தும் படங்களும் நிதர்சனமாய்க் காட்டப்படின், அந்தந்தப் பாடங்களில் சிறுவர் சிறுமிகளுக்கு மனங்கவிய ருசி பிறந்து, அவைகளை வெகு சீக்கிரத்திலும் ஸுலபமாயும் தெரிந்து கொள்ள இடமுண்டென்று சொல்லவேண்டுமா? தவிர, சில விஷயங்கள் நாடகரீதியாயும், நவீனகதா (Novels) ரூபமாயும் எழுதப்பட்டால் நன்றாய்ப் புத்தியிற் படியுமென்று எழுதப்பட்டு வருகின்றன. தத்கால நாவல்களால் சில பாதகங்களு முண்டு. புத்தியை உபயோகித்து நல்ல விஷயங்களை மாத்திரம் கிரஹிக்கவேண்டும். மேற்கண்ட விஷயங்களை நாடகரூபமாய் நடித்துக் காட்டினால் நிரம்ப ஸ்வாரஸ்யமா யிருக்குமென்றே நாடகங்கள் பற்பல பாஷையில் நடைபெற்று வருகின்றன. இவ்விஷயத்திலும் பயாஸ்கோப் மூலமாய் எவ்வளவு செய்யக்கூடுமென்று ஏற்கெனவே அதைப்பார்த்தவர்கள் எளிதில் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

ஆகையால், இவ்விதக் காட்சிகள் ஜனங்களுக்குப்பொதுவாய், விநோதார்த்தமாகவும், அரும்பொருள் ஞானம் உண்டாக்குவதற்காகவும், சிலருக்கு வியாபாரத் தொழிலாகவும், மற்றும் பலருக்கு ஜீவனோபாயமாக இருப்பதுடன், நானாவித பாடசாலைகளில் படிப்பவர்களுக்கு எவ்வளவு யதார்த்தமாய் உபயோகப்படக்கூடும் என்று சற்று ஆலோசித்தால் நன்கு விளங்கும். இவ்விஷயத்தில் ஜனங்களின் வித்தையையும், க்ஷேமத்தையும் கருதும் ராஜாங்கத்தாரும், தேசாபிமானிகளான பிரபுக்களும், தேசத்தலைவர்களும், பாடசாலைகள் நடத்திவரும் தனிகர்களும், சங்கத்தார்களும், எல்லாப் பதவிகளிலுள்ள உபாத்தியாயர்களும் கூடிய சீக்கிரம் கவனித்தல் அவசியமே.

அறிவிப்பு.—நமது "விவேக போதினி" ஆபீஸை திருவல்லிக்கேணியிலிருந்து மயிலாப்பூருக்கே ஸ்திரமாய் மாற்றிவிட்டோமென்பதை முன்பே பத்திரிகைவாயிலாகத் தெரியப்படுத்தியிருந்தும் அதைக்கவனியாமல் நம் நேயர்களிற் பலர் தங்கள் கடிதங்களை, திருவல்லிக்கேணி விலாஸத்திற் கெழுதுவதால் வீண்கால தாமதத்திற் கிடமாகிறது. இதை நேயர்கள் கவனிப்பாராக.

உத்தம பத்தினி

THE IDEAL WIFE

[ஸ்ரீமான் பண்டித மு.இராகவையங்கார் அவர்கள்]

பாண்டியனொருவன் மதுரைமாநகரில் அரசாட்சி செய்து வருங்காலத்தில், ஆஸ்தான புரோகிதனான பிராமணனொருவன், ஒருநாட் பகலில் திடீரென்று இறந்தான். அப்புரோகிதன் மனைவி இளம்பருவத்தின ளாயினும், தன் நாயகனுடன் அன்றிரவில் ஸகமனஞ் செய்யத்துணிந்து, அச்செய்தியை அரசனுக்குத்தெரிவிக்கவும்செய்தனள். இறந்த பிராமணனது உத்திரகிரியை இரவின் முதற் சாமத்தில் நடக்கப் போவதாகவும், அப்போது, அவன் மனைவி உடன் கட்டை ஏறப்போவதாகவும் ஊர்முழுதும் பறையடிக்கப்பட்டது. அன்றிரவு வந்ததும், அக்காட்சியைக் காணவேண்டி நகரஜனங்கள் மயான பூமியை நோக்கித் திரண்டு சென்று கொண்டிருந்தனர். இங்கு இவ்வாறாக, அரசன் தன் மனைவியுடன் தன் மாளிகையின் மேலமைந்த நிலாமுற்றத்தில் உல்லாசமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, அரசி, மயானப் பக்கத்தில் தோன்றும் வெளிச்சத்தையும் அங்கு ஜனங்கள் கூடியிருப்பதையும் கண்டு, தன் நாயகனை நோக்கி "அங்கு என்ன விசேஷம்" என்று உசாவினாள்.

அரசன்—"என் அன்பே! உனக்குஇன்று நடக்கப்போகும் மிகப்பெரிய விசேஷமொன்றைச் சொல்ல மறந்துவிட்டேன். இன்று பகலில் நம் புரோகிதர் திடீரென்று இறந்துவிட்டாராம். அவருடன் இரவில் ஸககமனஞ் செய்ய இளம்பருவத்தினளான அவர் தர்மபத்தினி துணிந்திருக்கும் செய்தியை அவ்வுத்தமியே எனக்குச் சொல்லியனுப்பினர். இவ்விஷயம் நகரத்தார்க்குப் பறைமூலமாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டமையால் இத்தனை ஜனங்கள் மயானபூமியில் திரண்டிருக்கின்றனர். இன்னுஞ் சில நிமிஷத்துக்குள், அவ்வுத்தமி உடன்கட்டையேறி உயர்ந்த உலகம் புகுவாளென்பது திண்ணம். கணவனிடம் உண்மையன்புடைய இத்தகைய பத்தினிகளாலன்றோ நாடு, வளமும் செல்வமும் வாய்ந்திருப்பது" என்றான்.

அரசி, இவ்வசனங்களைக் கேட்டதும், அப்பக்கத்தை நோக்கிக் காறியுமிழ்ந்து தன் அருவருப்பைக் காட்டினள். இது கண்ட அரசன் கடுகடுப்புடன் தன் மனைவியை நோக்கி "பெண்ணே! உத்தமியாகிய இப்பத்தினி விஷயத்தில், அறிவொழுக்கங்களில் உயர்ந்த நீ, இவ்வாறு அபசாரப்படுவாய் என்று நான் ஒருபொழுதும் எண்ணவில்லை. கணவனுடன் உயிர்துறக்கப்போகும் இப்பெரியவளிடம் நீ கண்ட குற்றம் இன்னதென்று எனக்கு விளங்கவில்லை. உன் செயலுக்குச் சரியான காரணம் கூறவேண்டும்" என்றான்.

அரசி—தேவரீர் திருமுன் என்னையறியாமலே நிகழ்ந்த என் செயலை அரசே! பொறுத்தருள்வீராக. இன்று ஒருத்தி உடன் கட்டையேறப்போவதாகப் பகலில் ஊரெங்கும் பறையெழுந்தது என்றும் கேள்வியுற்றேன். அதற்கேற்பத் தாங்கள் கூறும் விஷயமும் ஒத்திருக்கிறது. உயிர் துறக்கும் செய்தியைத் தங்கட்கும் இம்மங்கை அறிவித்தனள் போலும். மிக நன்று. உண்மைப் பேரன்புகொண்ட உத்தம பத்தினிகளுக்குரிய இலக்கணம், தாங்கள் கருதுவதுபோல், இவட் குண்டென்று நான் ஒருபோதும் ஒப்பேன்.

அரசன்.—பெண்ணே! நீ சொல்வது எனக்கு இன்னும் விளங்கவில்லை. சிறுவயதினளாயிருந்தும் தன் கணவனுக்குப் பின் உயிர் வாழ ஒருப்படாத இவ்வுத்தமியினும் உண்மை யன்புடைய பத்தினி யார் சொல்லுக?

அரசி.—என் அருமை யரசே! உண்மையன்புபற்றி உடன்கட்டை ஏறுவதுமுண்டு என்பதை நான் மறுக்கவில்லை. ஆனால் இன்றுநிகழுஞ்செயல் அத்தன்மையதன்று. ஒரு பெண் தன் கணவனுடன் சாதற்கு வேறு காரணங்களு முண்டு. நோயுடையவளாய்த் தன் வாழ்க்கையை இயற்கையில் வெறுத்திருக்கும் ஒருத்தி, இதனைத் தக்க சந்தர்ப்பமாக்கிக்கொண்டு, தன் கணவனு

டன் இறத்தல் கூடும் இல்லையேல், கணவனுக்குப்பின் கூந்தலிழந்து சுபகாரியங்களுக்குதவாமல் அமங்கலையாய்ப் பட்டினிகிடந்து இகழப்படுவதிலும் இறப்பது நன்றென்று இறத்தலுங் கூடும். இன்றேல், கணவனோடு உயிர் துறந்தவர் சுவர்க்கம் பெறுவர் என்ற ஆப்தவசனங் கேட்டிருந்து அவ்விருப்ப மிகுதியால் சாகவும் பெறும். இவையன்றி, பெரியோர்களும் பிறரும் நிறைந்த கூட்டத்தில் ஸககமனஞ்செய்வதாற் பெரும் புகழுண்டென்று கருதி இறத்தலும் ஆகும். ஆதலால், உண்மைப் பேரன்பு பற்றியே இது நிகழவேண்டும் என்பதில்லை. இன்று நடக்குஞ் செயலோ, கடைசியிற் கூறிய புகழைக் காரணமாகக் கொண்டு நடப்பதாகவே என் சிற்றறிவிற்குப் புலப்படுகிறது. இல்லையேல், அரசராகிய தேவரீரிடம் தன் செயலை அம்மங்கை தெரிவிக்கும்படி செய்வானேன்? ஊர்முழுதும் பறை யறையச் செய்து இத்தனை கூட்டங்களைத் திரட்டுவானேன்? வெளிச்சங்களை யுண்டாக்கிக் கொள்வதேன்? என் அன்புடைய அரசே! இவை யெல்லாம் ஒரு பெரிய கூத்தாகத் தோன்றவில்லையோ? ஆதலால், உண்மையன்பால் இதுநிகழ்வதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை.

தன் பெருந்தேவியின் அழகான இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டதும், அரசன் மேற்சொல்ல இயலாமற் சிறிது தயங்கினான். "ஆயின், உண்மை யன்புடைய பத்தினிகளின் இயல்பு எத்தகையது?" என்று தன் தேவியை உசாவினன்.

அரசி.—தன் அன்புடைய கணவன் இறந்தபின் அரைநிமிஷமும் உயிர் தாங்கியிற்க, உத்தமிகள் ஒருப்படுவார்களோ? காதலனிறந்தானென்பது கேட்டபொழுதே தன்னடைவே உயிர் போதலன்றோ, ஒப்புயர்வற்ற கற்புடையரசிகளியல்பு. உண்மையன்பால், புருஷனுடன் ஸககமனஞ் செய்வதுமுண்டாயினும் மேற்கூறிய உடனுயிர் துறக்கும் பெருமைக்குப் பிற்பட்டதே மற்றவையனைத்தும் என்பது நிச்சயம்.

இவ்வழகிய வசனங்களைச் செவியேற்றதும், அரசியின் வாதத்தில் மகிழ்ச்சியடைந்தனனாயினும், வேறுபலவகை எண்ணங்களும் அரசனுக்குள் உண்டாயின. பின், அவ்விஷயமான பேச்சை ஒருவகையாக ஒடுக்கிக்கொண்டு, வேறு காரியத்தை மேலிட்டுத் தேவியை விட்டுப் பிரிந்தான்.

இச்செய்தி நடந்து சில மாதங்கள் கழிந்தன. புரோகிதன் மனைவியைப் பற்றிய பேச்சு அரசியுடன் பின் நிகழவுமில்லை. ஒருநாள், தான் வேட்டையாடி வர விருப்பமுள்ளவனாய்ச் சொல்லி மறுநாள் பிரிந்துபோகக் கருதியிருப்பதை அரசன் தேவிக்குத் தெரிவித்து, அதற்கு வேண்டியவற்றைச் சித்தப்படுத்திக்கொண்டு தூரத்துள்ள பெருங்காடொன்றை நோக்கிப் புறப்பட்டான். அக்காடு சென்றதும், அவன் அங்கிருந்த துஷ்டமிருகங்களை வேட்டையிற்கொன்று, தான் வந்த காரியத்தை முடித்துக்கொண்டான். பின் தனக்கும் தன் தேவிக்கும், புரோகிதன் மனைவி சம்பந்தமாகச் சில மாதங்கட்கு முன் நிகழ்ந்த சம்பாஷணை தன் ஞாபகத்துக்கு வரஅதைப்பற்றிச் சிந்திக்கலானான். "'உண்மையன்புடைய உத்தமிகள் தம் கணவனிறந்தது கேட்டதும் தன்னடைவே உயிர் நீங்குவர்' என்று என் அருமைத்தேவி கூறினளே! என்பாற் பேரன்புடைய அவளிடம் அவள் கூறிய உத்தம விலக்கணம் இருக்குமோ? இதைச் சோதிக்க இப்போது நல்ல சமயமிருக்கிறது. ஒரு கால், என் சோதனையில் அவள் உயிர் நீங்கக் கூடுமாயின் என் செய்வேன். ஆனால், அத்தகைய அரிய செயல் நிகழுமென்று தோன்றவில்லை. ஒரு கால் நிகழ்ந்துவிடுமாயின், புருஷனாகிய நான் உயிர் துறப்பது பழியாதலால், அரசியலைத் துறந்து தவம் புரிவேன்" என்று தனக்குள் முடிவு செய்துகொண்டான். அதன்படியே, தன் முக்கிய வேலையாளரிற் சிலரைத் தன் நகர்க்கு முன்னதாக அனுப்பி, "வேட்டைக்குச் சென்ற அரசன் ஒரு பெரும்புலியை எதிர்த்து அதனால் அறைபட்டு இறந்தான்" என்ற சமாசாரத்தை, அரசனிறத்தற்கு அடையாளமான சாப்பறை முழக்கத் தோடும், நகர்க்குட் சென்று அறிவிக்கும்படி திட்டம் செய்தான்.

அரசனாணைப்படியே, அவர்கள் அரசனது சாவைக் குறிக்கும் பறையை முழக்கிக்

கொண்டு மதுரையின் கோட்டையுட் பிரவேசித்தார்கள். இப்பறையோசை அரண்மனை அந்தப்புரத்துக்கும் எட்டியது. 'அரசன் பெரும்புலி யொன்றால் வேட்டையில் அடிபட்டிறந்தான்' என்ற செய்தி சிலர் அரசிக்கு அறிவிக்கவே, "என் அன்பே!" என்று கீழே விழுந்தாள்; அவள் உயிரும், தரையில் விழுமுன்பே, நீங்கியது. அப்போது அரண்மனை அல்லோலகல்லோலப் பட்டது. உடனே அரசி இறந்ததற்கு அடையாளமான பறை, ஊரார்க்கு அச்செய்தியறிவிக்க அரண்மனையிலிருந்து நகருட் பிரவேசித்தது. இவ்வாறு அரசனது சாப்பறை ஒரு புறம் எதிர் வர, அரசியின் சாப்பறை அதனை எதிர்கொண்டு செல்ல, ஊர்நடுவே, அவ்விருவகைப் பறைகளும் தம்முள் சந்திக்கலாயின. இந்நிலையில் அந்நகரம் பட்டபாட்டை நாம் எடுத்துரைக்கவும் வேண்டுமோ?

இவ்வாறு தன் பொய்ச் சாவைப் பற்றிய பறை முழக்கத்தால் தன்பெருந்தேவி உயிர் துறந்ததும், அவளிறந்ததைக் குறிக்கும் உண்மைப்பறை, தன் போலிச்சாப்பறையை எதிர்கொண்டு சந்திக்கும்படி நேர்ந்ததுமாகிய செய்திகள் அரசனுக்கு எட்டியதும் அப்பாண்டியன் 'அந்தோ! இத்தகைய உத்தமியை அநியாயமாய்ப்பரீக்ஷித்து இழந்தேனே. அவளுயிர்போல் என்னுயிரும் உடனீங்காமையால், அன்பிற் கடைகெட்டவன் நானேயன்றோ? இனி என் வாழ்நாள் கெடுவதாக" என்று அரசியலைத்துறந்து தவசியாயினான்.

இவ்வழகிய சரித்திரத்தாலும், கணவனிறந்ததுகேட்டதும் உயிர் நீங்கும் பத்தினிகளே உண்மையன்பு பொருந்தியவர்களாதலால் முன்னவரெல்லோரினும் மேலானவரென்பதுவிளங்கும். இறையனார் களவியலுரைகாரரும் அன்பின் இலக்கணத்தைக்கூறி வருமிடத்தில் அடியில் வருமாறு எழுதுகின்றார்: "அன்புடையரான குணம் யாவையோவெனின், சாவிற்சாதல், நோவின் நோதல், ஒண்பொருள் கொடுத்தல், நன்கினிது மொழிதல், புணர்வு நனிவேட்டல், பிரிவு நனியிரங்கல் என இவை; என்றார்க்கு, இவை திரிவுடைய; என்னை இவை திரிவுடையவாறெனின்;—சாவிற்சாதல் என்பது அன்பினானே நிகழ்வதன்று: பிணியுடையளாய் வாழ்க்கையை முனிந்து செல்வாள், இது தலைக்கீடாகச் சாவலென்று சாவவும் பெறும்; இனிக்கண்டீரன்றே, 'குடுமிக் கூந்தலில் நறுநெய் பெய்து, கொண்டானிற் பின்னையுமிருந்து சோறு தின்று வாழ்கின்றாள், ஓ! கொடியளே காண்' என்று நித்தல் பழி தூற்றப்பட்டிருந்து, பின்னுமே ஒரு நாட் சாவன், அதனான் இன்றே சாவன் எனச் சாவவும் பெறும்; அதுவன்றிப் புகழ் வேண்டிச் சாவவும் பெறும்; கணவனோடு செத்தார் சுவர்க்கம் புகுவரென்னும் உரை கேட்டு அது வேட்கையாலும் சாம்; அஃது ஒரு தலையாக நிகழ்வதன் றென்பது. இனி, நோவின் நோதல் என்பது இன்ன நோவு என்றறியலாகாது; அதுவும் திரிவுடைத்து; அன்புள் வழியும் அன்பில் வழியும் தோன்றுமென்று மறுக்கப்படும். ஒண்பொருள் கொடுத்தல் என்பது, கணிகையர் கூட்டம் பொருளான் ஆம்; ஆதலின் அதுவும் அன்பன்று. நன்கினிது மொழிதல் என்பது, நன்கினிது சொல்லிப் பகைவருந் தங்கருமம் முடிப்பராகலின் அதுவும் அன்பன்று. புணர்வு நனிவேட்டலென்பது, அச்சங் காரணத்தானும் புணர்வுவேட்டார்போலப் புணர்வர். பிரிவு நனியிரங்கலென்பது, நீரும் ஆடார், பூவுஞ்சூடார், சாந்தும் அணியாராய்ப் பிரிந்திருந்தார்போல வாடியிருப்பர் அன்பிலாதாரு மாகலின் அதுவும் திரிவுடைத்து. இனித் திரிவின்றி இக்குணங்கள் நிகழ்ந்த வழி அன்புண்டெனக் கொள்க. அஃது எங்ஙனம் நிகழுமெனின், அவன் (கணவன்) இறந்துபட்ட வாறே தானும் இறந்துபட்ட வழி அன்பினானே ஆயிற்றெனக்கொள்க". இவற்றால், உண்மையன்பின் இலக்கணம் இத்தன்மைத்தென்பது கரதலாமலகமாக விளங்குகின்றதன்றோ?

இத்தகைய ஒப்புயர்வற்ற அன்பு, ஆண்பாலாரைப்பற்றிப் பெண் பாலார்க்குள் மட்டும் நிகழ்வதன்று, பெரு நட்புக்கொண்ட ஆண்மக்கள் இருவர்க்குள்ளும், நிகழக் கூடியதே. நட்புடையார் இருவருள், ஒருவர் இறந்த செய்தி கேட்டதும் மற்றவர் தன்னடைவே உயிர் நீங்குவதற்கு, ஒருவர்க்கொருவர் அடுத்துப் பழகுவதே காரணமா

காமல், ஒத்த உணர்ச்சி கொண்டிருப்பதே முக்கிய காரணமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. இதனைப் "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா உணர்ச்சிதான் - நட்பாங் கிழமை தரும்" என்ற திருக்குறளாலும் அதற்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரையாலும் தெரியலாம். கோப்பெருஞ் சோழன் என்ற அரசனிறந்ததும், பிசிராந்தையார் என்ற புலவர் அச்சோழனுடன் நெருங்கிப் பழகாதவராயினும், தன்னடைவே உயிர் நீங்கினர். இதற்கு, அவர்க்கும் அச்சோழனுக்குமிருந்த ஒத்த உணர்ச்சியின் மிகுதியே காரணமென்று சொல்லப்படுகிறது.

இப்புலவர் செயல், அன்பின் ஒப்புயர்வற்ற நிலையாகக் கருதத்தகும். கணவனிறந்தபின், ஸககமனஞ்செய்யும் பத்தினிகளதுபோன்ற நிலையும் மிகுந்த நட்பினரான ஆண்மக்களிடம் உண்டு. பாரி என்ற தம் உயிர்த் துணைவனுன் வள்ளல் இறந்ததும் கபிலர் என்ற புலவர் பெருமான், சில காலத்தில் அக்கினியிற் பிராயோபவேசஞ் செய்த சரித்திரம் புறநானூற்றிற் காணப்படுவதே, இதற்குத் தக்க சாட்சியாகும். இவ்வாறே, பிற்காலத்திற் பொய்யாமொழியார் என்ற புலவர், சீநக்கன் என்ற தன் அருமைப் பிரபு இறந்ததும், அவனுடன் தீப்பாய்ந்து உயிர்விடத் துணிந்து, காஷ்டத்தின் மேற் கிடந்த அவனை நோக்கி "அன்று நீ செல்லக் கிடவென்ருய் * ஆருயிர்விட்—டின்றுநீ வானுலக மெய்தினுய்—நன்று நன்று—மாநக்க பூண் முலையார் மாரனே தென்னரசூர்ச்—சீநக்கா செல்லக் கிட" என்ற பாடலைக்கூறி அக்னியிற் பிரவேசித்தாரென்பது பிரசித்தம். இதுவரையும் கூறிவந்த விஷயங்களால், தமிழ்நாட்டார் பத்தினிப்பெண்டிரைப்பற்றிக் கொண்டிருந்த பெருமதிப்பு இத்தகையது என்பது நன்கு விளங்கத் தக்கது.

* சீநக்கன் மனைவி, இப்புலவர் படுக்கையில் அறியாமல்வந்து படுத்துறங்க, அதனைச் சீநக்கன் கண்டு அறியாமையால் நேர்ந்ததென்று எண்ணி, புலவரை மெள்ள எழுப்பி, 'சிறிது விலகும், நானும் உடன் படுப்பேன்' என்ருனும். அக்கதையைக் குறித்தது இத்தொடர் என அறிக.

ஹாலண்டு தேசம்

தேச அமைப்பு

HOLLAND

[ஸ்ரீமான் வி. எஸ். சுந்தரம் ஐயரவர்கள் பி. ஏ., எல்.டி.]

இப்போது சண்டைசெய்து கொண்டிருக்கிற ஜெர்மனி தேசத்தின் வடமேற்கில் டச்சுக்காரர்களிருக்கும் ஹாலண்டு தேசம் இருக்கிறது. அநேக வருஷங்களுக்கு முன் ஐரோப்பா கண்டம் என்று சொல்லப்படும் பூமி பிரிவு படாமல், இங்கிலாந்து தேசமும் பிரான்சு, ஹாலண்டு தேசங்களுடன் சேர்ந்து இருந்ததாக மிகப்படித்தவர்கள் சொல்லுகிருர்கள். நாளடைவில் தாழ்ந்த பூமியெல்லாம் சமுத்திரத்தால் பிரவேசிக்கப்பட்டு இங்கிலாந்து பிரிவுபட்டதாம். இப்பொழுதும் இங்கிலாந்தின் கிழக்குப் பாகத்தில் அநேக பிரிவுகள், முக்கியமாய் ஹாலந்துக்கு எதிரிலிருக்கும் பாகங்கள், ஹாலந்தைப்போலவே ஒரே சமதரையாயும் சதுப்பு நிலமுள்ளதாயு மிருக்கின்றன. இந்தச் சமதரையாயும் சதுப்பு நிலமாயிருக்கிற பாகங்களிலுள்ள குடியானவர்களும் வேலைக்காரர்களும் மிகப் பிரயாசைப்பட்டு நாளடைவில் கொஞ்சங் கொஞ்சமாக மிக அசௌகரியமாயுள்ள சதுப்பு நிலங்களையும், உப்புத்தண்ணீர் தேங்கியிருக்கும் நிலங்களையும் மேய்ச்சல் தரைகளாக ஆக்கிக்கொண்டு வருகிருர்கள். சமுத்திரத்தோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு வேலை செய்பவர்கள் போல், சமுத்திர ஜலத்தைத் தடுத்தும் இறைத்தும், அநேக விதமாய்ப் பாடுபட்டும் சதுப்பு நிலங்களை நல்ல மேய்ச்சல் தரைகளாகவும், நிலங்களாகவும் சில இடங்களில் பயிர் மாற்றிக்கொண்டு வருகிருர்கள். சில வேளைகளில் சமுத்திரம் நிலத்தை அடித்துக் கரைத்து விடுவதுமுண்டு. தரைமட்டம் கீழேயும் சமுத்திர ஜல மட்டம் மேலேயுமிருப்பதால் இந்தச் சிரமம் இருந்துகொண்டே யிருக்கிறது. ஆனல் சலிக்காமல் ஹாலந்திலும், இங்கிலாந்தின் கிழக்குப்பாகத்திலும் ஜனங்கள் பாடுபடுகிருர்கள். பொறுமையிலும், வேலையிலும், இவ்விஷயத்தில் டச்சுக்காரர்களுக்கு

இங்கிலீஷ்காரர்கள் நிகரல்ல. ஒவ்வொரு வருஷமும் அணைகள் விடாமல் அங்கங்கே போட்டுச் சமுத்திர ஜலம் உள்ளே வர வொட்டாமல் தடுத்து வருகிறார்கள். இப்போது உள்ள ஹாலந்து தேசத்தில் அநேக பாகம் சில வருஷங்களுக்கு முன்னால் சமுத்திரமாகவே யிருந்தது. சமுத்திர மட்டத்துக்குக் கீழே நிலமிருந்தாலும், அநேக உபாயங்களால் சமுத்திரத்தை மேலோங்க விடாமல் தடுத்தே வருகிறார்கள். சமுத்திரத்துக்கு அணைபோட்டு யாரால் சாத்தியம் என்று மற்ற தேசத்தார்கள் நினைக்க, இவர்கள், ஊக்கத்தினாலும், விடாமுயற்சியாலும் ஆங்காங்கு பெரிய அணைகளைப் போட்டு வெகு ஜாக்கிரதையாய் அணைகளைப் பாதுகாத்து, சில இடங்களில் மதகுகள் ஏற்படுத்தி யிருப்பது பார்த்தால் வெகு ஆச்சரியமாயிருக்கிறது. ஹனுமார் அணைபோட்டதாகச் சொல்வது, இத்தேசத்தைப்பார்த்தால் ஒரு ஆச்சரியமாகத் தோன்றாது. இப்படிச் சமுத்திரத்தை ஜெயித்து அணையால் தடுக்கப்பட்ட நிலம் மிக ஈரமாயும் சதுப்பு நிலமாயுமிருப்பது ஆச்சரியமல்ல. நிலத்தை ஒரு பெரிய உயர்ந்த இடத்திலிருந்து பார்த்தால் ஒரு சிறு இலையில் எத்தனை நரம்புகள் ஓடியிருக்கிறதோ அதுபோல அநேக ஆயிரக்கணக்காய் கால்வாய்கள் அங்குமிங்கும் ஓடக் காணலாம். இக்கால்வாய்களுக்கு மத்தியில் பச்சப்பசேலென்று கண்ணுக்குக் குளிர்ச்சியாய் அநேக இடங்களும் தென்படும். அங்கங்கே மத்தியில் கிராமங்களும் பட்டணங்களும் காணப்படும். இக்கால்வாய்கள் எல்லாவற்றிலும் ஒரே ஜலம் தான் ஓடுகிறது. சில இடங்களில் கால்வாய்கள் பெரிதாயும் சில இடங்களில் சிறிதாயுமிருக்கும். கால்வாய்கள் ரஸ்தாக்களுக்குப் பதிலாய் இருப்பது நன்றாய் விளங்கும். வியாபாரம், போக்கு வரவு முழுதும் கால்வாய்களில் தான். வண்டிகளுக்குப்பதில் படகுகள் உபயோகப்படுகின்றன. ரெயில்ரோடுகளும் அநேக முண்டு. ஆனால் அதிக பாரத்துடன் ரெயில் வண்டிகள் போகமுடியாது. போனால் வண்டிச்சக்கரங்கள் சேற்றில் புதைந்து போவது போல், ரெயில் வண்டி அதிலுள்ள பாரத்துடன் புதைந்து விடுவது சகஜம். ஆகையினாலே படகுகளில் அதிக வியாபாரம் நடக்கும். இப்போதும் கூட டச்சுக்காரர்களுக்குச் சமுத்திரத்துக்கு அணைபோட்டு நிலம் சேர்ப்பது முக்கிய தொழில். அணைகளைப் பலப்படுத்திக் காற்றினால் ஓட்டப்படும், யந்திரங்கள் வைத்து ஜலத்தை இறைத்துப் பூமியைச் சீர்திருத்துகிறார்கள். ஜலத்தை இறைத்துக் கால்வாய்களில் விட்டு அதன் வழியாய் ஜலம் சமுத்திரத்தில் சேரும்படி செய்து கொண்டே வருகிறார்கள். சுமார் ஐம்பது வருஷங்களுக்கு முன், ஒரு பெரிய ஏரி ஜலத்தை இறைத்து அதைச் சாகுபடிக்குக் கொண்டு வந்து விட்டார்கள். இப்போதும் ஒரு சிறிய கடல் என்று சொல்லக் கூடியதை இறைத்துக் கீழ் நிலத்தைச் சாகுபடி செய்ய ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பேர்ப்பட்ட தேசத்தில் நல்ல குடி தண்ணீர் எப்படி அகப்படும்! இச்சதுப்பு நிலத்தில் எப்படித்தான் வீடு கட்டமுடியும்! ஒவ்வொரு வீடும், ஒரு குளத்தில் தெப்பம் கட்டினால், நீராழி மண்டபம் எப்படியோ அப்படித் தானிருக்க முடியும்.

நம் சந்தா நேயர்களுக்கு —பிரதி மாதமும், சந்தாதார்க்குப் போதினிச் சஞ்சிகைகள் மிகுந்தஜாக்கிரதையுடனேயே அனுப்பப்படுகின்றன. அப்படிக்கிருந்தும், நம் நேயர்களிற் சிலர் 2,3 மாதப் பிரதிகள் கிடைக்கவில்லை யென்றெழுதுகிறார்கள். காகிதப்பஞ்சத்தினால், முன்போல், வேண்டிய அளவிற்கு அதிகமாக விவேக போதினிப் பிரதிகள் அச்சடிக்கப்படுவதில்லை. ஆகையால், அந்தந்த மாதக் காப்பிகள் கிடைக்காதவர்கள் உடனுக்குடனே விவேக போதினி மானேஜருக் கெழுதிக்கொண்டால்தான், முடிந்த வரையில், காப்பிகள் கைவசமிருந்தால், அனுப்பமுடியும். தவிரவும், சந்தா நேயர்களிற் பலர், ரிப்ளை கார்ட் அல்லது ஸ்டாம்பு அனுப்பாததால், அவர்கள் கடிதங்களுக்கு உடனுக்குடன் பதில் எழுதமுடிவதில்லை. இதையும் நேயர்கள் கவனிப்பாராக. சந்தா நேயர்கள் விருப்பத்தை, எவ்வளவு தூரம் நம்மால், அசௌகரியமின்றி நிறைவேற்ற முடியுமோ அதைச்செய்ய நாம் எப்போதும் ஸித்தமாயிருக்கிறோம்.

டிஸம்பர் மாதத்துடன் சந்தாமுடிவாகிற சந்தா நேயர்கள், தங்கள் சந்தாப்பணத்தைக் காலதாமதம் செய்யாது அனுப்பக்கோருகிறோம், அப்படி அனுப்பாதவர்களுக்கு அடுத்த சஞ்சிகையை வி. பி. யில் அனுப்புவோம். வழக்கம்போல் நேயர்கள் அன்புடன் ஆதரிக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பாஷாபிமானம்

LOVE OF MOTHER TONGUE

[ஸ்ரீமான் ராவ் ஸாஹெப் தோ. ராமகிருஷ்ண பிள்ளை அவர்கள், பி.ஏ.]

இப்போது ஆந்திர தேசத்தார் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வேறு பிரிந்து ஒரு தனிமாகாணமாகத் தமது நாட்டைச் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று முயல்வதை நாம் அறிந்திருக்கிறோம். இதே மாதிரியாக ஒட்டிர தேசத்தார் தங்களுக்கு ஒரு தனிமாகாணம் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்த நமக்கு இம்மாதிரி ஆசை யுதிக்கவில்லை. இப்படி நமது நாட்டுக்குச் சமீபத்திலுள்ள நாடுகளிலுள்ளோர் முயலுங் காலத்து நாமும் தக்க முயற்சி செய்து தமிழ் நாட்டைத் திராவிட மாகாணமென ஒரு தனி மாகாணமாக்குதற்கு வேண்டும் முயற்சி செய்வது அத்தியாவசியகம்.

இந்த அபிப்பிராயம் நம்முன்னோர்களுக்கும் இருந்ததென்று ஒருவிதமாகச் சொல்லலாம். திராவிடவேதம் முதலான வழக்குகள், நம்முன்னோர் தம் நாடு தம் பாஷை முதலியவைகளிடத்து எவ்வளவு அபிமானம் வைத்திருந்தார்களென்பதைக் காட்டிடும். கம்பநாட்டாழ்வாரும்—

வேதத்திற் முற்செல்க மெய்யுணர்ந்தோர் விரிஞ்சன் முதலோர்
கோதற்ற ஞானக்கொழுந்தின் முன் செல்க குணங் கடந்த
போதக்கடலெங்கடென் குரு கூர்ப்புனிதன் கவியோர்
பாதத்தின் முன் செல்லுமே தொல்லை மூலப்பரஞ் சுடரே

என்னும் செய்யுளாலே திராவிட வேதத்தின்மேல் தமக்குள்ள அபிமானத்தைக் காட்டியிருக்கிறார். பூர்வகாலத்தில் சாமானியருக்கும் இவ்வித அபிமானம் இருந்ததென்பதற்கு ஐயமில்லை. "ஆரியக்கூத்தாடினாலும் காரியத்தின்மேற் கண்ணாயிருக்க வேண்டு"மென்னும் பழமொழியின் தாற்பரியத்தை ஊகித்து நோக்குபவர்க்கு இதன் உண்மை விளங்கும்.

இன்னும், இப்பழமொழியின் தாற்பரியத்தை ஆய்ந்து நோக்கும்பொழுது வேறொரு கருத்தும் வெளிப்படுகின்றது. இக்காலத்தில் சுகுண விலாச சபை முதலிய உயர்ந்த நாடக சபையார்கள் அனேக கதைகளை நடித்துக் காட்டுகிறார்கள். அக்கதைகளைக் கவனித்து நோக்குவோமாயின் அநேகம் வடமொழிக் காவியங்களை அனுசரித்தவைகளா யிருக்கின்றன. அவைவையே மீட்டும் மீட்டும் நடித்துக் காட்டப்படுகின்றன. தமிழ் நாட்டில் பல ராச்சியங்களை யாண்ட பல அரசர்கள் தம் வீரத்தையும் தருமத்தையும் விளக்கியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கதைகள் தமிழ் நாட்டவர்க்கு அத்தியற்புதமாயிருக்கும். புறநானூறு முதலிய சங்கத் தமிழ் நூல்களிலே பல வள்ளல்கள், வீரர்கள், வீரத்தாய்மார்களினுடைய சரிதங்கள் சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைக் கதைகளாக்கி நடித்துக் காட்டுதல் தமிழ் நாட்டுச் சிறுவர்களுக்கு எவ்வளவு அறிவினைத்தரும். யானே "பத்மினி", "கருமாறிப்பாய்ச்சல்" என்று இரண்டு புஸ்தகங்கள் இங்கிலீஷில் செய்து வெளியிட்டிருக்கிறேன். அவை யிரண்டும் தமிழ் நாட்டுக் கதைகளையே தெளிவாகக் கூறுகின்றன. "பத்மினி" தமிழிலும் மொழி பெயர்த்து வெளியாயிருக்கின்றது, மற்றொரு புத்தகத்தின் மொழிபெயர்ப்பும் விரைவில் வெளியாகும். இது போலவே பிறரும் தமிழ் நாட்டுக் கதைகளைக் கதை ரூபமாகவும் நாடக ரூபமாகவும் செய்து வெளிப்படுத்துவதோடு, நாடக சபைகளும் அக்கதைகளையே நடித்துக்காட்டுமாயின், நம் நாட்டு மக்களுக்குத் தேசாபிமானமும் உண்டாவதற்குச்சிறிதும் தடையிராது. அவ்வித அபிமானம் ஏற்பட்டாலன்றி தேசமும் பாஷையும் அபிவிர்த்தியடைவது அருமை.

அறிவிப்பு.—சந்தாநேயர்கள் தாங்கள் புஸ்தகங்களுக்கு ஆர்டர் அனுப்பும்போதும், சந்தாப்பணம் அனுப்பும்போதும், தங்கள் சந்தா நெம்பரையும் தெரியப்படுத்த வேண்டும். அப்படிச் செய்தாலன்றி புஸ்தகங்கள் குறைந்த விலைக்கு அனுப்ப முடியாது.

சிறுவர்களின் பயிற்சி

THE EDUCATION OF THE CHILD

[ஸ்ரீமதி ஸீதம்மாள்]

வெர்ட்ஸ்வொர்த் (Wordsworth) என்ற ஆங்கில கவி இயற்றிய சிரேஷ்டமான செய்யுட்களி லொன்றில், "குழந்தை மனிதனுடைய தகப்பனுயிருக்கிறன்" என்று கூறுகிருர். ஏனென்றல் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே, மானுஷத்வம் உண்டாகிறது. குழந்தை எவ்வாறே, அவ்வாறே அக்குழந்தை மனிதனுகும்பொழுதும் இருக்கிறன். அதேனெனில், குழந்தையா யிருக்கும்பொழுது ஒருவனுக்கு எந்தெந்த அனுபவங்கள் வருகிறதோ அவைகள், அவனிடத்திலுள்ள நல்ல அல்லது தீய குணங்களினுடைய வளர்ச்சிகளை நிர்ணயிக்கின்றன.

சிறுவர்கள் பேசும் பொய், செய்யுங் குற்றம் முதலிய வாலிபக் குற்றங்களுக் கெல்லாம் சர்வ ரோகௌஷதமாகப் பிரம்பினல் அடிப்பது முதலிய தண்டனைகளை விதித்தால் அவர்கள் திருத்தமாய் விடுவார்களென்று எண்ணி ஆதிகாலந் தொட்டு அனுசரித்து வந்தார்கள். இது தப்பு. அப்படிச் செய்யாமல் இப்பொழுது பையன்களுக்கும், பெண்களுக்கும், பயிற்சி செய்விக்கிறதில் பொறுப்பை வகிக்கிறவர்களான பள்ளிக்கூடங்களிலுள்ள உபாத்யாயர்களும், விடுகளிலுள்ள பெற்ரேர்களும், சிறுவர்களுடைய இயல்பை யறிந்துகொள்ளுவது மிகவும் அவசியமானது.

நாகரிகத்தில் தேர்ச்சியடைந்த இங்கிலாந்து (England) ப்ரான்ஸ் (France) இடாலி (Italy) யுனைடேட் ஸ்டேட்ஸ் ஆப் அமெரிக்கா (United States of America) முதலிய தேசங்களில், குழந்தைகள், அன்பு பாராட்டிக் கவனத்துடன் நடத்தப்பட்டுச் சுவேச்சையாய் அபிவிர்த்தி யடையவேண்டுமென்கிற விஷயத்தை யறிய ஆரம்பித்திருக்கிருர்கள். பிரான்ஸிலும், அமெரிக்காவிலும், பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்யாயர்கள் சிறுவர்களைப் பிரம்பினல் அடிப்பது முதலிய தண்டனைகளை விதித்தால், அவர்களைச் சட்டப்படி குற்றவாளியாகத் தண்டிக்கிருர்கள். ஐரோப்பாவிலுள்ள கல்விமான்கள், சிறுவர்களின் மனதைப்பற்றிய சாஸ்திரத்தின் (Psychology) படிப்புக்காக அவர்களுடைய காலங்களைச் செலவிட்டு அச்சாஸ்திரீகப் படிப்பின் பலனை அறிந்த நவீன விதமாகப் பயிற்சி செய்வதனுடைய விதங்களைக்கொண்டு சிறுவர்களுக்குப் பயிற்சி செய்விக்கிருர்கள்.

இந்த நவீன வழிகளென்னவென்றல்:—சிறுவர்களுக்கு நானுவிதமான அபிலாஷை யுண்டாக்குகிறது; அவர்கள் எந்தந்த வஸ்துக்களைப் பார்க்கிருர்களோ, அவற்றையெல்லாம் நன்ருக ஊகித்துணரச் செய்வது; அந்தந்த வஸ்துக்களின் குணங்களையும், பிரயோஜனங்களையும், ஆலோசித்தறியச் செய்கிறது; அவர்கள் சொல்லுகிற தப்புகளையும், செய்கிற கெடுதல்களையும் தாமே அறிந்துகொண்டு தம்மைத் தாமே திருத்திக் கொள்ளும்படி செய்கிறது;—முதலிய இவைகள் தான். சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிப்பதற்காக அவர்களைப் பலாத்காரப்படுத்துகிற அறிவீனயான பழைய வழிகள் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் விடப்பட்டு, அவைகளுக்குப் பதிலாகச் சாஸ்திரீக படிப்பினுடைய நவீன வழிகள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இந்த மாதிரி, நவீன வழிகள் வந்துகொண்டிருப்பதால், இவை வருங்காலத்து நற்குறிகள் என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் விடு ஒழுங்காயும் திருத்தமாயும், காரியங்கள் சரியாக நடப்பதற்காக, ஸ்திரீகளை ஒரு வீட்டுச் சாமான்போல நடத்திக்கொண்டு வந்தது எவ்வளவு நாகரீகமற்றதும், மிருகத்தன்மையுமாக இருந்ததோ, அதேபோலத்தான் குழந்தைகளை யடிக்கிறதும் என்று இப்பூவுலக முழுவதும் கொஞ்ச நாளைக்குள் அறிவார்களென்று தோன்றுகிறது.

ஸ்திரீகளை ஒரு வீட்டுச் சாமான்போல உபயோகிக்கிறதும், குழந்தைகளை யடிக்கிறதுமான இவ்விரண்டும், மனிதன் சுவேச்சையினுடைய மதிப்பையும், மனிதனுடைய மாட்சிமையையும் உணராமல், நாகரீக மில்லாமல் காட்டுத் தனமாயிருந்த பொழுது இருந்த எண்ணங்களின் பாக்கியாகச் சொல்ல வேண்டும். இப்பொழுது

நாகரீகம் பரவியுள்ள இப்பூமியின்கண், மேற்சொல்லியவற்றில் ஒன்று விடப்பட்டது; மற்றொன்றும் இந்த நூற்றாண்டுக்குள் நின்று விடுமென்று நம்பலாம். பள்ளிக்கூடங்களில் உபாத்யாயர்கள் பையன்களைப் பிரம்பினால் அடிக்கக் கூடாதென்றும், தலைமை உபாத்யாயர் (Headmaster) மாத்திரம்தான், ஒரு பையன் குற்றமான காரியத்தைச் செய்தால், அவனுடைய குணத்தை வேறு விதமான வழிகளால் திருத்த முடியவில்லை யென்று அவ்வுபாத்யாயரின் புத்தியில் பட்டால், அப்பொழுதுதான் பிரம்பினால் அடிக்கலாமென்று துரைத்தனத்தார் உத்தரவிட்டிருப்பதால், பள்ளிக்கூடங்களில் பையன்களை யடிக்கும் வழக்கம் அனேகமாய் நின்றிருக்கிறதென்று தெரிய வருகிறது. அந்தமாதிரிக் குற்றம் செய்த பையனைத் திருத்துவதற்குச் சில சாமர்த்தியமுள்ள உபாத்யாயர்களின் அனுபவத்தில் தெரிகிற தென்னவென்றால், அப்பையனுடைய நல்லவழிக்காகச் சிரத்தை மேற்கொண்ட உபாத்யாயர்களின் ஆதிக்ய பலமும், அதோடு அவனைச் சமத்காரமாக நடத்திக்கொண்டு போவதுமே போதுமானதாம். அதனால் சிறுவர்களின் சுய நலத்திற்காக நாம் சொல்லுகிற நம்முடைய எண்ணத்தை அவர்கள் அறிந்து அதன்படி நடக்கவேண்டுமானால், நாம் அச்சிறுவர்களின் மனக்கருத்துக்கிசைந்து, பொருள்களை அவர்கள் பார்க்கிறதுபோல நாமும் பார்க்க வேண்டும். குழந்தை நன்றாய்ப் பூர்ணமான மனிதனல்ல; அனுபவமில்லாத பொருள்; பூர்ணமாகாத மனிதனென்று சொல்லலாம். மனிதர்கள் சுஹானுபவம் என்கிற தெய்வீக குணத்தைத் தங்களில் விர்த்தி செய்துகொண்டு அதின்படி சிறுவர்களை ஊகித்துப் பார்க்கப் பிரயத்தனப் பட்டாலொழிய சிறுவர்களின் இயல்பை அவர் அறியமுடியாது.

சிறுவர்களைத் தண்டிப்பதும், கடிந்து கொள்ளுவதும், அவர்களுடைய மனதில் தப்புகளை மாத்திரம்தான் வற்புறுத்துகிறது. தவிர அந்த மாதிரி அடிக்கடி கடிந்துகொண்டால், அது சிறுவர்களின் இயல்பைக் கெடுத்துவிடுகிறது. பயிற்சி செய்தல் என்கிற வார்த்தையிலிருந்து என்ன அர்த்தம் பண்ணிக்கொள்ள வேண்டுமென்றால், சிறுவர்களைக் கெட்டமார்க்கங்களில் பிரவேசிக்கச் செய்கிற மனத் தூண்டுகையைக் குறைக்கிறது மாத்திரமல்ல; அவர்களைச் சரியான காரியங்களிலும், சரியான வழிகளிலும் பிரவேசிக்கும்படி மனதைத் திடப்படுத்தவேண்டும் என்பதே.

இன்னமொரு செய்தி. சிறுவர்களைத் தண்டிக்கிறபொழுது, அவர்கள் தங்களில் கோபதாபமில்லாமல் தண்டித்து, அந்தக் குற்றம் செய்த சிறுவனும், தான் செய்த குற்றத்தை யுணர்ந்து, தான் தண்டிக்கப்பட்டது சரியான காரணத்திற்காக வென்று எண்ணிக் கொள்வானேயானால், (ஆனால் இவ்விரண்டும் அரிது), அது பயன் தருவதா யிருக்கலாம். அப்படி யிருந்தாலும் கூட, அத்தண்டனையானது, தப்புக் காரியங்களை மாத்திரம் செய்யாமல் தடுக்கிறதே யொழிய, அவர்களுக்குச் சரியான எண்ணங்களை உண்டாக்குகிறதில்லை. தண்டனையினால் வரும் பலன் என்னவென்றால், சிறுவர்களைத் தப்புக்கள் செய்யாமல் கொஞ்ச காலத்திற்குத் தடை பண்ணிவைக்கிறது. ஆனால், அச்சிறுவர்கள் தப்புக் காரியங்கள் செய்கிற சந்தோஷத்திலிருந்து, சரியான காரியங்களில் அபிலாஷை யுண்டாக்குகிறதில்லை.

பள்ளிக் கூடங்களில் வேலைசெய்து கொண்டிருக்கிற, மனதைப்பற்றிய சாஸ்திரங்களைப் படித்தவர்களும், வீடுகளில் அவ்விஷயமாய் ஆராய்ந்தறிகிறவர்களும், கீழ்வருமாறு முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். என்னவென்றால்: சிறுவர்களை நீதிவழிகளில் மாற்றுவதற்கு, அவர்களின் கெட்ட ஸ்வபாவங்கள் ஸமூலமாக எடுபட்டால்தான் முடியும். அப்படி எடுப்பதற்குச் சிறுவர்களைப் பலாத்காரப் படுத்துவதினால் முடியாது. அவர்களின் சகாயம்கொண்டு, அக்கெடுதல் குணங்களுக்கெதிரிடையான நல்ல குணங்களை, அனுதாபத்தோடும், ஜாக்ரதையோடும் உபதேசித்தும், தருணங்கள் வாய்க்கும்பொழுது சமத்காரமாக உபயோகித்துப் பயிற்சி செய்கிறதினால்தான் அச்சிறுவர்களைச் சன்மார்க்கத்தில் கொண்டுவர முடியுமென்பதே யாம்.

சிறுவர்கள் ஏதாவது அநீதியான காரியங்கள் செய்கிறபொழுது, அதை அவர்களுக்கெடுத்துக்காட்டி வெட்கம் வரும்படி செய்யவேண்டும்.

ஒரு சிறுவன் தன் இஷ்டத்தைப்போலச் செய்வதில் எவ்வளவு இஷ்டமாயிருக்கிறானோ, அவ்வளவு இஷ்டத்துடன் அவனிடத்தில் அன்பாயிருக்கிற ஒரு மனிதனுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அம்மனிதனுடைய தயாளத்வமான ஆட்சிக்குள்பட்டு நடக்கத் திருப்தியடைகிறான்.

கீழ்மையான குணங்கள் குறைந்து, மேன்மையர்ன குணங்கள் திடப்பட்டு அம்மேன்மையான குணங்களின் சிரேஷ்டத்தை அறிகிறபொழுதுதான் சிறுவன் நிஜமான சுவேச்சையையும், மனக் குதூகலங்களையும், அனுபவிக்கிறான். சிறுவர்களுடைய ஸ்வபாவத்தில் வருகிற க்ஷ்டங்களை ஜயிப்பதற்கு உபாத்யாயர்கள் உதவி செய்தால், அவர்கள் மானுஷத்வத்தை யடைகிறபொழுது நீதியாயும், ஸன்மார்க்கமாயுமிருக்கிறது மாத்திரமல்ல, அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்திலிருக்கிறபொழுதே, அவர்களுக்குச் சந்தோஷம் சம்பூர்ணமாய் உண்டாகிறது.

சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்கத் தங்கள் கைகளை உபயோகிப்பதற்குப் பதிலாக மூளையை உபயோகித்து, நவீன வழிகளைப் பெற்றோர்களும், உபாத்யாயர்களும் அறிந்து அதை அனுசரிப்பாராக.

நமது இந்திய தேசச் சிறுவர்களுக்குச் சரியான வளர்ச்சியும், ஒற்றுமையும், சுகமும் நீண்ட ஆயுளும் வரும்படி கடவுள் அனுக்ரஹிப்பாராக!

Rao Bahadur Mr. A. C. Pranatartihara Ayyar, I. S. O., Retired Inspector of Schools.—The Viveka Bodhini is a journal conducted on right lines. The matter is both interesting and instructive and so distributed as to suit all classes of the Tamil reading public; the language is straight and elegant and free on the one hand from pedantry and on the other from an unnecessary admixture of foreign words. A special feature of the journal is, I am glad to note, the attention given to the improvement of scientific knowledge among the people and especially among Indian women.

கலைமகள் துதி

In praise of Saraswati

[ஸ்ரீமான் பண்டித ஸ்ரீநிவாஸ ஐயரவர்கள்]

(வெண்பா)

வெண்டாமரைமலர்மேல் வீற்றிருக்குமெல்லியலைப்
பண்டாமு மின்சொற் பசுங்கொடியைப்—பண்டாய
வேதங்க ளேத்தும் விமலையைச் செங்கமல
பாதங்க ளேத்திப் பணி. (1)

பணியாய் மனமே பகரறிய ஞான
மணியா யொளிர்பெண் மணியாம்—இணையிலா
நாதவடி வாய்விளங்கு நாமகடன் நற்கமல
பாதமல ருள்ளம் பதித்து. (2)

உள்ளம் பதித்துன் னருளுக் குருகாத
கள்ள மனத்துக் கயவனைக்—கள்ளவிழும்
வெண்டா மரையாய் விரும்பி யுனதாளாய்க்
கொண்டா ளுவையோ குளிர்ந்து. (3)

கொண்டாளா யேனுமுன் றன் கோகனகத்தாளன்றிக்
கொண்டாடே னொன்றைக் குவலயத்தில்—வண்டா
பண்பாடும் வெள்ளைப் பனிதா மரைமலர்மேற் [டிப்
பெண்பாவாய் யார்மேற் பிழை. (4)

பிழைகளுளவேனும் பெற்றெடுத்த பிள்ளை
மழலை மொழிபோன் மதித்தே—இழைபோலும் [மே
மென்மருங்குன் மெல்லியலாம் வெண்டா மரையன
உன்மனத்திற் கொள்ளா யுவந்து. (5)

உவந்துனது பாத முளத்தே நினைப்பார்
பவவினைகள் யாவும் பறக்க—அவனிதனில்
வாணியே யுன்பொன் மலரடிக ளேத்தாது
வீணிலே செல்வார் விழல். (6)

விழலாய் வளர்ந்தேனும் வெவ்வினைத்தீ மாற்றும்
நிழலாய் விளங்கு நினது—கழலே
மனத்திருத்திக் கொள்ள மறைநா மகளே
எனைத்திருத்திக் கொண்டா யிதென். (7)

என்னே புகழ்பெற்றா யென்மனமே கௌரியொடு
பொன்னே பரவும் பொலன்கொடியாந்—தன்னேரில்
நாதாந்த நாட்டிற்கோர் நாயகியாள் நாமகடன்
பாதார விந்தம் பரித்து. (8)

பாதார விந்தமலாற் பாரிலடியேற்கும்
ஆதார மில்லையென் னன்னையே—தாதாரும்
செந்தா மரைப்பிரமன் றேவியே யென்னாவில்
வந்தா தரிப்பாய் மகிழ்ந்து. (9)

மகிழ்ந்து கலைமாதின் மலரடியை நாவாற்
புகழ்ந்து பரவும் புனிதர்—சகந்தனிலே
நாடோறுங் கல்விபொன் நன்மனைவி மக்களுடன்
நீடூழி வாழ்வார் நிலைத்து. (10)

மாணவர் பக்கங்கள்

STUDENTS' PAGES

S. S. L. C—1911

I. Write a short essay on *one* of the following :—

(*a*) The railway as an agent of civilization. (*already done*)

(*b*) *The physical and moral advantages of sports and games.* (*taken up here*)

(*c*) Prevention is better than cure. (*in the next*)

II. Write a short account of any *two* of the following :—

(*a*) The bamboo and its uses. (*already done*)

(*b*) Any work of public utility which you have seen. (*already done*)

(*c*) *A sea fight—a description of which you have read.* (*taken up here*)

(*d*) The adventures of Ulysses with Cyclops. (*in the next*)

I (b). விளையாட்டுக்களால் உண்டாகக் கூடிய மன உடற் சிறப்புக்கள்

முகவுரை.—உடலுக்கு உதவும் விதம்—மனத்திற்கு உதவும் விதம்—மனதையேபற்றி நிற்பவை—சிறுவர்களுக்கு உதவும் விதம்—முடிவுரை.

பொதுவாக நமக்கு இதுவரையில் விளையாட்டுகள் என்றால் வீண் பொழுதுபோக்குக்கள் என்ற எண்ணமே மனதில் குடிகொண்டு வந்துள்ளது. வீடுகளில் குழந்தைகளைப் பெரியவர்கள் அதிகமாக விளையாடவிடாது படிக்கும்படியே அதட்டிக் கட்டுப்பாடுகள் பண்ணுவது வழக்கம். நம்முள் ஒருவரை ஒருவர் சந்திக்குங்கால் தத்தம்வீட்டுச் சிறுவர்கள் அளவுக்கு மிஞ்சி விளையாட்டில் வீண் காலம் கழிக்கின்றனர் என்று முறையிட்டுக்கொண்டிருப்பதும் வழக்கம். இப்படியிருந்தும் நம்முள் சிறுவர்கள் பெரியவர்கள் ஆகிய இருதிறத்தாருக்கும் ஏற்பட்ட விளையாட்டுக்கள் பல உள. இவைகளின் சிறப்பை உணர்ந்தே நம்முன்னோர் இவைகளை ஏற்படுத்தியுள்ளார். இக்கால நாகரிகத்திலோ, மிகுந்த பணச் செலவு செய்து அமையக்கூடியதாயும், இளைஞர் முதல் கிழவர் ஈறாக எல்லோரும், இடைவிடாது முனைந்து நிற்கக்கூடியதாயுமுள்ள பல விளையாட்டுக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. பள்ளிக்கூடங்களிலும் மனதை நேராக விசாலப்படுத்த ஏற்பட்டுள்ள ஒழுங்குகளுக்கு இடையில் பல விளையாட்டுக்களும் இக்காலத்தில் அமைந்து காணப்படுகின்றன. இவைகளில் வரம்பு மீறி, இக்காலத்தில் சில களியாட்டக்காரர்கள் செய்வதுபோல முனைந்தால் மனப் பயிற்சி கெட்டே போய்விடும் என்பது உண்மையாயினும், விளையாட்டுகளிலேயே மனம் செல்லாமலிருப்பதும், மனப் பயிற்சி, தேஹப்பயிற்சி ஆகிய இவைகளுக்கு முற்றிலும் இசைந்ததல்ல என்பதும் இக்காலத்தில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, விளையாட்டுக்கள் மனம் உடல் இவைகளின் பயிற்சிக்குச் சில வழிகளில் உதவுகின்றன என்று வெளியாகிறது. அவை இவ்வாறு பயன்படுகின்றன வென்பதை எடுத்தாராய்வோம்.

விளையாட்டுகள் நேரிட உடற்பயிற்சிக்கே முதலில் உதவி நிற்கும். அதில் ஏற்படும் அங்கங்களின் அசைவு அவைகளை ஓங்கித் திரண்டு வளரும்படி செய்யும். நம்முள் நடைபெற்று வரும் பலீன் சடுகுடு என்ற ஆட்டத்தில், மூச்சைத் தடுத்து நிறுத்தும் ஆற்றலால், உடலுள் வாயு ஸஞ்சாரம் ஒழுங்குபட்டுக் கஷ்டமான காரியங்களை வன்மையுடன் களைத்துப்போகாது எளிதில் செய்து முடிக்கும் ஆற்றலுண்டாகும். அதில் ஏற்படக்கூடிய ஓட்டம், பிடிபட்டுத் திமிறுவது எல்லாம் உடற்சதைகளை ஸரிவரத் திரட்சி பெறச்செய்யும். இம்மாதிரியே, மிகுந்த பணச்செலவின்பேரில் ஏற்படக்கூடிய காற்பந்து உதைத்தல், பந்தடித்தல் முதலிய மேனாட்டார் விளையாட்டுக்களிலும் நமது உடலின் அங்கங்களுக்கெல்லாம் தகுந்த வன்மை பயிற்சியால் ஏற்படும். இவ்வாறு விளையாட்டுக்களில் முனைவதால் உடல் வியர்த்து, அந்த வியர்வையின் வழியாக நம்முள் இருக்கும் கெட்ட நீர்கள் எல்லாம் வெளிப்பட்டு நீங்கிவிடும். இம்மாதிரி உடலை ஸரிப்படுத்தும் ஆற்றல் விளையாட்டுகளில் இருப்பதால்தான், இயற்கையாக உயிர் பிராணிகள் எல்லாவற்றிற்கும் இவற்றில் விருப்பம் ஏற்பட்டுள்ளது.

விளையாட்டுக்கள் மனதைப் பலவழிகளால் தாக்கிச் சீர்படுத்தும். அவைகளில் மனம் ஊன்றிக் கொஞ்ச நாழிகை முனைந்துவிட்

டால், கடுமையான வேலைகளில் உழைத்திருந்த மனமும் சற்று ஓய்வுபெற்று, முன்னுற்றல் குறையாது, கடுமையான வேலைகளில் முயலும் தன்மையைப் பெறும். ஆகவே, விளையாட்டுக்கள் மனதிற்கு ஒருவிதக் கிளர்ச்சியைக்கொடுத்து, வேலைசெய்யச் சலிக்காத நிலையை உண்டாக்குகிறது. இவ்விளையாட்டுக்களை இடையிடையே எற்காது, ஒருவன் ஒரே மூச்சில் அருமையான வேலைகளில் முயலுவானுகில் கூடியசீக்கிரத்தில் அவன் மனம் மிகத் தளர்ந்து, வரவர ஆற்றல் குன்றிக்கொண்டே வந்து, பல நோய்களுக்கிடமாகி முடிவில் பைத்திய நிலையையும் அடையலாம்.

மேலும் விளையாட்டுக்களில் பலர் சேர்ந்து காரியம் ஆகவேண்டியிருப்பதால், சேர்க்கையின் ஆற்றல், ஒழுங்கு மீருதுநடப்பது, மற்றவர்கள் நன்மை, ஒழுங்கு மீருமைக்காகத் தன்னயம் துறந்து நிற்றல், ஆகிய மனத்திற்கு அவசியம் வேண்டிய நற்குணங்கள் படிந்துகொண்டேவரும், அவைகளை அடைய நேரான முயற்சி இல்லாமலே. இக்காலத்து அங்கங்கள் மிகுந்த விளையாட்டுக்களில், பெரும் போருக்குவேண்டிய ஆற்றல்களைக்கூட ஓங்கச் செய்யக்கூடிய ஒழுங்குகள் அமைந்து கிடக்கின்றன. விளையாட்டு ஆவேசமே போராவேசமாக மாறவேண்டியதற்குத் தகுந்த நுட்பங்கள் இக்காலத்து ஆங்கில விளையாட்டுக்களில் காணலாம்.

தேகப்பயிற்சியே அதிகமில்லாது மனதையே கூர்மைப்படுத்தும் விளையாட்டுக்களும் உள. அவைதாம், சீட்டாட்டம், சதுரங்கம், நாய்புலி கட்டம் முதலின. இவைகள் மனதின் திர்க்காலோசனு சக்தியைத் திடப்படுத்தும் என்பது கூருமலே விளங்கும்.

இதுவுமன்றி, சிறுவர்களுக்குக் கல்வி கற்பிக்க, விளையாட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட ஒழுங்கு ஒன்றும் பள்ளிக்கூடங்களில் தொடங்கி யிருக்கிறது. சிறுவர்கள் எளிதில் மனம் ஊன்றி விளையாடக்கூடிய ஆட்டங்களில், உள்ள வஸ்துக்களை அவர்கள் ஊன்றிப் பார்க்கும்படி உபாத்தியாயர் தூண்டி, அவைகள் வழி பாஷைப் பயிற்சி, கணக்கு, பேசும் திறன் இவைகளை எளிதில் சிறுவர்களுக்கு உண்டாகும்படி செய்து விடுவர். முன்னர், படிப்பை விஷமாகக்கருதி ஓடி ஒளிந்த குழந்தைகளெல்லாம் இக்காலத்தில் பள்ளிக்கூடங்களுக்குத் தாமே போய் வருவது இதனுல் தான். ஆகவே சிறுவர்களுக்குப் பாடங்கள் கற்பித்து எளிதில் அவர்களை தேர்ச்சிபெறச் செய்வதில் அவர்கள் விளையாட்டுக்களே மிக உபயோகமுள்ளவைகளாகின்றன. அதனுல் அவர்கள் உடலும் தேர்ச்சி பெற்றுவரும் என்று கூறவும் வேண்டுமா?

இவ்வாறு விளையாட்டுகள் வரம்புள் ஒழுங்குபட்டிருந்தால், பல வழியில் உடலையும் மனத்தையும் தேர்ச்சியடையும்படி செய்யும் பேராற்றலுடையன.

நீலநதிக் கப்பற் சண்டை

(ஸதே என்பவர் எழுதிய நேல்ஸ்ன் ஜீவ்ய சரிதம் என்ற புத்தகத்திலிருந்து சுருக்கி எழுதப்பட்டது).

பீடிகை—முன்ஏற்பாடு—அமைப்பு—சண்டை—முக்ய ஸம்பவங்கள்—முடிவுரை

பதினெட்டாம் நூற்றுண்டில் ஐரோப்பா கண்டத்தில் ப்ரான்ஸ் என்ற தேசத்தில் நேபோலியன் என்ற மிகத்திறமை வாய்ந்த அரசன் ஆண்டு வந்தான். எல்லா ஜாதியார்களையும் முறியடித்து வெற்றிபெற்று, தனக்கும் தன் நாட்டிற்கும் நிகர் உலகில் வேறொன்றும் இல்லை என்று மதிக்கக் கூடிய நிலையிலிருந்து உலக முழுவதையும் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டுவிட வேண்டும் என்ற பேராற்றல் குடிகொண்டிருந்தது இவன் மனதில். இதனுல் தூண்டப்பட்டு ஐரோப்பாவிலுள்ள ஜாதியார்களை எல்லாம் முறியடித்துக்கொண்டு வருகையில், அவர்களில் பலர் சேர்ந்து, நமது பரத கண்டத்தில் அரசுபுரிய போட்டி போட்டுக்கொண்டு சண்டை யிடுகிருர்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, நமது புண்ய பூமியின் சிறப்புக்களும் அவன் காதில் விழுந்திருந்தமையால், இந்தியாவை நோக்கிப் படையெடுத்துப் புறப்பட்டான். எந்நாளும் கடற்சண்டையில் பெயர்பெற்ற நமது ஆங்கிலஜாதியார் அக்காலத்தில் நமது நாட்டில் ஏராளமான பாகங்களைக் கைப்பற்றி இருந்தமையாலும் அவர்கள் நெபோலியனை நம் இந்தியாவைஅணுகவொட்டாது, தடுக்க முன்

வந்து முனையத் தொடங்கிவிட்டனர். 1798-ம் வருஷத்தில் அவர்களிடம் அக்காலத்தில் நெபோலியனுக்கு எவ்வழியிலும் நிகரான நெல்ஸன் என்ற கப்பற்சண்டை நடத்தும் தலைவனிருந்தான். அவன் 13 கப்பல்களை நடத்திக்கொண்டு நெபோலியனைத் துறத்தத் தொடங்கினான், அவன் இந்தியாவை நோக்கிவந்த மத்யதரைக் கடல்வழியாக, நெபோலியன் போகும்வழியிலெல்லாம் கிடைத்த பணம் முதலிய வஸ்துக்களைக்கொள்ளையடித்துக்கொண்டு தம்மைத் துறத்திவரக் கூடியவர்களை ஏமாற்ற, அடிக்கடித் தான் போக்கை மாற்றி, முடிவில் கீழ் ஓரம் நீல நதி முகத்வாரத்தில் தன் பதின் மூன்று கப்பல்களுடன் நிலைத்து நின்றான். இவைகளை ப்ரூயிஸ் என்ற தலைவனிடம் ஒப்புவித்து விட்டு, நீல நதி பாய்ந்துவரும் ஈஜிப்டுள் புகுந்து உலாவி, வழி பார்க்கத் தொடங்கினான். இதற்குள் நெல்ஸனால் நடத்தப்பட்ட கப்பல்களும், இரண்டொருதரம் நீலநதிவரை வந்து பார்த்து ப்ரஞ்சுக்காரர்கள் கப்பல்களைக் காணாது மத்யதரைக் கடலிலேயே நெபோலியனைத் தேடி வட்டமிடத் தொடங்கின. தேடிய பொருள் தட்டுப்படாது தத்தளிக்கையில், ஜூலை மாதம் 25-ம் தேதி நெபோலியன் மறுபடி நீலநதியை நோக்கிப் போயுள்ளான் என்பது ஆங்கில ஜாதியாருக்குத் தெரியவர, மறுபடியும் நீல நதியை நோக்கிப் புறப்பட்டு ஆகஸ்ட் மாதம் முதல்தேதி மாலை 4-மணிக்கு நீலநதி முகத்வாரம் வந்தனர். அங்கு முன்னரெல்லாம் காலியாகவிருந்த இடங்கள் கப்பல்களால் நிறைந்திருந்தன.

கப்பற் சண்டைக்குத் தயாராகும்பொழுது நெல்ஸன் சாப்பாட்டிற்கு உட்கார்ந்து தன் கீழ் உத்யோஹஸ்தர்களுக்கெல்லாம் சண்டை நடத்தவேண்டிப் பற்பல விதங்களை நினைப்புமூட்டி, 'எப்படியாவது முதலில் வெற்றி பெற்றுவிடவேண்டும். பின்னர் அதை உபயோகப் படுத்துவதைப் பார்த்துக்கொள்ளலாம்' என்று எச்சரிக்கை செய்துவிட்டான். பொதுவாகத் தனது கப்பல்கள் எல்லாம், எதிரிகள் கப்பல்களுக்கு வெளிப்புறத்தில் ஒவ்வொரு கப்பலாக இவ்விரண்டிற்கு இடைகளில் நின்றுவிட வேண்டும் என்று தாக்கீது செய்தான். இப்படி அமைந்து நிற்கப்போகையில், எதிரி வெடிகள் தீர்த்தாலும் சென்றமைந்து திடப்படும் வரையில் எதிர் வெடி தீர்க்காமலிருக்கும்படியும் ஏற்பாடு செய்தான். இடைகளில் இவர்கள் கப்பல்களை மோசம் செய்து நிலத்தில் புதையச் செய்ய எதிரிகள் விடும் கப்பல்களைக் கண்டு ஏமாறாதிருக்கத் தகுந்த புத்திமதிகளும் எல்லோருக்கும் கூறப்பட்டிருந்தன. கூடுமாகில் இரண்டொரு கப்பல்கள், எதிரிக்கும் கரைக்கும் இடையில் சென்று அமரலாமென்றும் யுக்தி கூறியிருந்தான் நெல்ஸன். இப்படி ஒருவாறு எதிரியை வளைத்துக்கொண்ட பின்னர் சுடத்தொடங்க வேண்டும், இருட்டில் சுடாத கப்பல்களை நோக்கி வெடி தீர்க்கலாகாது என்பது முதலிய உத்தரவுகளும் கொடுக்கப்பட்டன.

இந்த உத்தரவுகளுக்கேற்ப அவன்பதின் மூன்று கப்பல்களும் எதிரிமுதலில் தீர்த்த வேட்டுக்களைப் பொறுத்துக்கொண்டு பெரும்பாலும் எதிரியின் வெளிப்புறம் ஸுமாராக வளைந்து கொண்டன. இரண்டொன்று எதிரிக்கும் கரைக்கும் இடையேயும் சென்றமர்ந்தன. மிகுந்த இரண்டு மூன்று, சண்டை தொடங்குங்கால் இவ்விடம் நோக்கி அணுகி வந்து கொண்டிருந்தன. மாலை 6-30 மணிக்கு, அன்று நீல நதிக் கப்பற்சண்டை பலமாகத் தொடங்கியது. ஸுமார் 7-மணிக்கு இருள் வந்து சூழ்ந்து விட்டது. நெல்ஸன் தானிருந்த வான்கார்ட்டு என்ற கப்பலில் ஆங்கிலர்களுக்கு தைர்யம் ஊட்ட ஆறுகொடிகள் பறக்க விட்டிருந்தான். அவ்விருளில் இவர் தீர்த்த வேட்டுக்களின் பயங்கர ஒளியைத்தவிர வேறு வெளிச்சமே இல்லை. இருளில் வந்த கப்பல்களில் ஒன்று தரைதட்டிச் சிக்கிக்கொண்டது. என்ன முயன்றும் அதை விலக்கிக் கொண்டுவர முடியவில்லை. இது, பின் வந்த கப்பல்களுக்கு எச்சரிக்கையாக விருந்ததால் அவை சண்டைக்கிடையில் முன்போய் கலக்கத் தொடங்கின. இவைகள் வந்தவழியில் வெளிச்சமும் சத்தமும் இல்லாத ஒரு கப்பல் காணப்பட்டது. அதைச் சுட்டுத் தீர்த்து விடலாமா என்று இவர்களுக்குத் தோற்றத், தலைவன்

சொல் இவர்களுக்கு ஞாபகத்திற்கு வர, ஒன்றுஞ் செய்யாது மேல்போய் விட்டனர். பின்னர் தோல்வியடைந்து செயலற்றுநின்ற அக்கப்பல் தங்கள் கப்பல்களில் ஒன்றே என்றும் வெளிப்பட்டது.

ஸுமார் இரவு 8-30மணிக்குள்ளாக ப்ரஞ்சுக்காரர் கப்பல்களில் பல, ஆற்றலிழந்து செயலற்றுவிட்டன. இப்படியிருக்கையில் நெல்ஸனுக்குக் கண்ணிமைமேல் ஒரு குண்டு பட்டுக் காயம் ஏற்படச் சதைபேர்ந்து ரத்தம் ஒழுகத் தொடங்கியது. அருகிலிருந்த உத்யோகஸ்தன் ஒருவன், அவன் விழும்பொழுது பிடித்துக் கப்பல் அடித்தளத்திலிருந்த ரணவைத்யன் இடத்திற்குக் கொண்டு போனுன். நல்ல கண் நெல்ஸனுக்கு உதிரத்தால் மறை பட அவன் குருடனே யாகிவிட்டான். அங்கிருந்த வைத்யன், தான் பார்த்துச் சிகித்ஸை செய்து கொண்டிருந்த அடிபட்ட போர்வீரனை விட்டுத் தலைவனைப் பார்க்க வந்தான். வெளியில் சண்டை குண்டு வெடி மாற்றம் வெகு பலமாக நடந்துகொண்டிருந்தாலும், தலைவன் காயம்பட்டு விழுந்ததால் எல்லோருக்கும் மனத்தளர்ச்சியும் உண்டாகிவிட்டது. தன் அருகேவந்த ரணவைத்யனைத் தலைவன் தடுத்து, அடிபட்டுவந்த ஒழுங்கில் தனக்கு முற்பட்டவர்களைப்பார்த்துத்தான் தன்னிடம் வரவேண்டும் என்று கருணை நிறைந்த உத்தரவை உறுதியாக அளித்தான். அபாய அவஸரஸமயத்திலும் என்னதைர்யம் நிதானம் நம் தலைவனுக்கு என்று எல்லோரும் வியந்து புகழ்ந்தனர். உடனே இவனை இழக்க வேண்டி வந்துவிட்டதே என்ற துயரம் கரை புரண்டுவிட்டது அவர்களுக்கு. கால க்ரமத்தில் வைத்தியன் நெல்ஸனை வந்துபார்த்துக் காயம் அபாயகரமானதல்ல என்று கூறிச் சிகித்ஸை செய்யத் தொடங்கியதும் எல்லோருக்கும் உயிர் வந்தது.

இப்படி நெல்ஸனுக்கு வந்த ஆபத்துத் தலைக்கு வந்தது தலைப்பாகையுடன் போனதென்று எல்லோரும் ஸமாதானப்பட்டு வருகையில், எதிரி கப்பல்களுள் ப்ரூயிஸ் என்ற தலைவனிருந்த ஓரியன்ட என்ற கப்பல் தீப்பற்றி விட்டது என்று குழப்பமும் கூக்கூரலும் உண்டாகிவிட்டது. இரவு 9மணிக்கு எல்லாக் கப்பல்களிலிருந்த எல்லோரும் வெளிப்புறம் வந்து என்ன விஷயம் என்று பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டனர். இதற்குள் நெல்ஸனும் உதவியில்லாமலே பரபரப்புடன் வெளிப்புறம் வந்து எரியும்கப்பலில் உள்ளவர்களைக்காக்கச் சிறுபடகுகளை அனுப்ப உத்தரவளித்தான். எல்லோரும் தலைவன் தன்மையைக்கண்டு வியந்தனர். உடனே சிலர் அவனைக் கொண்டுபோய்ப் படுக்க வைத்தனர். ஸுமார் பத்து மணிவரை எரிந்தது அந்தக் கப்பல். அந்தக் கப்பற்றலைவன் ப்ரூயிஸ் முன்னரே மூன்றுதரம் குண்டுகளால் அடிபட்டிருந்தான்; நான்காவதொன்று சற்று முன்னர் அவனைத் துண்டித்தேவிட்டது. எரியும் கப்பலிலேயே மடிய எண்ணித் தன்னை தப்புவிக்கவேண்டாம் என்று அவன் பிடிவாதம் பிடித்துவிட்டான். இப்படியிருந்தும் சண்டை கொடுமையாகத்தான் எறியும் கப்பலிலிருந்து நடந்தது. 10-மணிக்கு எரியும் கப்பலிலிருந்த வெடி மருந்துக் குவியலில் தீவந்து தாக்கக் கப்பலே பெரும் ஓசையொடு வெடித்துச் சிதறியது. இப்பயங்கரக் காட்சியைக் கண்டதும் இரு புறமும் சண்டை சச்சரவுகள் நின்றுவிட, நிச்சப்தமாயின. அடுத்த ஓசை வெடித்த கப்பலின் துண்டுகள் கடலில் விழுந்த ஒலிதான். இந்தப்பேரொலிக்கு இடையில் ஏற்பட்ட இந்தச் சாந்தத்திற்கு நிகராக வேறு எந்த சாந்தமும் ஒய்வு கொடுமை இவைகளில் ஈடாகமாட்டாது. அந்தக்கப்பலில்தான் கப்பற் கூட்டத் தலைவன் காஸிபியான்கா தன் பிள்ளையுடனிருந்தான். அவன் தன் பிள்ளையைத் தன் உத்தரவை எதிர்பார்த்து ஓரிடத்தி லிருக்கச்செய்து சண்டைக்கு வெளிப்புறம் வந்து மாண்டுபோய்விட்டான். கப்பல் தீப்பற்றி அபாயம் ஏற்பட்டும், சிறு காஸிபியான்காவும் இடத்தைவிட்டு அசைந்தானில்லை. வேதனை பொறுக்கமாட்டாது, தகப்பனை மாத்திரம் கூவிஅழைத்து அவன் உத்தரவிற்கு அவன் எதிர்பார்த்தானே ஒழிய, அதற்கு முன்னர் பயந்து தன்னிடம் விட்டு ஓட அவனுக்கு மனம் வரவில்லை. முடிவில் கப்பல் வெடித்துச் சிதறியதில், இந்த மஹா சூரனும் உயிரிழந்தான்.

இதற்கு முன்னரே நெருப்புப் பயம் ஏற்படுங்கால் ஆபத்து அதிகப்படாமலிருக்கவென்றே ஆங்கிலக் கப்பல்களில் அவசியமான பாய்த்துணிகள் தவிர மற்றவைகளை நனைத்துச் சுருட்டி வைத்திருந்தனர். இதனால் அவர்களுக்கு பேராபத்து வரவில்லை. ஆனால் நெருப்புப் பாகங்கள் அவர்கள் கப்பல்களிலும் விழுந்து சிறு சேதங்களை உண்டாக்கின. அதுபரவி, வலுக்க இடமில்லாமல் போய் விட்டபடியால் அம்மட்டோடு அவை நின்று விட்டன. பின்னர் இரவு 3 மணிவரையில் மேல் சண்டை நடந்தது. ஆகஸ்ட்மீ இரண்டாம் தேதி காலை, இரண்டு கப்பல்களும், இரண்டு சிறு மரக்கலங்களும் மிஞ்சி சிறுபோர் விளைத்துக் கொண்டே நடுப்பகவில் தப்பி ஓடத்தலைப்பட்டன. ஓடுபவரைக் கண்டால் துறத்துபவருக்கு எளிது என்பதற்கு ஏற்ப ஆங்கிலக்கப்பல் ஒன்று அவைகளைத் தொடர்ந்தது. அதற்கு உதவி புரியும் நிலையில் வேறு கப்பல் இல்லாதிருந்ததால், அது திரும்ப வேண்டியதாயிற்று. நெல்ஸனுக்குக் காயம்படாதிருந்தால் இந்நான்கு கப்பல்கள்கூடத் தப்பியிருக்க முடியாது.

போர் முடிவில் ஏற்பட்ட வெற்றி முழு வெற்றி என்றே கூறவேண்டும். எதிரி கப்பல்களில் 9 பிடிக்கப்பட்டன ; இரண்டு எரிந்து போய் விட்டன ; இரண்டு தப்பியோடி விட்டன். எதிரி பக்கம் ஆள் சேதம் அதிகம். நம் பரதகண்டத்தைக் கைப்பற்ற நெபோலியன் செய்த முயற்சியும் இத்துடன் முடிந்தது.

Very Useful to

Students of the S. S. L. C. &

Intermediate Classes

A Guide to Essay Writing & Translation

168 Pages :: Price As 12.

To Subscribers of "Bodhini" 10

Address:—Manager "Viveka Bodhini"

Mylapore, Madras, S.

சிறுவர்களுக்கான பக்கங்கள்

CHILDREN'S PAGES

யயாதி சரித்திரம்

3. மேல் உலகடைந்து நழுவிய சருக்கம்

நாடு நகர் துறந்து, வான ப்ரஸ்தனாகப் புறப்பட்ட யயாதி மஹாராஜன், பல வழிகளில் தவங்கள் செய்துகொண்டு மிகுந்த தன் வாணாளை வீணாக்காமல் நல் வழியில் நடந்து வந்தான். இப்படி இருக்கையில் ஒரு நாள் இவன் போத்யர் என்ற ருஷியைக் கண்டு தத்துவ விசாரங்கள் செய்துவந்தான். அதில் யயாதி, போத்யரை நோக்கிச் சித்த ஸமாதானம் வரும் வழி எப்படி என்று வினாவினான். அதற்கு அவர் 'உலகில் உள்ள வஸ்துக்களெல்லாம் அபிமானம் நீங்கும் பரம ரஹஸ்யமான வழியையே நினைப்பூட்டுகின்றன. அவைகளைச் சாஸ்திர உணர்வுடன் நோக்கினால், இந்தச் சாந்தி தரும் ரகஸ்யங்கள் மாறாது நமது மனதில் ஊறிக் கொண்டிருக்கும். இதனால் மாறாச்சாந்தி நமது மனதில் வேரூன்றிக்கொண்டே வரும்' என்றார். 'உமக்கு இவ்வித எண்ணங்களை மனதில் ஊரச் செய்த சிலவற்றை உதாரணமாக எடுத்துக் காட்டி அருளவேண்டும்' என்று யயாதி வணங்கிக் கேட்டுக் கொண்டான். உடனே போத்யர் யயாதியை நோக்கி, 'பிங்களை என்னும் தாஸி, தூக்கணாங் குருவி, தேனீ, அம்பு செய்வோன், கந்யகை, பாம்பு ஆகிய இந்த ஆறுவிஷயங்களே தான் முக்யமானவை' என்று சுருக்கமாகச் சொன்னார். இதற்குமேல் பின்வரும் ஸம்வாதம் நடந்தது :—

யயாதி :—கேவலம் ஒரு தாஸியினிடமிருந்து நீர் என்ன பரம ரஹஸ்யம் உணர்ந்தீர்?

போத்யர்:—மிதிலா பட்டணத்தில் பிங்களை என்ற ஒரு தாஸி இருந்தாள். இவளுக்குப் பணத்தாசை அதிகமாயிருந்தது. ஒரு நாள் இரவில், யாராவது பணக்காரன், தன்னிடம் வந்து பணம் கொடுக்கமாட்டானா என்று மிகுந்த ஆவலுடன் வாயிற்படியில் நின்று கொண்டு எதிர்பார்த்திருந்தாள். இவள் மனம், ஆவலால் பதைத்தது. அவளுக்குத் தூக்கம் பிடிக்கவில்லை. அன்றிரவு வெகு நாழிகை வரையில், இவள் வீட்டிற்கு ஒருவரும்

வரவில்லை. ஆவலுக்குத் தகுந்த பலன் கிடைக்காததினால் அன்று நடு நிசியில் அவளுக்கு வெறுப்புத் தட்டியது 'மனிதர்களை நம்பி மோசம்போனேமே. ஸர்வ தயாபரனான பகவானை இதில் ஒரு சிறு பாகமான ஆவலுடன் மட்டும் ஆராதித்திருந்தால் நமக்கு எவ்வளவு சாந்தம் உண்டாகியிருக்கும்? இந்தப் பணத்தால் வரும் ஸுகத்தை இனி மறந்தேன், துறந்தேன்' என்ற தீர்மானத்துடன் வீட்டுள் புகுந்து படுத்துக் கொண்டாள். ஸுகமாகத் தூங்கினாள். இதைக் கேட்டிருந்த நான் ஆசையே பரம துக்கம், நிராசையே பரம ஸுகம் என்று தெரிந்துகொண்டேன்.

ய:—தூக்கணாங் குருவியிடமிருந்து தாம் தெரிந்துகொண்டது என்ன ?

போ;—தூக்கணாங் குருவி ஒன்று ஒரு நாள் ஒரு மாம்ஸத்துண்டுடன் பறந்து போய்க்கொண்டிருந்தது. இதை இவ்வாறு கண்ட அநேகம் பறவைகள் இதைத் தொடர்ந்து சென்று வளைத்துக்கொண்டு தமது மூக்குகளால் அதன் தலையைக் கொத்தி வருத்தின. அது வலி பொறுக்க மாட்டாது மாம்ஸத்துண்டை எறிந்துவிட்டு ஓடியது. அந்த மாம்ஸத்துண்டை எடுத்துக்கொள்ள மற்றைய பறவைகள் எல்லாம் சண்டையிட்டுக்கொண்டு ஓதுங்கிவிட்டன. தூக்கணாங் குருவி தனிப்பட்டு ஸுகமாக ஓய்ந்திருந்தது. இதனால் 'பலர் விரும்பக்கூடிய உலக விஷயங்களை அப்யாஸிகள் விரும்பினால் பெரிய சண்டை சச்சரவுகளுக்கு ஆளாகித் துக்கிக்கும்படி நேரிடும். அவைகளை உதறிவிட்டு ஒதுங்குவதே ஸுகம் தரும்' என்ற சாஸ்திர உண்மை எனக்கு ஞாபகத்திற்கு வந்தது.

ய:—தேனீயை எங்கிலையில் கண்டு என்ன உணர்ந்துகொண்டீர்கள் ?

போ:—தேனீ அநேக புஷ்பங்களில் சென்று தங்கி, ஆங்காங்கு கொஞ்ச கொஞ்சமாகத் தேனை எடுத்துச் சேர்த்து, ஸுகமாக வாழ்கிறது. இதுபோல 'நானும் வீடுகள் தோறும் தகுந்த ஸமயங்களில் சென்று வீட்டுக்காரர்களுக்குக் கஷ்டம் தோன்றாதபடி (மாலை 2 மணிக்கு) கொஞ்சம் கொஞ்சமாகச் சோறு வாங்கி, எனது பசியை மாத்திரம் தீர்த்துக்கொள்ளவேண்டியது' என்ற சாஸ்திர உண்மையைப்பற்றி யோசிக்கலானேன். மேலும், தேனீக்கள் தமது தேனடையில் சேர்த்துவைத்துள்ள தேனுக்காக வேடர்கள் அவைகளைக் கொன்று தேனைப்பிழிந்து எடுத்துக்கொண்டு போகின்றனர். இதனால் 'நானும் பலவிடம் சென்று சோறு சேர்க்குங்கால் வேண்டிய அளவு கிடைத்தவுடன் சோறு சேர்ப்பதை அன்று நிறுத்திவிடவேண்டும். சேர்த்து வைத்தால் எனக்கு வீண் மனச்சஞ்சலமும் முடிவில் நாசமுந்தான் ஏற்படும்' என்று தேறித்தெளிந்தேன். இதுவுமன்றி, தேனீக்கள் பலவிடங்களிலிருந்து பலசுவைகளுடனிருந்த ரஸங்களைச் சேர்த்து இனிப்பான தேனைத் தமது அடையில் செய்து சேர்த்து ஸுகிப்பது என் பார்வையில் பட்டது. இதைக் கண்டதும், 'இவ்வாறுதான் நானும் பல சாஸ்திரங்களிலிருந்தும் பலவிதமாகக் கூறியுள்ள வேதரஹஸ்ய நுட்ப உண்மைகளைச் சேர்த்து, என் அனுபவம்திடப்பட்டு மோக்ஷம் சேர்க்கக்கூடிய ஞானமாக்கிப் பழகி நிஷ்டை பெறவேண்டும்' என்ற அரிய விஷயமும் என்னிடம் பசுமரத்தாணிபோலப் பாய்ந்து நின்றது.

ய:—அம்பு செய்வோன் எவ்வாறு உமக்கு எதைக் கற்பித்தான் ?

போ:—ஓரிடத்தில் ஓர் அம்புசெய்வோன், தான் செய்த அம்பைச் சாணை பிடித்துக்கொண்டிருந்தான். சற்றுக் கவனக்குறைவாக விருந்தால் அவன் கைவிரல் கூருகும் அம்புக்கும் சாணைக்கும் இடையில் அகப்பட்டுக்கொண்டு துண்டாகிப் போய்விடும், இப்படி இவன் இந்த நுட்பமான வேலையைச் செய்துகொண்டிருக்கையில்; இவனருகே இருந்த வழியில், அரசன் தனது பரிவார, வாத்யாதி கோஷங்களோடு ஊர் வலம் வந்துகொண்டிருந்தான். இந்தக் கோலாஹல உத்ஸவம், அம்பு செய்வோனுக்குத் தெரியவே இல்லை. பின்னர் இதை எடுத்துக்கூறியவரிடமும் இவ்வளவு ஒலிகளுடன் அரசன் பட்டணப்ரவேசம் நடந்திருந்தால் எனக்குத் தெரிந்திராதா? நீங்கள் சொல்வது பொய்' என்று அவன் மன்றாடினான். அருகிலிருந்த நான் 'மனம் ஸரிவர

அடங்கப் பெற்றவனுக்கு உள் வெளி உலகங்களே இல்லைதான். அவைகளின் இருப்பே அவனுக்குப் புலப்படாது' என்ற பரம ரஹஸ்யத்தின் நுட்பத்தை உணர்ந்து தெளிந்தேன்.

ய:—கன்யகை உமக்கு நினைப்பூட்டிய அரிய விஷயம் யாது?

போ:—ஒரு பெண் வீட்டிற்கு, அவள் கல்யாண விஷயமாகப் பேச, பிள்ளை வீட்டுக்காரர்கள் சிலர் வந்து சேர்ந்தார்கள். வீட்டில் அந்தக் கன்யகையைத் தவிர அப்பொழுது ஒருவரும் இல்லை: ஆதலால் அவளே, வந்தவர்களுக்கு உபசாரம் செய்யவேண்டி வந்தது. வீட்டில் அரிசியில்லாதிருந்ததால் அவள் நெல்லுக்குத்தும்படி நேர்ந்தது. குத்தும்பொழுது அவளது சங்கு வளைகள் சலசலத்தன. இதனால் வந்தவர்கள், வீட்டின் நிலையை அறிந்துவிடுவார்களோ என்று அஞ்சி, அவள் வளைகளை ஒவ்வொன்றாக ஒடித்தெறியத் தொடங்கினாள். வரவர, ஒலி குறைந்துகொண்டே வந்தாலும், அது முழுதும் நின்றபாடில்லை. ஒவ்வொரு கையில் இவ்விரண்டு வளைகள் வரையில் வந்தும் சப்தம் அடங்கினதாகவில்லை. பின்னர் ஒருவளையையும் ஒடித்தெறிந்தாள். ஓசை நின்றுவிட்டது. இதிலிருந்து 'பலர் சேர்ந்தால் சண்டை கூச்சல்தான்; வீண்பொழுது போக்காகத்தான் முடியும். ஆகவே, ஏகாந்தமே பகவத்தியானம், வைராக்யம் ஆகிய இவைகளுக்கு மிகுந்த உதவியாகவிருக்கும்' என்ற அரிய விஷயம் எனக்கு நினைவு வந்தது.

ய:—பாம்பினிடம் நீர் கற்றதென்ன?

போ:—பாம்பு தனக்கென்று ஒரு வீடில்லாமல் கறையான் புற்றில் தங்கி ஸஞ்சரிக்கிறது. அது மறைந்து ஜாக்ரதையாக உலாவுகின்றது. இதிலிருந்து, 'நான் வீடு ஒன்றையும் எனது என்று மதியாது, பொது ஸ்தலங்களான மடம், சத்திரம், மலைக்குஹை இவற்றையே தங்குமிடமாகக் கொள்ள வேண்டும். வீட்டுப் பிடிப்பே ஸகல துக்கங்களுக்கும் காரணம்; மேலும் பாம்பைப்போல மறைந்து, நீறுபூத்த நெருப்புக்கு நிகராக இருந்து உலகத்தவருடன் நெருங்கி, உறவாடிக் கலந்து பேசிப் பழகாது மிகத் தந்திரமாகக் காலம் கழிக்கவேண்டும். பாம்பு சட்டை உறிப்பதுபோல, என் தேஹம் என்னைவிட்டு வேறானது, நானல்ல என்று பிரிந்து நின்று நிலைக்கப் பழகவேண்டும்' என்ற பெரிய விஷயங்களைக் கற்றுக்கொண்டேன்.

ய:—இவைகளைக்கொண்டு எனக்கு முடிவாகக் கூறும் உபதேசம் யாது?

போ:—இவ்வாறு உலகில் க்ருஹஸ்தாதி முன் ஆச்ரம தர்மம் தவறாது நடந்து உன்னைப்போன்று மேல் ஆச்ரமங்களை வந்தடைந்துள்ளவர் தாம் கற்றுத்தேர்ந்த அரிய பெரிய விஷயங்களைக், காணும் வஸ்துக்களின் நிலைமைகளிலிருந்து இடைவிடாது தமது மனதில் ஊறிக்கொண்டிருக்கும்படி, தமது ஆச்ரம தர்மானுஷ்டன காலங்கள் நீங்கலான மற்றைய ஸமயங்களில் செய்ய வேண்டும். கிருஹஸ்த ப்ரஹ்மசாரிகள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்களை முற்றிலும் பற்ற முடியாது; அப்படிச் செய்தலுமாகாது என்றும் சாஸ்திரங்கள் கூறும்; உனக்கோ அப்படியல்ல. இவைகளில் ஒரு அணுக்கூடத் தவறாது பின்பற்றித் தேறித்தெளிந்து நீ திடப்பட்டு லோகாந்தரச் சிறப்பை அடைய முயலவேண்டும். இப்படி ஸ்வஆச்ரம தர்மானுஷ்டானமும், ப்ரபஞ்ச வஸ்துக்களில் குருபாவமும் இருந்தால் உனக்கு நற்கதிதான்வரும் என்பதற்கு என்ன தடை?

இவ்வாறு போதர் உபதேசத்தில் மனோ நிலைகலையாது வன ஸஞ்சாரம் செய்ய யயாதி புறப்பட்டான். யயாதி, இம்மாதிரி பலமஹான்களை வனத்தில் அடுத்து, உதவி பெற்று தன் புண்யப் பெருமையால் தன் தேஹத்தை நழுவவிட்டு மேல் உலகங்களை அடைந்து, வெகு காலம் எல்லாலோகங்களிலும் உலாவி, பலவித ஸுகங்களையும் சாஸ்திர வரம்பு மீறாது அனுபவித்து வந்தான்.

இப்படியிருக்கையில் ஒருநாள் யயாதி இந்திரலோகமான ஸ்வர்க்கம் வந்து இந்திரனைக் கண்டு, அரிய பெரிய சாஸ்திர நுட்பங்களைப் பற்றி வார்த்தையாடத் தொடங்கினான். இதற்கு முன்னர், இவன் இங்கு வந்திருந்த காலத்தில் இவன் சொற்களிலிருந்து இவன் மனதில் தன் சிறப்பைப் பற்றிய கர்வம் குடிகொண்டிருந்ததென்று ஒருவாறு கண்டிருந்த இந்திரன், இப்பொழுதும் அது மா

ருதுவளர்ந்து ஓங்கி நிற்பதையே கண்டன். இனிமேல், இதை வளரவிட்டால் மஹாதர்மாத்மாவான யயாதிக்கு அது பெருங்கேடு விளைக்கும்; ஆதலால் அதை நன்றாக வெளியிலிழுத்து அவனுக்கே தெரியும்படி செய்து, அதன் தத்கால சிறுபலனை அனுபவிக்கும்படி செய்துவிட்டால், அவன் இம்மாதிரிக் கொடிய எண்ணங்களுக்கே இடம் தராது மேல் சிறப்பையே தடையின்றி அடைவான் என்ற கருணைமேலீட்டால் யயாதியிடம் அவன் தந்திரமாக வசனிக்கத் தொடங்கினான். 'பூருவிடமிருந்து நீர் உமது கிழத்தனத்தை மறுபடி பெற்று, ராஜ்யத்தைக் கொடுக்குங் காலத்தில் என்ன புத்திமதிகள் கூறினீர்?' என்று ஜாடையாகக் கேட்டான் இந்திரன். தற்புகழ்ச்சி மண்டிக்கொண்டிருந்த யயாதி, தன் ராஜதர்ம உபந்யாஸத்தைக் கூறத்தொடங்கினான். கூறுவது மஹா தர்மாத்மாவான ஈசன் விபூதிரூபமான இந்திரனிடம்; கூறுபவனோ சிறு புழுக்கும் கீழ்ப்பட்ட நரமனுஷ்யனாகிய தான் என்ற ஏற்றத்தாழ்வுகள் அவன் மனதில் கர்வத்தால் மறைபட, இந்திரனுக்கே சாஸ்திர நுட்பங்கள் எடுத்துக் கூறும் ப்ருஹஸ்பதிபோல யயாதி உபதேசிக்கத் தொடங்கிவிட்டான். பார்த்தான் இந்திரன். 'இவ்வளவு தர்மாத்மாவான இவனுக்கு இந்தப் பாழும் கர்வம் எங்கிருந்து வந்தது? இப்படி வெளி வந்தும் அவனுக்குத் தன் கொடிய நிலை விளங்கவில்லையே? ஆதலால் இதன் கொடிய பலனால்தான் அவன் சீர்படவேண்டும்; வேறு வழியில்லை' என்று தனக்குள் தீர்மானித்து, 'ராஜச்ரேஷ்டரே, நீர் வானப்ரஸ்தம் பூண்டு இயற்றியுள்ள தவம், யார்செய்த தவத்திற்கு நிகர்' என்று வாய்கூசாது இந்திரன் கேட்டுவிட்டான். அவிழ்த்துவிட்டதும் கழுதை எடுத்துவிட்டதாம் ஓட்டம் என்ற கதையாக யயாதி ஓயாத் தற்புகழ்ச்சிக்குக் கிளம்பிவிட்டான். தான் வானப்ரஸ்தம் நடத்தியகாலத்தில் போத்யர் முதலியவர்களால் அடைந்த சிறப்பையும், தான் இயற்றிய ஒவ்வொரு தவச்சிறப்பையும் விடாது இறுமாப்புடன் கூறி, முடிவில், 'மனிதர், தேவர், கந்தர்வர்கள், மஹருஷிகள் எவரிடத்தும் நான் செய்ததற்கு நிகரான தவமே இல்லை' என்று முடித்து யயாதி கொக்கரித்தான். உடனே தோளைப்பிடித்து யயாதியைத் தட்டிக்கொடுத்து 'அப்பா யயாதி! உன்னைவிடச் சிறந்தவர், தாழ்ந்தவர், உனக்கு ஸமமானவர் எல்லோரையும் துரும்பாகமதித்துப் பேசியதாலும், உன் சிறப்பைவிடாது உன் வாயாலேயே கர்வத்துடன் கூறியதாலும், நீ செய்துள்ள கணக்கிலடங்காத புண்யகர்மாக்கள் எல்லாம் பலனை இழந்து ஓய்ந்துவிட்டன. மறுபடி புண்யம் செய்து சிறப்படைந்து இங்குவரப் பூமிக்குப்போகலாம். இனியிங்கு இருக்கமுடியாது; விழு கீழே!' என்று உத்தரவளித்தான்.

உடனே யயாதியின் ஆக்நேய சரீரம், அவன் முழுப்ரஞ்ஞை யிருக்கையிலேயே அணு அணுவாகச் சிதறத் தொடங்கி விட்டது. மிகக் கொடிய துக்கத்தை அனுபவித்துக்கொண்டு யயாதி கீழேவிழத் தொடங்கினான். அப்பொழுது நுணலும் தன் வாயால் கெடும் என்ற நிலையிலிருந்த யயாதி இந்திரனை நோக்கி "என் குறையை யானறியச்செய்து காப்பாற்றவந்த குருவே! என் புண்யங்கள் கர்வத்தால் பலனிழந்து பயனற்றவையாயுள்ளன என்பது உண்மையானால், நான் தர்மாத்மாக்களிடையில் விழுந்து பிறவி பெற்று எளிதில் நற்கதியடையும்படி அனுக்ரஹியும். என் கர்வத்திற்கு இந்த அகால மரணமும் பிறவியுமே போதாவா? இனி இக்கொடிய கர்வத்தை நான் என் மனதில் தலை எடுக்க விடவே மாட்டேன்' என்று மன்றாடினான். அதற்கு இந்திரன், யயாதியின் கொடிய நிலையைக் கண்டு பரிதவித்து "அப்பா புண்யவானே உன் நிலையைக் கண்டால் எனக்கு வரும் துயரத்திற்கு அளவேயில்லை. ஈசாஞ்ஞையை மீறவல்லார் யார்? உன் மனதிலிருந்த கொடியகர்வத்தை மேல்வளரவிட்டிருந்தால் இன்னும் கொடிய பாப நிலைக்கல்லவா உன்னை அது கொண்டுசேர்த்திருக்கும்! என்று கருணைகூர்ந்து உன்னை இப்பொழுதே பூமிக்கனுப்புகிறேன். இயற்றிய புண்யங்கள் முழுதும் அறவே, இவ்வறை குறை கர்வத்தால் போய்விடுமா? முன்னைவிடத் தாழ்ந்த மானிட நிலைவர இருப்பினும் இப்பொழுது உனக்குக் கொடிய பாபி நிலை வரவேமாட்

டாது. நீ வைதிக கர்மானுஷ்டானம் பண்ணிவரும் ஸத்துக்களுக்கிடையில்தான் போய்ச் சேர்ந்து, சீக்கிரம் முன்னிலையை அடைந்து நற்கதி பெருவாய். புண்யபலம் எளிதில் குறையுமா? போகலாம் கீழே” என்று இந்திரன் யயாதியைத் தள்ளிவிட்டான்.

என்ன செய்வான் யயாதி! பெரியஸுகத்திற்கிடையில் திடீரென்று தேஹப் பிரிவாகிய துன்பம்வந்துவிட்டது! அதுவும் உணர்வு மயக்கம் உண்டாகாத தெளிவான நிலையில் ஏற்பட்டுவிட்டது!! ஆக்நேயதேஹமோ அணுவணுவாகச் சிதறிக் கிரமமாக ஓடிப்பரவுகிறது!!! நரக துக்கத்தைவிட பலமடங்குகொடிய துக்கத்தை அனுபவித்தான் அப்போது யயாதி. இதைப்போன்ற பலபுராண ரஹஸ்யங்களை முன்னிட்டுத்தான் ஸ்ரீ கௌடபாதாசாரியாளும் தாம் இயற்றிய ஸ்வாராஜ்யஸித்தி என்ற நூலில் ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து நழுவுங்கால் ஏற்படும் துக்கத்திற்கு நிகர், நரக துக்கங்கூட இல்லை என்றார். யயாதி சிறந்த புண்யாத்மா வாகையால், இக்கொடிய துக்கத்தால் விஷயஸுகத்தில் அவனுக்குப் பற்று உண்டாகவே இல்லை. இதுவரையில் அனுபவித்து இக்கொடிய முடிவில் கொண்டுவிட்ட ஸ்வர்காதி விஷய ஸுகங்களினிடமும், அவைகளிலிருந்து மேல் செல்லவொட்டாது தன்னைத் தடுத்து நிறுத்திய விஷயஸுகப்பற்றால் ஏற்பட்ட கர்வத்தினிடமும், மாறா வெறுப்புத்தான், அவன் கீழே இறங்கித் தேகம் ஒதுங்கப்பெறும் பொழுதெல்லாம் அவன் மனதில் குடிகொண்டு வந்தது. இப்படி அவன் தன் மிகுந்துள்ள ஆக்நேய சரீர அணுக்களுடன் மேக மண்டலத்தை அணுகித் தண்ணீர்த் துளிகளைப் பற்ற வருகையில், இடையில் யாக ஹோமப்புகையால் மேலேயே தடுத்து நிறுத்தப்பட்டான்.

யயாதி வந்து விழுந்தவிடம் அவன் பேரனான அஷ்டகன் யாகஞ்செய்து கொண்டிருந்த இடம். அதற்கு அவன் மற்றைய பேரர்களான ப்ரதர்தனன், வஸுமனஸ், சிபி ஆகிய மூவரும வந்திருந்தனர். எல்லோரும் அவனைக் கண்டார்கள். அவர்களுக்கும் தம்முடைய தாதா இவர் என்று தெரியவில்லை. புண்யமிழந்துவரும் யயாதிக்கும், தன் பேரர்கள் இவர்கள் என்றும் தெரியவில்லை.

ஸ்திரீகளுக்கான பக்கங்கள்

LADIES' PAGES

தமயந்தி : (1) முன்னுரை

ஒரு நாட்டிற்குச் சிறப்புண்டாக்கவேண்டுமெனின் அதற்கு அந்நாட்டுப் பெண்டிரே முன் நிற்பவர். அவர் தமது நற்குண நற்செய்கைகளால் நன்னிலையோங்கச் செய்து, தமது நடத்தையால் தமது மக்களையும் நன்னடையிலொழுகச் செய்து, தேசத்திற் கணியாக விளங்கச் செய்வர். ஆகையால் எந்தத் தேசத்துப் பெண்கள் தமது நடை நொடி பாவனைகளால் கல்மஷமற்று விளங்கித் தமது மக்கட்கு நல்ல ஒழுக்கத்தைச் சொல்லாமலே ஒழுகச் செய்கின்றனரோ, அந்நாடு முந்தி விளங்குமென்பதற்கு நமது பூர்விக நாடே அத்தாட்சி. புராணேதிகாஸகாலங்களில் பெண்கள் தமது கணவர்க்கு ஊன்றுகோலாயும் உத்ஸாகாஸ்பதர்களாகியும் விளங்கித் தேச க்ஷேமத்தை முன்னிட்டுக் கணவனையே கடவுளாக மதித்து வாழ்ந்து வந்தனர். அவ்வகைய தாய்மார்க்குத் தம் நயத்தை மறுத்து, பொது நலத்தையே கருதும் மக்கள் பிறத்தல் ஓரதிசயமாகாது. சிலர் ‘நமது பெண்டிர்களுக்குச் சுதந்திரமே கிடையாது; அவர் வீட்டுக்குழைக்கும் கூலியாட்கள்; அவர்களைச் சிறிதும் கவனிப்பாரில்லை’ என்று வாய்ப்பறை யறைந்து வம்பு பேசுவர். உண்மையை நோக்குமிடத்து, நமது வீட்டை ஆள்வது நமது பெண்களே அல்லது வேறு யார்? நடுத்தெருவில் அலைந்து, பலருடன் கைகலந்து, ஹாஸ்ய பரிகாஸத்துடன் பேசுவதில் ஓர் சுதந்திரம் ஏற்படுமானால், நமது பெண்டிர்களுடைய ஜீவிய முழுதும், கூலி ஜீவனமெனவே சொல்லிவிடலாம். ஆனால் நமது இந்திய ஜாதியின் லக்ஷணத்தைக் கவனிக்காது நமக்குத் தோன்றிய விதமெல்லாம் பேசுவது அழகாகாது. பல நாள் தொட்டு நமது உடலுள் பாயுமிரத்தத்தில் ஆத்மலாபமாகிய தெய்விகத் தன்மை மயங்கி விளங்குகிறது. அந்தத் தெய்விகத் தன்மை, கேவலம், கணவனைத் தனது இச்சையை நுகர்வதற்கேற்ற ஸாதனமாக எண்ணாது, தனது

முமுக்ஷுத்வத்தை நாட ஏற்பட்ட பெருமாதாரமாக, நமது பெண்டிரை எண்ணச் செய்கிறது. இப்பெரும் தெய்விக நோக்கமே, நமது பெண்டிர் மனத்தைக் கொள்ளை கொண்டிருப்பதால், அவரை மேனாட்டாரில் சிலரைப்போலத் தம் இறக்கும் கணவரது உயிர் வெளியேறுவதற்குள்ளாக அன்னியனது கரங்களில் தவழ்ந்து, குலாவாதிருக்கச் செய்வது. தனது கணவனது சவத்தை அடக்கஞ் செய்த பூமியின்மீது புல் முளைப்பதன் முன்னமே, மற்றொருவனை மணவாளனாக மதித்து முத்த மருந்தி முகமினுக்கிவாழ்வது அத்தெய்விக நோக்கம் பாய்ந்த மனத்திலென்றேனு முதிக்குமா? உடல் பொய்யுறவு; உயிர் மெய்யுறவு என நமது பெண்டிர் தமது கணவனிறப்பினும் அவனதுடல் ஒழிந்ததாக எண்ணி, அவனது உயிரை மனத்தால் வணங்கி, கைம்மை நோன்பைக் கடனாகக் கொண்டு விளங்குவர். அவரது பெருமையையைச் சொல்லவும் பெறுமோ? இம்மூல அபிப்பிராயத்தை முன்னிட்டே வள்ளுவனாரும்

> தெய்வந் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள்
> பெய்யெனப் பெய்யு மழை

என அவரது பெருமையை வாயார வாழ்த்தினர். மற்றித்தகைய எண்ணங்களை முன்னிட்டே நமது பெண்டிரது வாழ்க்கை வழி, பல நியமங்களுக் குட்பட்டிருக்க வேண்டுமென நமது ஒழுக்க விதிகள் ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஆவரது பெருமையை முன்னிட்டே, அவரின்றி யஞ்ஞயாகாதிகள் செய்ய முடியாதாகின்றன. அவரது தன் மறுப்பு, உண்மை நோன்பு, பேரன்பு இவற்றை எண்ணி எண்ணி, அவரில்லாத மனையை

> "—விழைதக்க,
> மாண்ட மனையாளை யில்லாதா னில்லகம்
> காண்டற் கரியதோர் காடு"

என வர்ணித்தனர் பெரியோர்.

அவ்வாறாயின் பெண் என்பவள் எவள்? அவளது இயற்கைக் குணங்கள் எவை? அத்தகையர் நமது நாட்டில் எவரிருந்தனர்? எவர் புகழ்பெற்றனர்?—இவை முதலாகிய கேள்விகள் தாமே பின் ஏற்படும். அவற்றை நாமே சற்றுக் கவனிப்போம்.

> கட்கினியாள் காதலன் காதல் வகை புனைவாள்
> உட்குடையாள் ஊர்நாண் இயல்பினாள்—உட்கி
> இடனறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும்
> மடமொழி மாதராள் பெண்.

கட்கினியாள், அதாவது கண்ணிற்கு இனிமையுண்டாக்கக் கூடியவளாய் இருக்க வேண்டும்; அதாவது தனது கணவனது பார்வைக் கினியவளாய் இருத்தல் வேண்டும். இதனால் அழகே அவள் உருவெடுத்திருக்க வேண்டுமென்பது சொல்லப்படவில்லை; அவ்வாறானால் இந்தக் குணம் எல்லாரிடமும் அமைவது அஸாத்யமாகும். தன்னைத் தன் கணவன் காணின் அவன் மனத்தில் மயக்கம், வெறுப்பு, கோபம் முதலியன உண்டாகா திருக்கும்படியாக எள்ளுங் கொள்ளுமாக வெடிக்காது நடத்தலே ஆகும். அது கடவுள் கொடுத்த உருவைக் கோப முதலியவைகளால் விகாரப்படுத்தாது தமது இயற்கை அமைப்பினால் தமது கணவர்க்கு நேத்ரோத்ஸவமாக விளங்குவதேயாகும். பெண்ணின் இரண்டாவது லக்ஷணம் காதலன் காதல்வகைபுனைதல்; அதாவது தமது கணவர் எதை உடுத்திக் கொண்டால் இன்ப மடைவரோ, எதை அணிந்துகொண்டால் ஆனந்தமடைவரோ அத்தகைய ஆடையாபரணங்களால் தமது இயற்கை அழகிற்கு அழகு செய்வதாகும்; இவ்வழகு தமது கணவரது மனதை ஆனந்த ஸாகரத்தில் ஆழ்த்துவதால் மங்கையர்க்கு இன்றியமையாததாகும். மூன்றாவது லக்ஷணம் உட்குடைவது; அதாவது அஞ்சுந்தன்மை; தமது கணவர் பெரியோரிவரிடம் வணக்கத்துடன் விளங்குவது; இதனையே கற்பெனப்படுவது சொற்றிறம்பாமை என ஔவையும் கூறியுள்ளார். நான்காவதாகச்சொல்லப்படும் லக்ஷணம், ஊர் நாண் இயல்பு; அதாவது உலகத்தாரிடம் நாணத்தோடு விளங்குவது; ஊர் வாயை மூட உலை மூடி தானுண்டோ என்று சொல்வதற்கேற்பப் பயந்து ஊரார் தம்மீது பழி சுமத்துவதற்கிடங் கொடாது, ஊரஞ்சி வாழ்தல். மூன்றாவது லக்ஷணத்தால் வீடஞ்சி வாழ்தலைச் சொல்லி, நான்காவதால் ஊரஞ்சி வாழ்தல் கூறப்பட்டது. மற்றுக்

கணவரிடம் அந்தரங்கத்தில் நடக்கவேண்டிய முறைமையை, "—உட்கி
இடனறிந்து ஊடி இனிதின் உணரும்"
எனச் சொல்லப்பட்டுள்ளது; அதாவது தமது கணவரிடம் பயபக்தியுடன் விளங்கி அவரது ஸுகத்தை முன்னிட்டுச் சமயமறிந்து பிணங்கி இன்பமடைந்து வாழ்வதாகும். இத்தகைய லக்ஷணங்களெல்லாம் அமைந்திருப்பினும், அத்தகையபெண் வடுச்சொல் உடையாளானால் பெண் ஆகாள் என்பது தோற்ற மடமொழி என விசேஷித்துக் கூறப்பட்டது. மெல்லிய மொழியே மாதர்க்கணிகலம்; கணவன் சொல்லெதிர்ச் சொல்லாதிருத்தலே இதன் அபிப்பிராய மெனலாம். மடமொழி என்பதற்கு மடமை பொருந்திய மொழியாளெனவுஞ் சொல்லக்கூடும். அதாவது தனது கணவன் தனக்குக் கற்பித்த ஞானத்தையே முன்னிட்டு அதை விடாது பின்பற்றி ஒழுகும் சிறந்த ஒழிபும், அடக்கமாகப் பேசும் அமைதியும் பொருந்தியவளெனலாம். இத்தகைய லக்ஷணமெல்லாமிருக்கும் மடந்தையே பெண் என்னும் பேரைப் பெறத் தகுந்தவளாவள். மற்றப் பெண்கள் வீணரே யாவர். இத்தகைய லக்ஷணத்தைத் தமதாக்கி வாழ முயல்வதே நற்குலத் துதித்த நங்கையர்க் கழகு.

இனி அவ்வாறு தனது ஸுகத்தை வெறுத்துத் தனது கணவனது ஸுகத்தை முன்னிட்டுழைத்துப் பெரும் பதவிபெற்று நம் நாட்டுப் பெண்டிரை ஜனஸமூக கோஷ்டியில் முந்தி விளங்கும்படி தனது ஒழுக்கத் தாற்செய்த தமயந்தியின் சரித்திரம் எழுதப்படும்.

2. தூது

வாவி யுரையு மடவனமே யென்னுடைய
ஆவி உவந்தளித்தாய் ஆதியால்—காவினிடைத்
தேர்வேந்தர்க் கென்னிலைமை சென்றுரைத்தி யென்
பார்வேந்தன் பாவை பதைத்து. [றுரைத்தாள்

முற்காலத்தில் நமதிந்திய நாடு ஐம்பத்தாறு நாடுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் விதர்ப்ப தேசம் ஒன்று; அந்நாட்டிற்குப் பீமன் என்றொரு அரசன் இருந்தான்; அவன் நல்ல வீரன்; மநு நெறி தவறாது செங்கோல் புரிந்த மன்னன்; அவனுக்குச் சந்ததியிருக்கவில்லை; ஸந்ததி பெறவென்று அநேக நோன்புகள் செய்துவந்தான்; ஒன்றும் பயன்படவில்லை. ஒரு நாள் தமனர் என்னும் முனிவர் அவனிடம் வந்தார். அவரைத் தானும் தன் மனைவியுமாகப் பூசித்துப் புத்திரப் பேறுண்டாகும்படி ஆசீர்வதிக்கக் கேட்டான்; அவரும் அவ்வாறே உண்டாகுக என்று வரமளித்தார். காலக்ரமத்தில் பீம ராஜனுக்கு மூன்று பிள்ளைகளும் ஒரு பெண்ணும் பிறந்தன. அப்பெண் பெயர் தமயந்தி; அவள் அழகே உருவெடுத் தவதரித்திருந்தாள். அவளை அரசன் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்த்து வந்தான். குழந்தைப் பருவம் தாண்டித் தமயந்தி உடல் பூரித்துப் பெதும்பைப் பருவமுற்று,

அழகு சுமைந்திளைத்த ஆகத்தாள் வண்டு
பழகு கருங்கூந்தல் பாவை—மழகளிற்று
வீமன் குலத்துக்கோர் மெய்த்தீப மற்றவளே
காமன் திருவுக்கோர் காப்பு.

ஆக விளங்கி வந்தாள்.

அவ்வாறு விளங்கி வருங்காலத்து, ஒரு நாள் தமயந்தி தனது உய்யான வனத்தில் பூக்கொய்து தனது தோழியருடன் உலாவி விளையாடிக்கொண்டிருந்தாள். அப்பொழுது பெரும் வெண்மேகக்கூட்டம்போல் அன்னப் பறவைக்கூட்டம் ஆகாயத்தில் பறந்து வந்து, அவ்வனத்தில் கிடந்த தாமரை ஓடைகளிலிருந்த தாமரை மலர்மேலும் இலைமேலும் இடங்கொண்டு, தமது மூக்கினால் நீரின் வர்ணத்தைச் செம்மையாக மாற்றிக்கொண்டிருந்தன. அவ்வினிய காட்சியைக் கண்ட தமயந்தி, தன் கால் சதங்கை கலீரிடக் குதித்துக் குதித்தோடி அவற்றின் நடையைப் பரீட்சிப்பவள்போல அவர்றைப் பற்றப் பின்தொடர்ந்தாள். அவளோடு, அவள் தோழியரும் பின் தொடர்ந்து ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு அன்னப் புள்ளைப் பின்பற்றலானார்கள். தமயந்தி ஆவலுடன் தொடர்ந்த அன்னம் அவளைத் தோழியற்றிருக்கும் சமயத்தைக்கண்டு மனிதக் குறலில் பின்வருமாறு சொல்லிற்று:—

"உன் அழகெதற்கு? நீ பிறந்த பயன் எதற்கு? நீ பெற்ற பெருமை எதற்கு?

"செம்மனத்தான் தண்ணளியான் செங்கோலான்
மங்கையர்கள் தம்மனத்தை வாங்குந் தடந்தோ
ளான்–மெய்ம்மைநளனென்பான்மேனிலத்தும்மானி
லத்தும் மிக்கானுளனென்பான் வேந்தன் உனக்கு."

நிஷததேசத்தை ஆளும் நளனே உனக்குகந்த மணவாளன்; அவன் அறிவிற் சிறந்தவன்; சூரன், வெகு தீரன்; உண்மையே உருவெடுத்த உத்தமன்; பெரும் படையாளுந் தலைமை யுடையவன்; பெண்கள் விரும்பும் பெருமையன்; ஆயினும் ஐம்புலனை யடக்கி ஆள்பவன்; ஜனங்களது ஸுகத்தைத் தனதென்றுகொண்ட தன்மையன்; மநுநெறி தவறாத மன்னவன்; அதிரதர்களின் தலைவன்; எவ்விதத்திலும் உனது தோள்களுக்கியைந்த புருஷன்; வயதிற் சிறியன்; புத்தியில் பெரியன்; அழகில் மன்மதன். நீயோ பெண்கள் நாயகம்; அவனோ மனிதச் சிங்கம்; உங்களிருவருக்கும் உறவேற்படுவது உத்தமத்தி லுத்தமம்; அதுவே உன் குணத்திற்குந் தகும்" எனச் சொல்லிற்று.

முன்னமேயே நளனைப்பற்றிச் சொல்லக் கேட்டுக் கேட்டு அவனைத் தனது மனத்தில் பதித்து வைத்திருந்த தமயந்திக்கு, இம்மொழிகள் நளனிடமேலும் ஆசைகொள்ளுமாறு செய்தன. இவ்வன்னம் நிஷததேசத்து மன்னனை நளனிடமகப்பட்டுத் தன்னை எங்கவன் கொன்றுவிடுவனோ எனப் பயந்து நளனுக்குத் தமயந்தியின் அழகை வர்ணித்தவனது ஆசை நோயை வளர்த்து, அவனிடமிருந்து தமயந்தி நளன்மேல்ஆசை கொள்ளச் செய்யத் தூதாக வந்ததாகும்.

ஆகவே அதன் மொழிகள் தமயந்தியின் மனதைக் கவருவதாகத் தோன்றினும், அம்மொழிகளில் பொய் என்பது சற்றுமில்லை. அதன் மொழிகளைக் கேட்ட தமயந்தி "உன் மொழிகள் எனக்கினிமையையே தருகின்றன; அவை எனக்குயிரைக் கொடுத்தன. நீ பல்லாண்டு வாழி! எனக்கு அம்மன்னவரது குணங்களைச் சொல்லி அவரிடம் ஆசைகொள்ளும்படி தூண்டுவதிற் பிரயோஜனம் என்ன? எனக்கிங்குரைத்த விதம், அவரிடம் சென்று என்குறையைச் சொல்லி அவரை என்மீது

(இதன் தொடர்ச்சி 274-ம் பக்கம்.)

குழந்தைகளின் பாதுகாப்பு

THE CARE OF INFANTS

[ஸ்ரீமான் ஆர். ராகவேந்திரராவ் அவர்கள்
பீ. ஏ., எம்.பி. ஸி. எம்.]

குடல்

குழந்தைகள் சௌக்கியமாயிருக்கும் பொழுது நாளுக்கு மூன்று நான்கு முறை, முதல் மாதத்தில் மலங்கழிக்கும். கொஞ்ச நாளானதும் நாளொன்றுக்கு இரண்டு முறையும், சில மாதங்கள் கடந்ததும் நாளுக்கொருமுறையும். மலம் கழிக்கும். சாதாரணமாக மலம் மிருதுவாகவும், இலேசான மஞ்சள் வர்ணமுடையதாகவும் இருக்கும். மலம் பச்சைபச்சையாகக் கழிந்தால் குழந்தைக்கு அஜீர்ணம் எனக்காட்டும்; சக்கையும் சாறுமாக விருந்தாலும் அதையே குறிக்கும். குழந்தைகளின் மலத்தைக் கவனிப்பதனால் குழந்தைகளின் தேக சௌக்கியத்தையும் அவையுட்கொள்ளும்ஆகாரத்தின் தன்மையையும் நன்கறியலாம். குழந்தைகளுக்கு மலபந்தம் ஏற்படும்படியாக விடக்கூடாது. மலபந்தமாக விருந்தால், விடியற் காலங்களில் சூடான பாலில் சிறிது ஆமணக்கு எண்ணெயைக் கலந்து புகட்டவேண்டும்; ஆமணக்கெண்ணெயை மிகக் குறைந்த அளவிலேயே கொடுக்கவேண்டும். குழந்தைகளுக்குச் சாதாரணமாக ஆமணக்கெண்ணெயை நம் வீடுகளில் நாள்தோறும் பிறந்தது முதல் கொடுப்பது வழக்கம். ஆனால், கொடுக்கும் அளவு சில சமயங்களில் அளவுக்கு மிஞ்சியிருக்கின்றது. பதினைந்துநாள் குழந்தைக்குச் சாதாரணமாக ஒரு பெரியகரண்டி முட்டைக்குமேல் எண்ணெய் கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் கெடுதி உண்டாவதாகவும் பார்ப்பவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால் அப்படி வழக்கப்பட்ட குழந்தைகள் பெரியவர்களானபொழுது கல்குடல் அடைந்து, பிரவர்த்திக்காக ஆமணக் கெண்ணெய் உட்கொள்ளும்போது மிதமிஞ்சிய அளவில் சாப்பிட வேண்டியதாகிறது; அப்படிச் சாப்பிட்டும் சில வேளைகளில் பிரவர்த்தி ஆகாமல் இருப்பதுமுண்டு. குருந்தைகளுக்கு ஆமணக்கெண்ணெய் கொடுக்கவேண்டிய முறை மேல் வருமாறு:—

1 முதல் 6 மாதம் வரை	½	முதல்	1	டீஸ்பூன்
6 ,, 12 ,,	1	,,	2	,,
2 வயது முதல் 5 வரை	2	,,	4	,,

தெருவில் விற்கப்படும் சித்தாமணக்கெண்ணெயையும், மருந்துக் கடைகளில் விற்கப்படும் பிரவர்த்தி எண்ணெய்களையும் எப்போதும் குழந்தைகளுக்குக் கொடுக்கவேகூடாது. அவற்றில் பலவிதமான கல்மஷங்கள் கலந்திருக்கின்றன. நேர்வாளம் பாஷாணம் இவற்றின் சம்பந்தமான உப்புக்கள் அவற்றில் மயங்கி விளங்குகின்றன. குழந்தையின் குடலையும், அன்ன கோசத்தையும் ரணப்படுத்தி அவை துன்பத்தையே தருகின்றன. அவற்றின் உபயோகம் நன்மையைக்காட்டிலும் தீமை விளைவித்துச் சில சமயங்களில் மிகக்கஷ்ட நிலையை உண்டாக்கிவிடும்.

பல் முளைப்பதே, குழந்தைகளின் தேக சௌக்கியத்தை வெளியிடும் உண்மைக் குறிப்பென்று மதிக்கலாம்.

பல் முளைத்தல்

நாள் கழித்துப் பல் முளைத்தல் குழந்தையின் தேகஸ்திதியின் அசௌக்கியத்தைச் சில வேளைகளில் காட்டாவிடினும், பொதுவாக வெளியிடும். சாதாரணமாகப் பற்கள் மேற்சொல்லும் விதம் முளைக்கும்:—

7-வது மீ	இரண்டு முன்பற்கள் கீழ்வரிசை
8-வது மீ	இரண்டு முன் பற்கள் மேல் வரிசை
7-முதல் 9-மீ	இரண்டு பார்ச்வ முன்வாய்ப் பற்கள் மேல் வரிசை
10-முதல் 12மீ	இரண்டு பார்ச்வ முன்வாய்ப் பற்கள் கீழ் வரிசை
12-முதல் 14மீ	நான்கு பட்டடைப் பற்கள் முன் வரிசை
18-முதல் 20மீ	நான்கு நாய்ப் பற்கள்
20-முதல் 24மீ	நான்கு பட்டடைப் பற்கள் பின் வரிசை

மேற்சொன்ன இருபது பற்களும் சிறிது காலம் மாத்திரம் நிலைத்திருக்கும். இவற்றிற்குப் பால் பற்கள் எனப்பெயர். குழந்தைகள் தாய்ப்பால் உண்பதற்கு ஸாதனமாயிருப்பதால் அவை அவ்வாறு பெயர் பெறும். இப்பற்களெல்லாம் குழந்தை சாதாரணமாகச் சௌக்கியமான தேக ஸ்திதியிலிருந்தால் முழுதும் முளைத்துவிடும்.

நாள் கழித்துப் பல் முளைத்தல் குழந்தைகளுக்குக் கணச்சூடு இருப்பதை அல்லது சொறிகரப்பான் இருப்பதை வெளியிடும்; இதனால் குழந்தைக்கு ஆகாரம் நன்றாகக்கொடுக்கப்படாமை வெளியாகும்; அல்லது தேக அசௌக்கியம், தொத்துநோய், அல்லது காசநோய் மயங்கிவிளங்குவது புலப்படும்.

குழந்தைகளுக்குப் பற்கள் முளைக்கும்போது பலமுறை பேதியாவது வழக்கம்; சில சமயங்களில் இசிவுகளும் ஏற்படும். முன்னதுண்டாகுமானால் குழந்தைகளின் ஆகாரத்தைக் கவனிப்பதே குழந்தைகளுக்கு நன்மையைத் தரும். பின்னது ஏற்பட்டால் காலதாமதம் செய்யாமல், வைத்தியனைத் தருவித்துத் தக்க சிகித்ஸை செய்யவேண்டும். சில சமயங்களில் இசிவடைந்த குழந்தைகளுக்குச் சூடுபோடுவது வழக்கம். அது இசிவுக்கு எதிரடையாகப் பிரயோசனப் படுமாயினும் அதனால் ஏற்படும் குணம் சிறிது காலந்தான் நிலைக்கும். குழந்தையின் நன்மையை உத்தேசித்தால் வைத்தியனைக் கொண்டு சிகித்ஸை செய்வதால் நிரந்தரமான சௌகரியமேற்படலாம்.

(273-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அன்புகொள்ளுமாறு செய்வதுன் கடனாகும்! அவரையன்றி நான் யாரையு மணக்கேன். என்மொழியை அவரிடம் நீ தூதாகச்சென்று சொல்வாயாக! அவ்வாறு செய்வதெனக்கு உயிர் தந்ததாகும்; காதலரைச் சேர்த்து வைத்த புண்ணியம் உனதாகும்; எப்படியாவது அவரை என்னிடம் அன்புகொள்ளும்படி செய்; உனக்கனந்த கோடி நமஸ்காரம்" என அவ்வன்னத்தை வேண்டிக் கொண்டாள்.

அன்னமும் அதற்கொப்பி "டறடற" வென்று தனது இறகுகளை ஆட்டிக்கொண்டு ஆகாயத்திற் கிளம்பி நிஷத நாட்டெல்லையை நோக்கி எழும்பியது. தமயந்தியின் கண்கள் அதன் உருவையே நெடுநேரந் தொடர்ந்து மயங்கிக் கிடந்தன. தனது தோழியர் வந்து, தன்னை வீட்டிற் கழைக்கும் வரை அவளது நிலை அவளுக்குத் தெரியவில்லை. அது கனவோ? நினைவோ? எதுவோ?

பிரபஞ்ச வர்த்தமானம்

Progress of the World

சென்னைகவர்னர் நிர்வாஹஸபை ஸ்தானம்.—கனம் பி. எஸ். சிவஸ்வாமிஐயர் சென்னை கவர்ன்மெண்ட் நிர்வாஹ ஸபையிலிருந்து காலவரையறையின்படி விலக வேண்டியதாகும். இவர்க்குப் பின் நிர்வாஹ மெம்பராகத் தற்காலம் கவர்ன்மெண்ட் ஜுடிஷியல் கார்யதர்சியாக விருக்கும் கனம் பெருங்காவூர் இராஜகோபாலாசாரியார் நியமிக்கப்பட்டிருப்பதற்குக் கவர்ன்மெண்டார் எல்லாருடைய அன்பிற்கும் பாத்திரராக விளங்குகின்றனர். அவர் பொது ஜனச் சக்கரத்தை ஜாதிமதபேத மில்லாதுருட்டும் கார்யகாரரென்று யாம் பஹிரங்கமாகக் கூறலாம். அவர்க்குக் கடவுள் நல்ல வாழ்வு தந்து, ஜனங்களுக்கும் இராஜாங்கத்திற்கும் நடுநிலை தவறாதுழைக்க நன் மனந்தருவாராக!

***

வித்யாதிகாரிகளின் கான்பரன்ஸ்.—வித்யாதிகாரிகளின் கான்பரன்ஸ் டெல்ஹியில் கூடியபோது, கனம் வைசிராய் அவர்கள் உபாத்தியாயர்களைப் பயிற்சிசெய்தல், அவர்களது தொழில் முதலியவற்றிற்குவேண்டிய சீர்திருத்தங்கள் முதலியவைகளைப் பற்றிப் பேசி, தொழிற்கல்வி, வியாபாரக்கல்வி, விவசாய நவீன முறை இவற்றில் நம் நாடு அமைந்திருக்கும் விருத்தியையும், செய்யவேண்டிய முறைகளைப் பற்றியும் மேலு முயர்த்த விளக்கமாகப் பேசினர். தவிரவும் தேசபாஷைகளின் மூலமாகப் படிப்புச் சொல்லி வைக்காத முறைமையால் வந்த தீங்கையும் விஸ்தரித்து அதை நிவாரணஞ் செய்யத் தக்க தீர்மானங்கள் செய்யவேண்டு மென்றவர் பேசியது மெச்சத் தக்கது.

***

ஏகாதிபத்ய கான்பரன்ஸ். — யுத்தத்துப் பிந்தி நடக்கவேண்டிய ஏக மத்ய விஷயத்தைப்பற்றி நடக்கும்ஏகாதிபத்ய கான்பரன்ஸிற்கு இந்தியாவிலிருந்தும் பிரதிநிதிகள் அனுப்பப்படுவது யாவருக்கும் சந்தோஷந் தரும். ஐக்கிய மாகாண லெப்டினெண்ட் கவர்னரான ஸர் ஜேம்ஸ் மேஸ்டன் அவர்களும், ஸர் ஸத்யேந்த்ர பிரஸன்ன ஸின்ஹா அவர்களும் ஆகிய இவரிருவரும் இந்தியா மந்திரிக்கு உதவிபுரியும் பிரதி நிதிகளாக நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். மேலும் பிரிடிஷ் கவர்ன்மெண்டாரின் தீர்மானத்தை அனுசரித்து இந்தியாமந்திரிக்கு உதவியாக ஒரு ஸமஸ்தான மன்னரும் இருக்கவேண்டுமென்பதற்கேற்பப் பிராஜாபந்துவாகிவிளங்கும் பிகானிர் ஸமஸ்தான மஹாராஜா அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டது பேரானந்த மெவர்க்குந் தரும்.

***

ரயில் விகித ஏற்றம், வண்டிகள் குறைவு.—யுத்தத்தின் மூலமாக நிலக்கரி ஏராளமாகக் கிடைக்காமையின் ரயில்வே இலாகாகாரர்கள் அநேகவண்டிகளை நிறுத்தவேண்டியதாயிற்று. இதனால் ஏழைகளுக்கே மிக்க கஷ்டமேற்பட்டதனாலும் தேசநன்மை நோக்கியவர் பொறுக்க வேண்டியது தர்மமாகும். ரயில்வே அதிகாரிகளும் வீணே பளுவை முழுதும் எளியர் தலையில் சுமத்துவதைக்காட்டிலும், தமது உத்யோகஸ்தரது பெருஞ்சம்பளத்தைக் குறைத்தும், முதல்தர இரண்டாந்தர வண்டி சார்ஜுகளை மாறுபடுத்தியும் ஏழைகளுடையகஷ்டத்தைப் போக்குவது நியாயமாகும். இதை அவர் கவனிப்பார் என்று நம்புகிறோம்.

***

சென்னை முனிஸிபல் மசோதாசட்டம்.—இச்சென்னை முனிசிபல் இராஜாங்கத்தில் நடைபெறும் வரிகளை மேலும் உயர்த்தவும், வேறு பல விஷயங்களை ஏற்படுத்தவும் சென்னை நகர் முனிஸிபல் மசோதா ஒன்று புதிதாக வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் குடிகளுடைய ஸுகங்களுக்குப்பலவித மாறுபாடுகள் ஏற்படுமாதலால் இதைச் சென்னை வாசிகள் ஒவ்வொருவருங் கவனித்து, மசோதாவில் செய்யவேண்டிய பல சீர்திருத்தங்களை நடைபெறுமாறு செய்வாராக.

***

நிலக்கரியிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் சாயங்கள்.—முன் ஜர்மனியிலிருந்து வந்துகொண்டிருந்த சாயங்கள் நின்று விட்டபடியால், நிலக்கரியிலிருந்து உண்டாக்கப்படும் பல விதமான சாயங்கள் தற்காலம் ஜப்பானில் செய்யப்பட்டு, அம்முயற்சிக்கு ஜப்பான் கவர்ன்மெண்டார் ஆதரவளித்திருப்பதாகத் தெரியவருகிறது. இத்தொழில் இங்கேயே செய்வதற்கு வேண்டிய சௌகர்யங்கள் இருப்பது பிரஸித்தமான விஷயம். இதைப் பற்றி லக்ஷ்மணபுரியில் நடந்த தொழில் கான்பரன்ஸில் லாலா பாபுலால் கோவில்லா என்பவர் நன்கு விளக்கியிருக்கிறார். இந்தியாவில் நிலக்கரி ஏராளமாக கிடைக்கிறது. இங்கு கிடைக்கும் நிலக்கரியிலிருந்து இந்தியாவிற்கு வேண்டிய நிலக்கரி சாயங்கிடைக்கும். இது நாலுக்குந் தோலுக்கும் ஒருங்கே உதவும். இதனைக் கவர்ன்மெண்டாரும் முதலாளிகளும் கவனிப்பதற்குத் தக்க கால மிதுவே. பிறர் அத்தொழிலைப் பற்றுவதன் முன் நாம் கவனிப்பதே நன்மை பயக்கும்.

***

விசிஷ்டாத்வைத ஸமஸ்கிருத கலாசாலை, சென்னை.—சென்னை மாநகரில் மற்றொரு ஸமஸ்கிருத கலாசாலை ஏற்பட்டது தேசாபிமான விருத்தியை வெளியிடும். அவ்வுதார மஹானாகிய ராஹ் பஹதூர் கண்ணன் செட்டியார் தமது மூலதனத்தைக்கொண்டு விசிஷ்டாத்வைத ஸமஸ்கிருத கலாசாலை ஏற்படுத்தினர். அதில் சென்னை ஸர்வகலா ஸங்கத்து விசிஷ்டாத்வைத ஸாஹித்ய சிரோமணிப்பட்டப் பரீக்ஷைக்குப் போகும் மாணாக்கர்களுக்குப் பாடமும், ஏனையோர்க்குச் சாஸ்திரஞானமும் பிரபந்த பாடமும் குறைவறச் சொல்லி வைக்கப்படும். இத்தகைய கலாசாலைகள் மேன்மேலு மேற்படுவதே எமதபீஷ்டம்.

***

பதனிடுந்தொழிலில் அபிவிருத்தி.—தொழிலபிவிருத்தி ஸங்கக்கூட்டம் சென்னையில் கூடியபொழுது, ம-ா-ா-ஸ்ரீ அருணகிரி நாயுடு வென்பவர் "பதனிடுந்தொழி"லில் நம்மவர் விருத்தியடையலாமென்று சாட்சியங் கொடுத்தார். இது உண்மை. குரோம் தோல்வேலை சென்னையில் விருத்தியடைந்திருப்பது யாவரும் அறிவர். மேலும் மற்றைய வித பதனிடும் வேலைகளிலும் நம்மவர் கவனஞ் செலுத்தினல் இந்த இராஜதானி, அத்தொழிலில் எல்லாநாடுகளின் முன்னும் ஏற்றமடையலாம். இதற்குப் பொருள் முதல் யாவு மிங்கேயே இருக்கின்றன; சிரத்தைதான் தேவை. அதிருக்குமானல் முயற்சியுடையார் இகழ்ச்சியடையார்.

***

யுத்தப்போக்கு.—யுத்தமோ ஒரேவிதமாக இருக்கிறது. இந்திரஜித்து ஆகாசத்தில் மறைந்து மாயயுத்தஞ் செய்தான். ஜர்மனி நீருள் ஒளிந்து அவ்வகை யுத்தஞ்செய்வதும் யாவரு மறிவர். ஆனல் வரவர ஸப்மேரின் வேலை ஒழுங்குமீறி நடப்பது யாவர்வெறுப்பிற்கு மிடந் தரும். குள்ளநரி வேஷங் கொண்டந்த நாடு, தன்னைத்தற்காலம் பெற்றிருக்கும் நிலையுடன் விட்டுவிட்டால் ஸமாதானத்திற்கு வருவதாக அமெரிக்கா தேசத்து ஐக்யமாகாணத்தலைவர் மூலமாக வெளியிட்டது. அந்த அகௌரதா ஒழுங்கை யார் ஒப்புவர்? நமது போர்க் கட்சியார் அதை ஏற்கவில்லை. அதனல் ஆத்ரங்கொண்ட ஜர்மனி, ஸப்மேரின் வாயைத்திறந்து கண்டவிடமெல்லாங் குண்டடிப்பது என்று நினைத்தது போலும்! விநாசகாலே விபரீதபுத்தி: என்பதற்கேற்ப அதன் ஒழுங்கினச் செயல்கள் அதன் கேட்டை விளக்கு முதற்குறிகளே யாகும். யானைவரும் பின்னே மணியோசை வருமுன்னே அன்றோ?

***

சைதாப்பேட்டை கல்விப்பொருட்காட்சி.—இம்மாதம் 3உ யன்று, கனம் கவர்னர் அவர்கள் சைதாப்பேட்டை டீச்சர்ஸ் காலேஜில் கல்விப் பொருட் காட்சிச் சாலையைத் திறந்து, அத்தகைய காட்சிகளால் நன்மை ஏற்படுமென்ற நம்பிக்கை யுண்டாகுமானல் வருஷந்தோறும் அத்தகைய காட்சியை நடத்திக் கல்வியைப் பரப்ப இராஜாங்கத்தார் உத்தேசமென வெளியிட்டார். இக்காட்சி ஐந்து நாட்கள் நடை பெற்றது. காட்சிப் பொருள்களை வந்தவர்களுக்கு நன்கு விளக்கிக்காட்ட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருந்தன.